

KALKI 8.11.1970 40 பக்கம்

உப்புறங்களுக்கும்,
வேளிப்புறங்களுக்கும் ஈடினையற்ற
அழகிற்கும், நிரந்தரத்தன்மைக்கும்...

[illegible]

அவர் பேசியதைக் கேட்டவர்கள் உறுதியும், தீவிரச் சிந்தனையும் கொண்டவர்கள் உறுதியாக இருப்பார்கள். அவ் சிந்தனையோடு உயர்வுகூறியிருக்கிறார்.

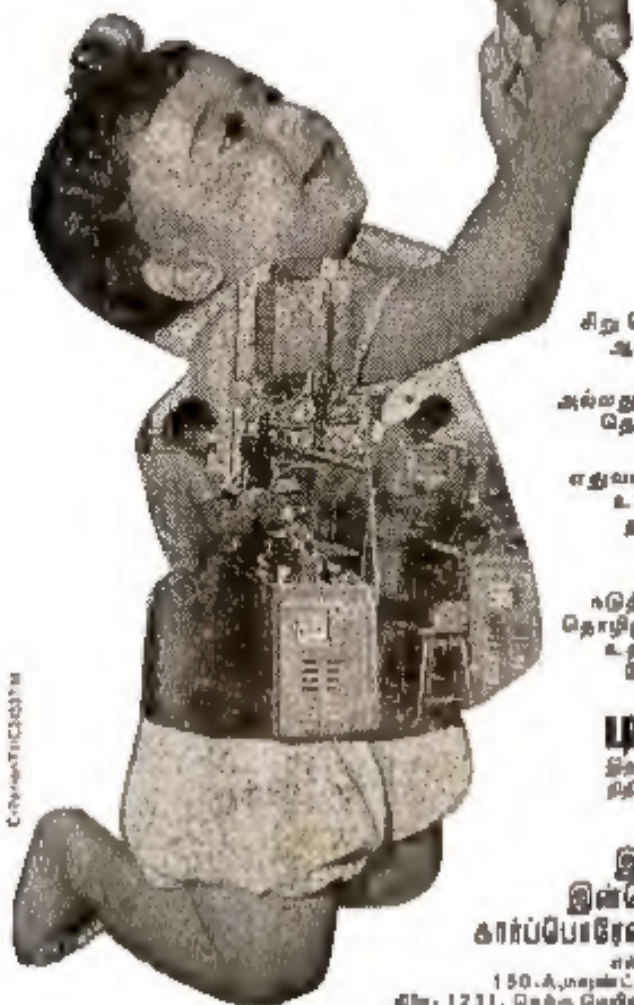
அதிக்கேட்டு, சங்கராஜ் தேவாரியாவுடைய, அடுத்ததான சிமென்ட், பார்க்கெட்டாடி கம்பெனி துரப் இச்சியா சிமென்ட் கிளையிலே, அங்கத்தையடி அதிப்போகல்களையேடுகிற சிலைக்கிறந்த, கந்தேமென்ட் பற்றல் கனெக்டிங்க் டைரெக்டர்ஸ் குரல் பொதுநாத் தீர்ப்புறு அதிக்கேட்டு.

आपणही आपले सर्वेक्षण करून घ्या! www.digitalsurvey.in

© 2000 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 247: 391–396

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய தொழில்நுட்ப நிறுவனம்

சிறு தொழிலுக்கு **டி ஐ ஐ ஸி** நிதியுதவி

© 1994-1995 DII

சிறு தொழில் ஒன்றின்
 ஆரம்பிக்கத் திட்டம்
 இருக்கிறதா ?
 அல்லது இப்பொழுதுள்ள
 தொழிலை விரிவாக்க
 வேண்டுமா ?
 எதுவானாலும் டி ஐ ஐ ஸி
 உங்களுக்கு உதவத்
 தயாராக உள்ளது.
 டி ஐ ஐ ஸி உதவி
 அணுகுங்கள்
 கடுத்த மறையும் பெரு
 தொழிலுக்கும் டி ஐ ஐ ஸி
 உதவி எப்பொழுதும்
 போல் விடைக்கும்.

டி ஐ ஐ ஸி

திறவுதல் வளம்
 நிதியுதவி

தி தமிழ் நாடு
 இண்டஸ்ட்ரியல்
 இன்வேஸ்ட்மெண்ட்
 கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்.

எல். எம். ஏ. கட்டிடம்,
 150, அ. முன்ட் ரோடு, சென்னை-2.
 தலை: 1231, தொலை: சென்னை-2, தொலை: 1231.

பாருங்கள்...வித்தியாசத்தை!
வெண்மை பளிச்சிடச் செய்வதில் இணையற்றது டிஹோபால்

மிலகுவரே கூறுவிட்டது! துணிந்த துணி களை அடைவதற்குமுன் வானிலிருந்து தன்னை ரிஸ் சீறிதனது டிஹோபால் சோகையும், பிறகு பாருங்கள் சன்னலில் வெண்மை எப்போது பளிச்சிடுகிறது என்று! மட்டை, புடவை, படுக்கை மிளிப்பு, உடை எல்லாவுமே!

இத்தனைக்கும் ஆரும் செலவு. துணிக்கு ஒரு கைசாவுக்கும் இடமே! டிஹோபால் வாங்குங்கள். செலவை பாக், எகரையில் பாக் மற்றும் ஒரு வானித் துணிக்கு ஒரு பாக்டெட் ஆகிய மூன்று அளவுகளில் கிடைக்கிறது.

டிஹோபால் மத்தியப் போஸ்ட், டி.கா. 60601
எம்.கி. பன்க்மிட்டிதலாந்த் மதுரைத்தலை
தெலுப்படி டிஹோபால் 6014 ஆகும்.

உதார்த்து செலவிடும், த.பெ. 11050, பம்.பெ. 20 ரூ.

Shilpi HPMA 12A/70 Tam

சோஷலிஸ்ட் காத்தியோர் (தலைவர்கள்)	— 5
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	— 7
பொன்னியின் செல்வன்	— 9
வெள்ளி விழா அமைதியின் வெற்றி கிழா	— 17
ராமாபுரம்	— 18
சிதம்பர ரகசியம்	— 23
ஸ்டெல்லாவின் செல்வக் கிளி	— 25
காணிக்கை	— 27
ரகுபதி ராகவ	— 33
திசைபெருவாழ் போதலும் இசை மேதை	— 34
பொராட்டங்கள்	— 38
வண்ணத் தமிழ்ப் பெண்ணொருத்தி	— 49
வாழ்க்கைப் பொராட்டம்...	— 55
அதிர்ஷ்டம்	— 56
நம்புங்கள் காரி!	— 58

கல்கி
வாரஞ்சுடக்கம்

“கல்கி”யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மையில் எதுவும் கற்பனையே.

சந்தா விலைகள்	ஒரு வருடம்	ஒரு மாதம்
■ இந்தியா	ரூ. 30-00	ரூ. 10-00
■ இலங்கை (இலங்கை நாணயம்)	ரூ. 31-00	ரூ. 10-30
■ இலா நுகர்வோர்	ரூ. 40-00	ரூ. 20-00

சாதாரண சரும
நோய்களுக்கு நிவாரணம்
வயோஃபார்ம்
கார்ம்

CIBA-GEIGY

ஐ! இன்னமும்
ஏன் முழுதி
விடுகிறாயோ
என சிஞ்சுகிறேன்?

PK

சோஷலிஸமா? காந்தியமா?

விருமானத்தில் ஏற்றத் தாழ்வு இருப்பதை விட, அதிகார சக்தியில் இருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வே மிகக் கெடுதலானது. நிறையச் செல்வம் படைத்தவர்களைக் கண்டு பிறகுக்குப் பொருமை எழுபிறகு என்பது தவிர, அவனும் மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு இல்லை. ஆனால் நிறைய அதிகாரம் படைத்தவரோ பிறரின் கதத்திரத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அபகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறான். தன்னைப் போல அதிகாரம் பெற்றிராதவர்கள் கதத்திரமாக இருக்கும்படி அவன் விட்டுவைப்பதில்லை.

ஒருசிலரிடம் அதிகார சக்தியை ஒப்புவிப்பதுதான் இப்போது சோஷலிஸம் என்ற பெயரில் நடந்து வருவது. அரசாங்கம் பொருளாதாரத்தை தீர்வளிப்பதுதான் சோஷலிஸம் எனப்படுகிறது. ஆனால் அரசாங்கம் என்பது என்ன என்று பார்த்தால் அதிகாரத்தில் உள்ள ஒரு சிலரே என்னுகிறது.

இவ்விதம் ஒருசில அரசாங்கத் தலைவர்களையும், அதிகாரிகளையும், பார்லிமென்ட் அங்கத்தினரையும் மட்டுமே சார்ந்திராமல் சோஷலிஸ்ட்கள் கூறும் சமத்துவ-சுபீட்ச லட்சியத்தை அடைவதெப்படி. என்று நாட்டின் அறிஞர்களும், நவ்வலர்களும் சித்திக்க வேண்டும். சோஷலிஸ சர்க்கார் ஆணை இல்லாமலே இந்த லட்சியத்துக்கு சாத்திலியும், வள்ளலாரும் வழி கூறினர். செல்வம் படைத்தவர்கள் கயமாகவே தர்மகர்த்தா உணர்வோடு சமூகம் அமைத்துக்கும் செல்வத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சாத்திலி கூறினார். இதுவே குறள் கூறும் ஒப்புரவு முறை. இவ்வாறு ஒருவர் பிறருக்குச் கயமாக உதவுப்போது, பெறுபவரை விடக் கொடுப்பவரே அதிகம் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். பிறகுடன் செல்வத்தைப் பிடித்து கொள்வது பிச்சை போடுவது போன்றதல்ல. இது பணக்காரரின் சமூகக் கடமையே ஆகும்.

நாம் ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற உணர்வு கொண்டவர்கள். சர்க்காரையே சார்ந்து நிற்கும் சோஷலிஸம் இல்லாமல், பல சமுதாயப் பிரிவுகளைக் கொண்டு மக்களை தங்களை நிர்வகித்துக் கொள்ளும் அமைப்பு நம் நாட்டில் ஏற்பட்டது. இது ஒரு மகத்தான பிதூரார்ஜிதச் செல்வம். இதற்கு வருப்பவாதம் என்று கெட்ட பெயர் சூட்ட வேண்டியதில்லை. இந்தச் சமூகப் பிரிவுகளை அகற்றிவிட்டு அதற்குப் பதில் கதத்திரத்தைக் குலைக்கும் சோஷலிஸத்தைப் புதுத்த வேண்டியதில்லை.

ஒப்புரவு தர்மப்படி முதலாளிகள் சமுதாயத்தினரோடு செல்வத்தைப் பிடித்து அதுபவிக்காவியல், தொழிற்சங்கங்களோடு ஓயாமல் சங்கடையும் மெரமும் செய்து கொண்டு அவதிப்பட வேண்டியதுதான். முதலாளிகள் சமுதாயப் பொறுப்பை ஆற்றாமல், தாம் மட்டும் தனித்து வாழ்த்தால், தொழிற்சங்கங்கள் அலைத்துமாகச் சேர்ந்து நாட்டில் இரண்டாவது அரசாங்கம் போல் சக்தி பெறுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. இவ்விதம் பார்லிமென்ட் சர்க்கார், தொழிற்சங்க சர்க்கார் இரண்டும் நாட்டில் ஆதிக்கம் பெறுமாயின், குழப்பம் தவிர வேறெதுவும் விரியாது. இதில் ஓயாமல் சச்சரவும், வருப்புத் துவேஷ மனப்பான்மையும் தான் திவவும்.

சோஷலிஸத்துக்குப் பதில் நான் சொல்லும் சமூகப் பிரிவினரின் பரஸ்பர தேசத்தைச் சார்ந்த தர்மகர்த்தா-அய்வு ஒப்புரவு-முறையை ஏற்பது காரிய சாத்தியமற்ற பத்தாம் பசவித்தனம் எனச் சிலருக்குத் தோன்றலாம். இப்படி நினைப்பவர்கள் சரித்திரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகள், அரசியலில் மிகவும் துர்ப்பலமான பல முஸ்லிம் ராஜ வம்சத்தவர் ஆட்சி புரிந்து வந்திருக்கின்றனர். இந்த நீண்ட காலத்திலும், சக்தி வாய்த்த

ராஜாங்கம் இவ்வாறே நானு விதையா
மல் அராஜகம் இன்றி வாழ்த்து வந்திருக்
கிறது. இதற்குக் காரணம் எழுதப் பிரிவுகள்
பெரும்பாலும் தம் விவகாரங்களைத் தாமே
நிர்வகித்துக் கொண்டதுதான். இதற்கு வர
லாற்று நியுணரும் அத்தாட்சி தருவர்.

தம்பியவர்களின் கோட்டுப் பலம் காரண
மாக அவர்களின் கை ஒக்குமாறு செய்
வதோ, உற்பத்திக்கும் கபிச்சத்திற்கும்
உதவியின்றி திருக்கு அளவுகள் உபத்திரவம்
தருவதை அனுமதிப்பதோ கூடாது.

கமார் ஆறு மாதங்களுக்கு முன் உணவுப்
புகழ் கொண்ட பொருளாதாரப் பேராளியார்
பாரிஷதம் திவனியில் கூறியது நினைவில்
கொள்ளத் தக்கது. அவர் சொன்னார்:

சீர்க்காலிடமே தொழில் நிர்வாக அறி
காரம் இருக்கும் சோஷலிஸ அமைப்பு நாட்
டுக்கு நன்மை பயக்காது. தொழிலுற்பத்தி
என்பது அதில் ஈடுபட்டோரின் சொந்த
அக்கறையின்றி நடக்க வேண்டுமா, அல்லது
சர்க்காரின் தீர்ப்புத்திட்டமிட நடக்க வேண்
டுமா என்பதே கேள்வி. சொந்த ஈடுபாட்
டுடன் முதலீட்டாளர்கள் தொழில் செய்யும்
போதுதான் நிறுவனமாக, நம்பகமாக, உறுதி
யாக வேலை நடக்கிறது என்பது பிரத்தி
யட்சம். ஈடுபாடு இல்லாத ஆதார
மான சொந்த ஈடுபாடு இவையே தொழில்
வளம் பெருகாததற்கு இயற்கை விதிகளுள்ள
விதி. இவ்வாறிருக்கத் தொழில் சுதந்திரத்
தைக் குறித்து, சர்க்காரின் சர்வாதிகாரத்தை
ஒன் ஆதரவிக் வேண்டும்?

தொழிலில் ஏக பேரக்கியவர்கள் உண்டா
எனல் தனியார் சுதந்திரமாகப் போட்டி
யிட்டு உற்பத்தி செய்யும்போதுதான் அரசாங்க
கக் கட்டுப்பாட்டின்மீது - அல்லது நேரடியாக
அரசாங்க நிறுவனங்களாலேயே - உண்டா
வதை விடச் சிறப்பான விவாதுகளைப் பெற
முடியிறது. கண்டிரோக்களும் உதவியும்
எனும் ஆங்கில கட்டுக்கோப்பும் போட்டியும்
திரட்டும் தரலாம்? ஆனால் இவை மக்களின்
பொருளாதாரத்தை உயர்த்தா, அவர்
களைத் தாரியக் கீழியும் உயர்த்தா, சுதந்
திரமாக முதலீடு செய்ய, உழைத்து, நிலைய
மான போட்டியில் ஈடுபடும், சம்பாதித்து,
சேமித்து, அமைத பின்பும் முதலீடு செய்வ
தற்கான வாய்ப்பை நாட்டின் தேவை,
சோம்பியிருப்பதற்கு ஊக்கம் தருவதும், அரச
சர்க்காரையே நம்பி வாராறுமாறு செய்வதும்
நாட்டின் தேவையாகல். தொழிலாக்கம்
உள்ளவர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பூரண
வாய்ப்பு அளிப்பதே அரசாங்கத்தின் பணி.
பின்புத்தியவர்களின் இடர்ப்பாடுகளை அரச
சாங்கம் கவன வேண்டியதே. ஆனால் பின்பு

குடியிருக்க வசதியான வீடு, பொதுமான்
உணவு, தியாயமான சம்பளம், நம்பிக்கை
யுள்ள எதிர்க்காலம் இவற்றைத்தான் மக்கள்
விரும்புகின்றனர். தவிர, சோஷலிஸ்பாணி
சமுதாயத்தை அல்ல, மக்கள் விரும்பும்
இத்தேவையகளை ஈடு பரலில் நடப்பது
போல் தனியாரின் சுதந்திரத் தொழில்
மூலம் அளிக்கலாம். அவ்வது சீரளிக்
நடப்பது போல் கட்டுப்பாட்டின்மீது அளிக்
கலாம். ஆனால் பின்பும் சோஷல வியில்
சுதந்திரம் பறி போகும். இத்தியானில்
தான் பார்த்ததிலிருந்து இங்கு கபிச்ச சமு
தாய அமைக்கக் கூடிய தொழிலாக்கமும்
சத்தியும் நிறமையும் இருப்பதாகவே தெரி
விறது. இத்திரத் தொழிலியர்களுக்கு
மட்டுமே சுதந்திரம் அனுமதிக்கப்பட்டால்
அவர்களால் நாட்டுக்குக் கபிச்சம் தேடித்
தர முடியும். அவர்களை வரிக் கொடுமையி
லிருத்தும், ஓயாத தலைப்பட்டிலிருத்தும் வீடு
செய்வதன் அவர்கள் நல்ல விவையைச்
செய்து காட்டுவார்கள். இதனிடையே
அவர்கள் பணக்காரராயின் அதனாலென்ன?
மக்களுக்கு இயன்றவிட உயர்வான சம்பள
மும், வசதியான வீடும், உணவும், கல்வி
யும் கிடைக்குமாயின், அப்போது ஒருவரை
பணக்காரராவதை ஏன் பொருட்
படுத்தப் போகிறார்கள்? எல்லாவிடங்களி
லும் சாமானிய மக்களுக்கு சோஷலிஸம்
என்றும் அருத்து விட்டது. அவர்கள்
பிரத்தியட்சமாகக் கபிச்சம் என்ற பண
கைப் பாரக்கிவ விரும்புகின்றனர். (தத்
போது இத்தியானில் பின்புறப்படும)
1894ம் வருஷத்திய பியாட்டிஸ்-விட்டி
வெப் சோஷலிஸத்தால் பிரமாத விவாது
எதுவும் ஏற்படாது.

இந்த உலகில் எதற்குமே உரி கொடுத்
துத்தான் ஆக வேண்டும். நாட்டில் நல்ல

செல்வநாயகனுக்குச் செல்வம் தாரீர்!

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள பிரசித்த கேசுத்திரமான திருக்கண்டியூருக்கு
அருகே காவேரியில் வடபால் அமைந்துள்ளது திவில ஸ்தானம். இது பால்கர
கேசுத்திரம் என்றும் பெயர் பெற்றது. இங்கு உபய தாச்சியாருடன் ஸ்ரீநிவாஸப்
பெருமான் கோயில்கொண்டுள்ளார். இப்போது இவ்வாலயத்தின் கோபுரம், பிரா
காரம், சந்திரி, மண்டபம் அகைத்துத் தீர்த்துத்தாரணம் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.
நவம்பர் 15த் தேதி காலை சூரியோசை நடக்கிறது. திருவகன் தாலகளு
ஸ்ரீநிவாஸனின் திருப்பணிக்கு ஆயத்த அன்பர்கள் பொருளுதவி புரிவது பாக்கியம்,
திரவீசம் அனுப்ப வேண்டி ஏறகவரி: ஸ்ரீ வி. துரைசாமி அம்பர், காரியாதரி,
திருப்பணிக் கமிட்டி, திவில ஸ்தானம், தஞ்சாவூர் வுரி.

தொழில் நிர்வாகம் நடக்க வேண்டுமாயின் அதற்குக் கவியாக முதலீட்டாளருக்கு வாய்ப்பு வந்த தந்தையாக வேண்டும். தனிக் தொழிலாளிகளை அழிப்பதற்கு உத்தேசித்து, அது காரணமாக லாப நோக்கத்தையே ஒரு பாவச் செயலாக கருணிக்கக் கூடாது. தனியாருக்குப் பதில் சர்க்கார் தொழிலில் இறங்கினால் நஷ்டமிதான் விளைவித்து என்னை காண்பிக்கும். எனவே வரி கொடுக்கும் மக்கள்

அவையும் விஷயமானம் பெற்று, லாப நோக்கம் செய்யப்பட்டுத் தனியார் தொழில் நிறுப்பதையும் அதன் மூலம் தேசப் பொருளாதாரம் செழிப்பதையும் வரவேற்க வேண்டும். ருக்மிதன் மீது கொடுத்தும் கொண்டு மூக்கை விட்டே கொள்ளும் கொள்கை முறைவாஸதகல்.

(ராஜாஜி "ஸ்வராஜ்யம்" கிள் எழுதியது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

தமிழக நகரசபைத் தேர்தல் குறித்து, அக்டோபர் 28-ம் தேதி கூடிய தமிழ்நாடு சுதந்திரக் கூட்டி பார்லிமென்ட் குழு திவை வேற்றிய தீர்மானம் கருமானு :

இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டியம் புது கால் கிரஸும், இத்தேர்தல்களில் தி. மு. க. வுட்க் கூட்டுச் சேர விரும்புலதாதத் தமிழக காங்கிரஸ்ட் கூட்டித் தனியார் சுதந்திரக் கிருள். இது குறித்து, நவம்பர் 2, 3 தேதிகளில் சென்னைலில் கடும் தி. மு. க. செவ்நுற ஆலோசனை நடத்தும் - இவ் வானு ஸ்ரீ லி சுப்பிரமணியம் விருத்திருக் கும் பத்திரிகை அதிகாரவிகிருத்து அறி வினேம். தி.மு.க.கானது புது கால்கிர ஸ்டுடன் கூட்டுச் சேருவதாகவோ, அல்லது அதன் ஸ்தலக் கிளிகள் தம் இஷ்டப்படி செய்வதால் எவ்நே ருபடியு செய்வதாயில் இதற்குச் சுதந்திரக் கூட்டி ஆதரவு தர இவ்வானு புது கால்கிரஸ் ஆதரிக்கும் வேட்பாளர்களைச் சுதந்திரக் கூட்டி எதிர்த்தும்; சுதந்திரக் கூட்டியில் வேட்பாளர் இருந்தால் அவரை ஆதரித் தும்; தி.மு.க.வுக்கு எதிராக ஸ்தலபவ கால்கிரஸ் திறத்தி ஸ்க்கும் வேட்பாள ளைச் சுதந்திரக் கூட்டி ஆதரிக்கும்.

இது நகரசபை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் தான். ஆயினும் அதிலுள்ள நரொட்டான நிலை காரணமாக முக்கியத்துகம் பெறு கிறது. இருநாறுக்கும் மேற்பட்ட ஸ்தலபவ களில் புது கால்கிரஸ் - தி.மு.க. கூட்டிலும் ஸ்தலபவ கால்கிரஸுக்கும் இடைவே திசீர மான போட்டியிலுக்குமெனத் தெவ்றுகிறது. எனவே, சுதந்திரக் கூட்டியினர் பின்பற்ற வேண்டிய வழியை அவர்களுக்குத் தெவி லாக்க வேண்டியதாகிறது. ஆகவே இத் தீர்மானம் திறனவேற்றப்பட்டது.

★

ஸ்ரீமதி இத்திரா காத்லியின் சர்க்கார் செல் லம் கம்யூனிஸ்ட் சார்பான மடலாமைகளை நீக்குவதற்காக ஒரு துணதாலகக் கூட்டணி அமைக்கும் விஷயத்தில் போதுமான கறு கறுப்புக் காட்டப்படவில்லை. ந்துதககளில் மீது ஆரொணத்துப் போரிட முடியாது. தல்ஸ ஆஸ்திரேலியப் புரவிகளில் ரீதேதி எதிர்க் கூட்டித் தலைவர்கள் போராட்டத்தைத் தொடக்க வேண்டும். சம்பந்தமற்ற விஷயம்

களை நடுவே கொண்டுவந்து, கடவுள் அருளால் கிட்டும் வாய்ப்பிலே இழந்துவிடக் கூடாது. 'துணதாயக எதிர்க்கட்டியினர் ஒன்று சேர்த்து விட்டனர்! பாராளுமன்றத்தில் அவர்கள் ஒரே மகத்தான கோஷ்டியாக அமருகின்றனர்' என்று செவ்நிலைப் பட்டிலும் பேரு மலிற்சிக் எனக்கு வினைவிகேயே கிட்டாதா எவ்விருக்கிறது. இக்கக் சரியான தருணத்தில் வாய்ப்பை நடுவ விட்டால், நான் ஸ்ரீமதி இத்திரானைக் குறை கூறுவதையிட அதிக மாகப் பழைய கால்கிரஸ் - துணைக்-சுதந்திரா தலைவர்களை நுணுகுற வேண்டிய தாகும். ஒன்று இணைகளை முறுக்கிய கயிறு எளிதில் அறுபடாது என்று கியிலிய வேதம் கூறுகிறது. இப்போது துணதாயகத்தை இம் மூன்று கூட்டிலும் இணைத்த கயிற்றால் கட்டிக் காப்பதில் தொல்வி ஏற்படு மாயின் அதற்குக் காரணம் இக்கட்டிகள் மூய் கொன்றும் தன் முக்கியத்துகம் குறித்துக் வேய்மூய் தன்மதிப்பாகவே இருக்கும். தேசமே புரணமாக விற்பகவாகிக் கொண் டிருக்கும் போது, கூட்டிகள் தாது கவ முக்கி யத்துகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முகிள வது கியித்தமய்நே !

★

ஸ்ரீ ஜவாஹர்லால் நேரு கிறது வக்கரமாலி கிருத்தால் சர்வாதிசாரி ஆகிவிருப்பார் என்று அவரது சகோதரி ஸ்ரீமதி கிருஷ்ணா காத்லியின் மூன்று ஓர் அமெரிக்கப் பத்திரிகையில் எழுதி கிருத்தார். தன் வேகாவாக ஸ்ரீ ஜவாஹர் அப்படி வக்கரித்துக் கொள்ளவில்லை. பார்லி மென்ட்ரி ஆட்டி முறையிலே சட்ட திட்டங் களைப் பின்பற்றிய பிரதமராகவே தொடர்ந்து இருந்து வந்தார். ஆறும், பரிதாபம்! அவரது மகன் வேறுவிதமாகப் படைக்கப்பட்டுள் ளார். அவரை வக்கரமாகக் வேண்டிய அவசிய மின்றி, இயல்பாகவே, தொடக்கத்திலிருந்தே சர்வாதிகாரிவாக இருந்து வருகிறார். ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்த்தவரிடையே இம்மாறுபாடு கிருந்து எப்படி? 'ஓர் உயிரினைத் தன் ஆண் கிட்டப் பெண் அதிகக் கொடுமைவாஸது' என்று உயிரியல் பரிணாமக் கொள்கையில் அடிப்படையில் குட்டயார்ட் கிப்பிய் ஒரு கவிதை எழுதி யுள்ளார். இது உண்மையாக இருக்கலாம். அண்மையும் இருக் கலாம். ஆனால் ஸ்ரீமதி இத்திராகாத்தி சர்வாதிகாரியாகி வருவதாக இத்தியாவில் சகலருமே கருதுவது உண்மை.

பாரதிய மியூஸிக் & ஆர்ட்ஸ் சொஸைட்டி, பம்பாய்-22

போன் : 472838 and 473598

17வது ஆண்டு விழாவும், சங்கீத, நடன, நாடக விழாவும்
(சங்கீத பன்னி கட்டிட, உதவி நிதிக்காக)

பம்பாய், ஷண்முகானந்தா நகரில்

20-11-70 இரவு 7-30 மணிக்கு

சுமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ... பாட்டு

21-11-70 இரவு 7 மணிக்கு சூப்பர் கலா & அனாது குழுவின் - பரதாட்டியம்

22-11-70 இரவு 7க்கு சூப்பர் பந்திவி, ராஜிவி & பாட்டி 'சாருத்தலம்' நடன நாடகம்

சென்னை, கிழவையா பைன்-ஆர்ட்ஸ் சிறை அமைக்கும்

'சேர'வின் தமிழ் நாடகங்கள்

25-11-70 இரவு 8 மணிக்கு 'சென்ற தமிழும் இந்த உத்தர தாசம்' by 'சேர'

26-11-70 இரவு 8 மணிக்கு 'இரவில் சென்னை' by 'சேர'

27-11-70 இரவு 8 மணிக்கு 'இவ்வளவு இரந்து விட்டாரு!' by 'சேர'

28-11-70 இரவு 7 மணிக்கு 'முகமது - பின் - துல்கி' by 'சேர'

29-11-70 இரவு 7 மணிக்கு சூப்பர் கலாவுத்தரையா - பரதாட்டியம்

தனமுடிக்க கட்டணங்கள்

சீலன் : ரூ. 40 & 30 மாதநிதி கட்டணம். திரைசரி : ரூ. 20, 10, 7, 5 & 3

அட்டவாக்கல் முறையில் : (1) சென்னை-சென்னை கட்டணம், மாதநிதி பணம்-19 (2) நகரத்தின்
சென்னை, அப்போசோ தெரு, பம்பாய்-1 (3) ஷண்முகானந்தா நகரம். 25-11-70 முதல் மேற்கு
கட்டண நேரங்களில் கட்டணம். கிழவையா நகரத்தில் 9-30 a.m. to 11-30 a.m. & 4 p.m. to 8 p.m.
சென்னை நகரத்தில் இரவு 7 மணி முதல் 9 மணி வரை. விசாரணைகள் : போன் தெ. 472838 & 473598

மலிகை ஸ்ரீ நிவாரணா ஸங்கீத வித்வத்
ஸமாஜத்தில், சமீபத்தில் எழுது
தகப்பனார் ஸங்கீத வித்வான் பிரம்மஸ்ரீ
வட்டக்கஞ்சேரி வீரராகவ அய்யர் அவர்
களுக்கு நடந்த ஷண்முகானந்தா பூர்த்தி
ஸம்பவத்தின் போல் ஸங்கீத சிறப்பி
பித்த பெரிவளர்களுக்கும், கண்பர்களுக்
கும், உறவினர்களுக்கும், ஷண்முகானந்தா
செய்தி அனுப்பிவளர்களுக்கும் எங்கள்
நன்றி கலந்த வணக்கங்களை அன்புடன்
தெரிவிக்கிறோம்.

சி. சி. கரீபாணியன்

மாண்பு ரவி

ஸ்ரீ N. G. ராஜகோபாலன், முது
(Defence Audit) அவர்கள் குமாரசுத்தி
செவயாக்கவி விவாவுக்கும், சென்னை,
சென்னை K. P. செவயாக்கவிவுக்கும்
அவர்களுக்கும், சமீபத்தில் பம்பாயில்
திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

ஷண்முகானந்தா

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர்
கல்கி

முப்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்
இராவணனுக்கு ஆபத்து!

சுந்தரகோழர் தமது செல்வக் குமாரி னைப் பார்த்து, "குத்தவை! நான் முதன் மந்திரியோடு இராஜ்ய காரியங் களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் பேசவேண்டும். நீங்கள் போய் உங்கள் காரியங்களைப் பாருங்கள். போகும்போது இதையும் அழைத்துக் கொண்டு போங்கள்! உன் தாவார் மட்டும் இங்கே சிறிது நேரம் இருக்கட்டும்!" என்றார்.

சக்கரவர்த்தி "இதையும்" என்று குறிப்பிட்டது மந்தாமினியைத் தான். அப்படிச் குறிப்பிட்டதிலிருந்து அவள் விஷயத்தில் அவருடைய அருவருப்பு வெளிப்பாடியற்று.

குத்தவை சிறிது ஏமாற்றத்துடன் தந்தையை நோக்கினான். அதைக் கவனித்த சக்கரவர்த்தி, "ஆமாம்; இவன் முட்டிக் கொண்டது சிறிது மண்டப்பதி லுள்ள கையாச மலைதானா என்பதைத் தெரிந்து கொள்வது நல்லது! இவரை அங்கேயே அழைத்துக் கொண்டுபோய்க் காட்டிக் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! இவன் இங்கே நிற்பதை என்னால் சலிக்க முடியவில்லை!" என்றார்.

குத்தவை ஏமாற்றம் நிறைந்த முகத்தோடு மந்தாமினியைக் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது மலையமான் மகள் குத்தவையின் அருகில் வந்து, அவள் காதில் மட்டும் கேட்கும்படியாக, "குமுத்தாய்! இவன் இப்போது பாரீக் கச் சகிக்காமல்தானே இருக்கிறான்? அப்பாலிடம் வகுத்தப்படுவதில் என்ன பயன்? உண்ணாடைய அலங்காரக் கலைத் திறமையை யெல்லாம் இவனிடம் காட்டு, பாரீக்கலாம்!" என்றான்.

குத்தவை புள்ளனை மூவம் தன் சம் மதியைத் தெரிவித்துவிட்டு அங்கிருந்து மந்தாமினியை அழைத்துச் சென்றான்.

அவர்களுடன் வானதியும் பூங்குழலியும் வெளியேறினார்கள்.

பிறகு சுந்தர கோழர் முதன் மந்திரி னையும் மலையமான் மகளையும் மாறி மாறிப் பார்த்த வண்ணம், "நீங்கள் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து இந்தக் காரி யத்தை எதற்காகச் செய்தீர்கள் என்று தெரியவில்லை. எனக்கு இதனால் சந்தோ ஹம் உண்டாகும் என்று நீங்கள் எண்ணி யிருந்தால் அது பெருந் தவறு! முதன் மந்திரி! எதற்காக நீர் இவ்வளவு பிர யத்தனப்பட்டுக் கோடிக்களையிலிருந்து இந்தக் காட்டுமிராண்டி துன்மத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு வரச் செய்தீர்? இப் போதாவது உண்மையைச் சொல் லுங்கள்! இனிமேலாவது என்விடம் எதையும் மறைத்து வைக்க முயல வேண்டாம்!" என்றார்.

அப்போது முதன் மந்திரி அறிஞர்தர் உணர்ச்சி ததும்பக் கூறினார்:

"ஒரு தடவை செய்த பிழையை மறு படியும் செய்ய மாட்டேன். இனி எந்தக் காரியத்தையும் தங்கனிட மிருந்து மறைத்து வைக்கவும் உடன்பட்டேன். உண்மை வெளிப்பட வேண்டு மென்ப தற்காகவே இப்போது இவ்வளவு பிர யத்தனம் எடுத்துக் கொண்டேன். தங் களால் ஒரு பெண்ணைக் கடலில் விழுத்து இறந்ததாகத் தங்கள் மனம் வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அத்தச் சம் பவத்தைத் தங்கள் மறந்து விட்ட தாக வெகு காலம் நான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் நாளாக ஆக அந்த பிரிவு தங்கள் உள்ளத்தின் உய்வே பறிந்து வேதனையை அதிகப் படுத்திக் கொண்டிருந்ததாக அறித் தேன். தூக்கத்தில் தங்கள் அனைப் பற்றிய கனவு கண்டு பலமுறை ஓய மிட்டதாக மகாராணி சொன்னார்கள்.

அதனாய் தங்களைக் காட்டிலும் மலைய
மான் மகனார் அதிக வேதனை அடைந்
தார்கள். சில காலத்துக்கு முன்பு என்
னிடம் போசனை கேட்டார்கள். அதன்
பேரில் தாங்கள் இந்தப் பிரயத்தனம்
செய்யத் தீர்மானித்தோம். தங்கள்
காரணமாக இறந்து விட்டதாகத்
தாங்கள் நினைத்து வருந்திய பெண்மணி
யைத் தங்கள் முன்னாலேயே கொண்டு
வந்து நிறுத்தி அந்த எண்ணத்தைப்
போக்க உத்தேசித்தோம். நேரில்
கொண்டு வந்து நிறுத்திவந்தான்

தாங்கள் நம்புபவர்கள் என்று
எண்ணினோம். இது சூழ்நிலை
விரும்பாத கருவை கூர்ந்து மன்
விக்ஷேபமும்!"

இதைக் கேட்ட சக்கர
வர்த்தி ஆத்திரம் பொங்
கக் கூறியதாவது: "

"சூழ்ந்தான்! பெரும்
சூழ்நிலை! இத்தனை நாட்க
ளும் இவள் பெயராக என்
னைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்
தான். கண்ணிலே வந்து
கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருந்
தான். பேய்க் குப்
பதிவாகப் பிச்சிவைக்
கொண்டு வந்து என் முன்
னாய் நிறுத்தி யிருக்கிறீர்
கள். இது எனக்கு மிதமித
தரும் என்று நினைத்தீர்
களா? ஒரு நாளும் இல்லை.
என்னிடம் முன்னதாக
உண்மையைத் தெரிவித்
திருந்தால் இவளை இங்கே
அழைத்து வரும் போசனை
யைக் கண்டிப்பாக நீராக
ரித்திரப்பேன். போனது
போகட்டும். ஏதோ செய்
தது செய்து விட்டார்கள்.
வெகு கஷ்டப்பட்டு இங்கே
இந்த ஊமைப் பைத்தியக்
காரியை அழைத்து வந்து
சொத்தீர்களே? நிரூபி
அவளை எப்போது எப்படிப்
போகச் செய்வதாக உத்
தேசம்?" இவ்வாறு சுத்தர
சோழர் கேட்டதும், அந்
நிந்தை உண்மையிலேயே
பெரிந்திருந்த நின்று.

அப்போது சக்கரவர்த்
தின் "கார்பரி இவ்விருந்து
என் சகோதரியைத் திரும்
பிப் போகச் செய்வதாக
கனவு எனக்கு உத்தேச
மில்லை. இந்த அண்மையி
யில் என்னுடையே அவர்

தங்கியிருப்பார்.
எனக்கு முன்
பிறந்த தங்கை
யைப் போல்
பாவித்துவரை
நான் போற்றிப்
பூசித்து வரு
வேன்! என்று
ஞன்.

“தேவி! என்
விடம் உனக்
குள்ள பத்தியை
இந்த மாதிரி
மெய்ப்பிக்க நீ

பிரயத்தனப்பட வேண்டியதில்லை.
கண்ணியைக் காட்டிலும் மேலான
கற்பின் அரளி நீ என்பதை இந்த
இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் நான்
கண்டிருக்கிறேன். நான் நோய்ப்
பட்டது முதல் நீ உன் சேவக்
குழந்தைகளையும் மறந்து, எனக்குப்
பணியிலுட்கள் செய்து வருவதை
யும் எனக்காக நோன்பு நோற்ற
வருவதையும் அறிந்துதான் இருக்
கிறேன். காட்டிலே நீந்த
கண்ணியை அரண்மனையிலே
அடைத்து வைத்து என்னிடம்
உனக்குள்ள பத்தியைக் காட்ட
வேண்டியதில்லை. மெய்யான
மகளே! இதைக் கேள்! முதல்

விஜய்

மத்திரி! நீங்களும் தங்களுக்கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். எப்போதோ ஒருகாலத்தில் மனித சஞ்சாரமற்ற நிவார்த்தரத்தில் நான் தவண்தவணை தங்கியிருந்த போது இந்த ஊனமப் பிச்சிவையப் பார்த்தேன். அச்சமயம் இவ்விடத்தில் பிரியம் கொண்டதும் உண்மையானது. இப்போது என்ன சொல்வாயிடுமே. அதனுடைய இன்னமும் நான் இவரை தீவிரத்து ஏங்கித் தவிப்பதாக நீங்கள் எண்ணினால் அதைவிடப் பெரிய தவறு செய்ய முடியாது. அப்போது இவ்விடத்தில் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்த பிரியத்துக்கு எத்தனைபோல காணல்கள் இருந்தன. அந்தப் பிரியம் இந்த இருபத்தைத்து வருடகாலத்தில் முற்றும் மாறித் தவிவலமாகவும் அருவருப்பாகவும் உருவெடுத்திருக்கிறது. காலமிலும் திசையிலும் எவ்வளவு அயலாளராக இவர் கட்டப்படுத்தியிருக்கிறான். இவர் இந்த அரண்மனையில் இருக்கிறான் என்னும் எண்ணத்தையே என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. உடனே இவரை இங்கிருந்து அனுப்பிவிட்டு மறு காரியம் பாருங்கள். இவரைப் பேய் என்று தீவிரத்துடையால் இவன் பேசில் விளக்கை எடுத்து எறித்தேன். உயிரோடும் உடம்போடும் இருப்பவன் என்று அறிந்திருந்தால் என்ன செய் திருப்பேனோ, தெரியாது!”

இவ்வாறு சுந்தர சோழர் குரோதம் ததும்பிய குரலில் கூறிய குரோமான வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சக்கரவர்த்தியும் முதன் மத்திரியும் திகைவகிப்போனார்கள். சக்கரவர்த்தி இவ்விதம் பேசுவார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிய வில்லை. அறிஞர்கள் தாம் செய்த பழைய குற்றத்துக்காக மட்டுமே சக்கரவர்த்தி நம்முட்க்கண்டனம் செய்வார் என்று கருதி யிருந்தார். மகாராணியோ சக்கரவர்த்தி வாய் விட்டு வெளிப்பாட்டையாகச் சொல்லா விட்டாலும் மறைத்துக் குள் மறித்துப் பூரித்துத் தன்னைப் பெருத்தன்மையான செயலை ரோம்பவும் பாராட்டு வார் என்று எதிர்பார்த்தார்.

சக்கர சோழரின் கொடிய வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு ஏமாற்றமளித்ததோடு ஓரளவு வெறுப்பையும் உண்டாக்கியும் உள்ளடக்கின.

சக்கரவர்த்தி இந்தனை நேரம் பேசிய தற்குல்லாம் கிரமம் வைத்தாற்போல், “சீக்கிரம் இந்த ஊனமப் பிச்சிவையக்காரி உவவியல் உயிரோடு காற்றிதிராவிட்டால் என்ன நஷ்டம் நேர்ந்துவிடும்? இவன் கடலில் விழுந்தபோது உண்மையாகவே செத்துத் தொலைந்து போயிருந்தால் எவ்வளவு நன்றி யிருக்கிறார்களா! எத்தப்

பரம முட்டாள் மெனக்கெட்டு இவரை எடுத்துக் காப்பாற்றினான்?” என்றார்.

இதற்குப் பிறகு மஹாமாய் மகளால் பொறுக்க முடியாமல் போயிற்று.

உருக்கம் ததும்பிய ஆவேசத்துடன் அவள், “கவாயி! தங்கள் வாயால் அப்படிச் சொல்லாதிருக்க! மகா பாவம். தன்நி மறத்தல் எவ்வளவு கொடிய பாதகம் என்று பெரியோர்கள் எத்தனைபோல பேர் சொல்லி யிருக்கிறார்களோ, தங்கள் உயிரை இந்த மாதிரி காப்பாற்றியதை வேறுமாலானும் மறந்து விடுங்கள். ஆனால் நம் அருமைக் குமாரன் அருள்மொழி வர்மலை இவர் காப்பாற்றியதை மறக்கலாமா? தாங்கள் மறத்தாலும் நான் மறக்க முடியாது. பிறகு நான் மறக்கும் இந்தத் தெய்வ மகளுக்கு நான் நன்றிக் கடன் பட்டிருப்பேன்!” என்று சொன்னாள்.

“தெய்வம்! அந்தக் கதையை மறுபடியும் சொல்லுவீரோ?...” என்று சுந்தர சோழர் மேலும் பேசுவதற்குள் மலை மான் மகன் குறுக்கிட்டுக் கூறினான்:

“கதை அல்ல கவாயி! அருள் மொழியை என்னிடம் சொன்னான். காவேரி வெள்ளத்தி லிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிய தேவியைதான் சமீபத் தினமும் பல முறை தன்னைக் காப்பாற்றியதாகச் சொன்னான். தன்வ வேளையாக அவன் தானைப்பட்டினத்துக்கு வந்து ககமாக இருக்கிறான். அவனை அழைத்து வரச் செய்யுங்கள். தாங்களே தேரில் கேட்டுத் தெரித்து கொள்ளுங்கள்!”

“ஆமாம், ஆமாம்! அருள்மொழி தானைப் பட்டினத்தில் இருக்கிறான். ஆனால் அவன் ககமாக இருக்கிறான் என்பது என்ன நிச்சயம்? நேற்று அடித்த பெரும் புயலில் அவனுக்கு ஆபத்து நேர்ந்ததோ என்னமோ? முதன் மத்திரி! என் உயிரைத் தீர்ப்பு மதி இவ்வாறு இனம் தெரியாத அபாயம் ஏதோ என் குலத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. இந்தச் சமயத்தில் இந்த ஊனமப் பிச்சி இங்கு வந்திருப்பதும் ஓர் அபாயமானவே தோன்றுகிறது....”

“கவாயி! கரையார் குல் மகன் இப்பே இச்சமயம் வந்திருப்பது அபாயமே இல்லை; நல்ல சமயம். இவர் இங்கிருப்பது நம்முடைய குலத்துக்கே ஒரு பாதுகாப்பு. நான் இடைவிடாமல் பிரார்த்தனை செய்யும் துர்க்கா பரமேசுவரியே என்மீது அருள் புரிந்து, இந்தச் சமயம் அனுப்பி வைத்திருக்கிறான்....”

“இவ்வளவு இல்லை. துர்க்கா பரமேசுவரி அனுப்பவில்லை. சனகவரன் அனுப்பி யிருக்கிறான். அந்தப் பிச்சியை

உடனே திரும்பப் போகச் சொல்லி விட்டு மறு காரியம் பாரும்புகள். நீங்கள் முடியாது என்றால் நானே அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டியதுதான்...."

"கவாயி! சொம்பவும் கருணைகூர்ந்து எனக்கு இந்த வரத்தைக் கொடுங்கள். அருள்மொழி வந்து சேருகிறவரையில் அவர் இந்த அரண்மனையில் இருப்பதற்கு அனுமதி அளிப்புகள்!" என்று சக்கரவர்த்தினி உருக்கமான குரலில் கேட்டுவிட்டுச் சுத்தர சோழரின் பாதங் களைத் தொட்டுப் பணிந்தாள்.

"முதல் மந்திரி! கேட்டவர்களா? வெகுத்ததெல்லாம் பாய் என்று கரு தும் மலையமான் மலையின் கோரிக்கை வைக் கேட்டாரா? உடவுனே! இப்படியும் ஒரு கபாடமற்ற சாது உலகத்தில் இருக்க முடியுமா? இவன் என்னிடம் எதுவுமே கொடுக்கவில்லை. போவும் போவும் இப்படிப்பட்ட வரத்தைக் கேட்டிருள். அதை மறுக்க மலன் வரவில்லை. ஆனால் அந்த உலையப் பைத்தியக்காரி இங்கே இருக்கும் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் எனக்கு நரக வேதனையாக இருக்கும். ஆகையால், நானாகவே இருந்து இளவரசனை அழைத்து வர உடனே ஏற்பாடு செய்யுங்கள்!"

"அப்படியே செய்கிறேன். ஐயா! யானைப் படைகளும் குதிரைப் படைகளும் அனுப்பிப் பகிரங்கமாக இள வரசரை அழைத்து வரச் செய்யலாமா? அல்லது...."

"மாறு வேடம் புணர் செய்து இரகசியமாக அழைத்து வரச் செய்யலாமா என்றுதானே யோசித்திர்? பகிரங்கமாக இளவரசன் வந்தால் சோழ நாட்டில் பெரும் குழப்பம் ஏற்படும் என்று எண்ணுகிறீர்கள் அல்லவா?"

"நான் எண்ணுகிற மட்டும் அல்ல, பிரபு! நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறேன். மக்கள் பல காரணங்களால் கொதிப் படைந்திருக்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு விவரமும் ஏற்பட வேண்டியதுதான்; உடனே மக்களின் உள்ளக் கொதிப்பு வெளியே வறிட்டுக் கொண்டு வரும். பழுவேட்டரைவர்களும் மதுராத்தகத் தேவரும் என்ன கறி அடைவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது...."

"இது என்ன பேச்சு. முதல் மந்திரி! குடிமக்கள் அப்படி ஸ்கிக்கதவனமாக நடந்து கொண்டால் சோழ நாட்டு வீர ஊனியங்கள் எங்கே போயின?"

"ஊண்யங்களிடையேதான் அதிகம் கொதிப்பு பிரபு! மக்களாவது வெறும் உச்சக் குழப்பத்துடன் அடங்கிவிடுவார்கள். சேலு வீரர்களோ, தஞ்சைக் கோட்டையைச் சிவனு பின்னமாக்கி, பழுவேட்டரைவர்களையும், மதுராத்தகத்

தேவரையும் வெறியில் அடைத்த விட்டு சுழம் கொண்ட வீராதி வீரராவிய அருள்மொழி வர்மரைச் சிங்காதைத் தில் ஏற்றிவிட்டே மறு காரியம் பாயிப் பாரீர்கள்...."

"அப்படி நடக்க வேண்டுமென்று நீங்களும் மனத்துக்குள் ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். முட்டாள் ஜோதிகர்கள் கட்டி விட்ட கூதகளை நம்பிக் கொண்டு குடிமக்களும் புத்தி நமொழி அடிகிறார்கள். ஆனால் உங்கள் மனத்தில் ஒன்று நிச்சயமாகப் பதிய வைத்துக் கொள்ளுங்கள். என் பெரிய பாட்டனார் கண்டராத்தித் அடிகளின் குமாரன் மதுராத்தகனே இந்தச் சோழ சிம்மாசனத்துக்கு உரிமை உடையவன். அவனுக்கே பட்டம் கட்டி வைப்பதென்று தீர்மானித்து விட்டேன். மக்கள் அதற்குத் தடை சொன்னாலும் சரி, தேவர்களும் மூவர்களும் வந்து தடுத்தாலும் சரி, நான் கேட்டப் போவ தில்லை. என்னுடைய குமாரர்கள் அதற் குக் குறுக்கே நின்றால்...."

"கவாயி! அப்படி ஒரு நாளும் நேராது. தங்கள் கிருப்பதற்கு மாறு கத் தங்கள் குமாரர்கள் ஒரு நாளும் தடை சொல்ல மாட்டார்கள். அருள் மொழிக்கு இராஜ்ய ஆசையே இடை யாது இயங்க மணிகுடத்தை அவ னுக்குக் கொடுக்கார்கள். அதை அவன் வேண்டாம் என்று மறுக்கிறது விட்டால், அப்படிப்பட்டவனு தங்கள் வாரித்தைக்கு மறு வாரித்தை கூறுப் போடுவீர்? கரிகாலன் மட்டும் என்ன? அவனுக்குத் தாங்களே பார்த்து வருவாது பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தீர்கள். அதனால் ஓய்வுக் கொண் டான். அவனுடைய வீர பராக்ரமத் தைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டுமா? அவன் ஆசைப்பட்டால் தானாகவே அவனுடைய வீர வானின் உதவியைக் கொண்டு பெரிய இராஜ்யத்தை வந்தா பித்துக் கொள்ளக் கூடியவன் அல்லவா? ஆனால் அவனுக்கு இராஜ்யம் ஆகுகிற ஆணை இல்லை. தாங்கள் அவனிடம் தங்கள் கிருப்பம் இன்னதென்பது பற்றி ஒரே ஒரு வாரித்தை சொல்ல வேண் டியதுதான்...."

"அந்த வாரித்தை நான் சொல்லி விடப் போகிறேனே, அவன் காதில் விழாது விடப் போகிறதே என்பதற் காகத்தானே எத்தனை சொல்லி அனுப்பி யும் இங்கே வராமல் ஆட்டம் போடு கிறான்?"

"சக்கரவர்த்தி! பட்டத்து இளவர சி காலியில் அநாதரான பொன் மானிகை தீர்மானித்து விட்டுத் தங் களின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறார்."

"எதற்காகக் காத்திருக்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும். எம்ஸன் அவனுடைய பெற்றோர்களைச் சிறை வைத்தது போல் எங்களைச் சிறை வைத்து விட்டுச் சோழ கிம்மாசனம் ஏறக் காத்திருக்கிறான். அவன் கட்டியிருப்பது பொன் மானிகையோ, அல்லது அரக்கு மானிகையோ, யாருக்குத் தெரியும்?"

"கவாமி! கரிவாலைப் பற்றித் தாய்கள் இவ்வாறு சொல்வது பிசு கொடுமை" என்றான் மலைமான் மகன்.

"சக்கரவர்த்தியின் உள்ளத்தை அவ்வளவு தூரம் விஷமாக்கி வைத்திருக்கிறார்களா?" என்றார் மூதன் மந்திரி.

"வேறு யாரும் இல்லை; என் மனத்தில் விஷம் ஏற்றியவன் கரிவாலையே தான். அவன் எனக்கு உண்மையான மகனாக இருந்தால் இத்தனை தடவை சொல்லி அனுப்பியும் ஏன் வரவில்லை?" என்று கந்தரசோழர் கேட்டார்.

"அதற்கு வேறு கரியான காரணம் ஏதும் இருக்கலாம் அல்லவா?"

"நீங்கள்தான் ஒரு காரணத்தை கூறித்துச் சொல்லுவதுதானா?"

"கரிவாலைச் சொல்லிவிட்டதுக்கு இப்பால் வந்தால் பழுவேட்டரைவர்கள் அவனைச் சிறைப்படுத்தி விடுவார்கள் என்று நாடெல்லாம் பேச்சாயிருக்கிறது....."

"அம்மாதிரி சொல்லி என் மகனுடைய மனத்தை யாரோ கெடுத்து இருக்கிறார்கள்! இவனுடைய தகப்பன் இருக்கோவது கரிவாலை ஒருவன்; கொடும்பாளூர் வேளான் ஒருவன். நீங்களும் அவர்களைக் கேர்ந்துகொண்டிருக்கோ, என்னமோ தெரியவில்லை."

"கவாமி! நான் யாரைப் பற்றியும் அவர்களுக்குப் பின்னும் பேசும் வழக்கில்லை. சற்றுமுன் தாய்களே அபாயத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். தங்கள் உணர்வத்தில் அக்விதம் தோன்றுவதாகச் சொல்லினார்கள். தங்கள் உணர்வத்தில் தோன்றுவது முற்றிலும் உண்மை. சோழர் குலத்துக்கு அபாயம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது இரண்டு வழியாக வருகிறது. இந்த நாட்டில் இப்போது இரண்டு விதமான சிதிகள் தடைபெற்று வருகின்றன. பழுவேட்டரைவர்களும் சம்பவரைவர்களும்....."

"மூதன்மந்திரி! அறிந்ததே! நிறுத்தங்கள், பழுவூர் வம்சத்தார் நூறு ஆண்டு காலமாகச் சோழ குலத்துக்குத் தொண்டு செய்து வந்தவர்கள். பெரிய பழுவேட்டரைவர் இருபத்துநாறு போர் ஓங்குகளில் போகிட்டுத் தமது மேலியல் அறுபத்து நூறு புலங்களைச் சுமத்து கொள்வாருக்கிறார். அப்படியப்பட்டவர் இன்று சோழகுலத்துக்கு எதிராகச் சதி

செய்கிறார் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், சூரியன் இருப்பாதி விட்டது என்றும், கடல் நீரில் தீப்பிடித்துக் கொண்டு விட்டது என்றும் சொல்லுவதை நம்பலாம்...."

"சக்கரவர்த்தி! சூரியனையும் சிறைவைப்பது பிழக்கிறது. கடல் நீரில் வடலாழகாக்கிவிட கொழுந்து விட்டெரிவது. ஆறும் அமைப்புப் பற்றி நான் சொல்ல வரவில்லை. பழுவேட்டரைவர்கள் சோழ குலத்துக்கு எதிராகச் சதி செய்வதாக நான் கூறவே இல்லை. மதுராத்தகளுக்குப் பட்டம் கட்டுவதற்காக அவர்கள் மிகுந்த பிரயத்தனம் செய்து வருகிறார்கள்....."

"மகா சிவபக்தராகிய கண்டராதித்த குடைய புதல்வருக்குப் பட்டம் கட்ட என்னுடைய என்ன தவறு? கிம்மாசன உரிமை நிபாயமாக மதுராத்தகனுக்குத் தானே உரியது?" என்றார் சக்கரவர்த்தி.

"நாளும் அமைப்போர் சொல்லுமிதேன். மேலும் தாய்களே மனமுவந்து மதுராத்தகத் தேவருக்குச் சோழகுலத்த மணிமகுடத்தை அளிக்கத் தீர்மானித்து விட்டார்கள். அப்படி வீரக்கும்போது பழுவேட்டரைவர்கள் மீது குற்றம் என்ன? தங்கள் விருப்பத்தை சிறை வேற்றி வைக்கவே அவர்கள் பிரயத்னப்படுகிறார்கள்....."

"ஆகையினால் என்னுடைய நன்றி பறித்துக்கு மேலும் அவர்கள் பாத்திரமாக இருக்கிறார்கள்."

"ஆனால் சக்கரவர்த்தி, தங்களுடைய சம்மதம் பெறாத சில காரியங்களையும் செய்கிறார்கள். சோழ ராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பங்கு போட்டுக் காணெரிக்குத் தெற்கேயுள்ளதை மதுராத்தகத் தேவருக்கும் வடக்கே உள்ள பூநிலையக் கரிவாலுக்கும் கொடுத்து விடுவதென்று யோசனை செய்து வருகிறார்கள். சம்பவரைவர் மானிகையில் இன்றைய நியம் அந்தப் பேச்சு நடந்து வருகிறது. சக்கரவர்த்தி! நூறு வருஷ காலமாகத் தங்கள் முன்னோர்கள் பாடுபட்டு வளர்த்த ராஜ்யத்தை, விஜயாலய சோழரும் ஆதித்த சோழரும் மகா பராத்தக சக்கரவர்த்தியும் நமம் முதல் சோழாவரிகளாலும் நீங்காட்டிய சோழ மகா ராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பிரித்து பங்கு போடுவது தங்களுக்குச் சம்மதமா?"

"முதன் மந்திரி! ஒரு நாளும் அந்தக் நான் சம்மதம் கொடுக்க சோழ இராஜ்யத்தைப் பிரிப்பதற்கு முன்னால் என்னை வெட்டிப் பிரித்து விடுங்கள் என்று சொல்லுவேன். பழுவேட்டரைவர் அத்தனைவரே முயற்சியில் இறங்கியிருப்பார் என்று நான் நம்பவில்லை. ஒரு வேளை எனக்கு அது பிரியமாயிருக்கலாம், என்

புகுந்தாலும், அவருடைய கவனமெங்கும் சற்று மூன் அங்கிருந்து சென்ற கனகம் ராணியிடப்போயே இருந்தது. ஆகவே சக்கரவர்த்தி சூத்தனையை அழைத்து வரும்படி சொன்னதும் மலையமான் மகள் அங்கிருந்து அந்தப் புரத்துக்கு விரைந்து சென்றாள்.

அவள் அந்தப்புரத்தை அடைந்த போது சூத்தனைய, வானதி, பூங்குழை ஆகியவர்கள் பெரும் கைகத்திற் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். அந்தக் காரணத்தாலும் மகாராணி உடனே தெரிந்து கொண்டாள், கனகம் ராணியை அங்கே காணவில்லை. எங்கே என்று கவலை மூட்டிப் போய்த் சூத்தனைய கூறிய தாவது: “அம்மா! தங்கள் உட்கணைய நிறைவேற்றுவது கலையாமல் இல்லை. ஆயினும் தாங்கள் மூன்று பேருமாகச் சேர்ந்து வற்புறுத்தி மத்தாவின் தெனியைப் குளிப்பாட்டி ரோமம். பிறகு புதிய ஆடைகள் அணிவித்தோம். காசு நி அவருடைய கத்தியை வாரி முடித்து கொண்டிருந்தான். பூங்குழை பூத்தொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆபரணங்கள் எடுத்து வருவதற்காக நான் அடுத்த அறைக்குப் போனேன். ஆபரணங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்தபோதே இவருடைய கச்சைப் போட்டது. திரும்பி வந்து பார்த்தால் மத்தாவின் தெனியைக் காணவில்லை. கத்தியை வாரி முடி போட்டவுடனே திடீரென்று அவர் திடீர்த் கொண்டு ஒடிப் போனார். அக்கம் பக்கத்து அறைகளில் எங்கேயும் காணவில்லை. இன்னமும் தேடித் கொண்டிருக்கிறோம்!”

இதைக் கேட்டு மலையமான் மகள் புன்னகை புரிந்தாள். “அவருக்கு அங்காரம் செய்தபோது எதிரில் கண்ணடி இருந்ததா?” என்று கேட்டாள். “இருந்தது; சற்றுத் தூரத்தில் இருந்தது” என்று வானதி.

“அவருடைய அங்கங்கித்த உருவத்தைத் தற்செயலாகக் கண்ணடியில் பார்த்திருப்பார். அது அவருக்கு வெட்கத்தை உண்டாக்கியிருக்கும். அதுவும் ஒடி எங்கேயாவது மறைந்து கொண்டிருப்பார். இன்னும் நன்றாகத் தேடிப் பாருங்கள். ஒரு வேளை அந்தப்புரத்துப் பூங்காவுக்குச் சென்று ஒளிந்து கொண்டிருந்தாலும் இருப்பார். மதின ருதிக்குறிப்பு, பலகணி வழியாகக் குறிப்பது போன்ற காரியங்கள்தாம் அவருக்கு வழக்கமானவை ஆகித்தே?” என்று சக்கரவர்த்தினி.

பிறகு எல்லாருமாக தந்தையத்துக்குச் சென்று தேடினார்கள். அங்கும்

கனகம் ராணி அங்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய கவலை அதிகமாயிற்று. முதன்மத்தியிடமும் சக்கரவர்த்தியிடமும் போய்த் தெரிவிக்கலாமா என்று அவர்கள் எண்ணத் தொடங்கியபோது எங்கிருந்தோ ‘டபூர்’ ‘டபூர்’ என்ற ஒரு சத்தம் வந்தது. கருங்கக்கித் திரும்பி உளியிலும் ஒங்கி அடிப்பது போன்ற ஒசை அது. எங்கிருந்து அந்த ஒசை வருகிறது என்று காத கொடுத்துக் கவனமாகக் கேட்டார்கள். சிற்ப மண்டபத்திலிருந்து வருகிறது என்று தெரிந்தது. உடனே ஒரு தாழிப் பெண்டியைத் தீபம் எடுத்துக் கொண்டு வரும்படி சொல்லிவிட்டு எவ்வாறும் சிற்ப மண்டபத்துக்குச் சென்றார்கள். சிற்ப மண்டபத்துக்குள்ளே அவர்கள் ஒரு கித்தையான எட்டியைக் கண்டார்கள். ஓரளவு ஆடை அளங்காரங்கள் அணிந்து விளங்கிய மத்தாவின் கையில் ஒரு நீண்ட பீடிபுள்ள கத்தியை வைத்துக் கொண்டு கைவாச மலையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த இராசகணேசவரையுடைய கரங்களை ஒங்கி ஒங்கி அடித்துக் கொண்டிருந்தான். மிக உறுதியான கல்லியம் செய்யப்பட்ட சிற்பமாதலால் அந்தத் தாக்குதலுக்கு இராவணன் அதுவரைவில் அசைந்து கொடுக்கவில்லை. ஆனாலும் சீக்கிரத்தில் அவனுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டதாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தது. கைவாச மலையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த இராவணனுடைய கரங்களில் இரண்டு மூன்று கைகள் ஒடித்து விட்டால் மலைய இடம் பெயர்ந்து அவன் தலை களைந்து இன்னும் நன்றாக உட்கார்த்துவிடக் கூடும். தலைகள் சக்கு நாலு நொறுங்கிவிடக் கூடும்! அந்த கை ஆபத்தான நெருக்கடியினதான் சூத்தனைய முதியவர்கள் சிற்ப மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்தார்கள்.

அவர்களுடைய கரையைப் பார்த்ததும் மத்தாவின் தன்னுடைய கையில் பீடித்திருந்த கத்தியைக் கீழே போட்டுவிட்டு வந்தவர்களில் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்து கொண்டு நின்றாள்.

மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்தவர் களில் பூங்குழையைத் தவிர மற்றவர்களின் உள்ளங்களில்: “இவன் ஒரு கைத்திவக்காரப் பிச்சிதான்! சக்கரவர்த்தி இவனைக் கண்டு அருங்குப்பு அடைவதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை!” என்ற எண்ணம் தோன்றியது.

மலையமான் மகள் மற்றவர்களைப் பார்த்து, “பெண்டிமே! இதைப் பற்றிச் சக்கரவர்த்தியின் முன்னிலையில் வாரும் பிரஸ்தாபிக்க வேண்டாம்!” என்று எச்சரிக்கை செய்தாள். (தொடரும்)

வெள்ளி விழா
அகமதியன் வெற்றி விழா!

“**தூக்கிய நாடுகள் சபை**” என்பது பெருஞ்
பழம் கந்தாப்பாத்துக்கு “**புனிதெட்டி தேவர்கள்**”
என்ப பெயரிட்டவர் வாரி தேரிகுமா? அமெ
ரிக்க துருநிதி குகையெட்டான் முதல்
முதலாக அத்தப் பெயரைக் குறிப்பிட்
டார். இரண்டாம் உலகப் போரில் அச்சு
நாடுகளுக்கு எதிராக ஒன்றுபட்டிருந்த
தேச நாடுகளை, ஆரம்ப உறுப்பினர்களாகக்
கொண்டு, இந்த உலகப் பேரவைமை நிறுத்த
திட்டமிட்டதாய் தூக்கிய நாடுகள் என்ற
பெயரே ஏற்றதெனக் குறிப்பிட்டார்,
குகையெட்டி. அச்சு நாடுகளுக்கு எதிராகப்
போரில் ஈடுபட்டிருந்த இறுத்தாற நாடு
களின் பிரதிநிதிகள், 1941, துணைக் குதக்
பெற்றியின் வெளியிட்ட ஒரு பிரகடனத்தின்
“தூக்கிய நாடுகளையே தாய்கள்” என்ற
தொடரை முதன் முதலாக உபயோகித்
தார்கள். 1945ல் ஏதல் பிராக்டிகல்யோனின்
உயுப ஐம்பது நாடுகளின் பிரதிநிதிகள்,
“தூக்கிய நாடுகள்” என்ற பெயரை ஏற்றுக்
கொண்டார்கள்.

□ திருவாரூர் தலைவர் உரை: ஐ. நா. சபை உட்பட்டதின் உலரம் 808 அடி 39 மாதிரி கைக் கொண்டிருக்கப்பட்டதின் மூலப்பின் பற்றும் 8100 பக்கம் கள்ளன் ஐந்தாவது கொடுத்திருப்பது. இந்த உலரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 8,500,000 டாலர் மதிப்புள்ள தீவிரத்தின் மூலமாக கழனிக்குள் ஐந்தாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உட்பின் கொடுத்திருக்கிறது. உட்பின் கொடுத்திருக்கிறது. 85,000,000 டாலர் மதிப்புள்ள கொடுத்திருக்கிறது. 1949, அக்டோபர் 24ம் நாள் அந்தந்த உலரம் கொடுத்திருக்கிறது. 1951ம் ஆண்டு உலரம் கொடுத்திருக்கிறது. 1951ம் ஆண்டு உலரம் கொடுத்திருக்கிறது.

1970 ஆம் ஆண்டுக்கான ஐ. நா. அண்மட்டுப் 199.7 மில்லியன் டாலர்கள். இதில் அமெரிக்காவில் பங்கு ஈடுபட்டதைத்தவிர்த்து மிகு. குவியா பதிவற்றதை விடும். 1961-ம் ஆண்டு சதவீதம், 1970-ம் ஆண்டு சதவீதம், வரலா 3.25 சதவீதம். இப்போது 1.85 சதவீதம். இவ்வீதம், ஐ. நா. அண்மட்டுத் திட்ட வழங்குதலில் இப்போது (சென்ற ஆண்டு வரலாற்றுப்படி) ஆறாம் இடத்தை வகிப்பிடுது. ஐ. நா. அண்மட்டுத்திட்ட செலவுகளில் 50 சதவீதத்துக்கு மேல் வழங்குகின்ற பதிலுற்று ஐ. நா. அண்மட்டுத்திட்ட விறகு வரலாற்று வழங்கும் தொகை, ஐ. நா. அண்மட்டுத் திட்டத்தில் வரலாற்றுத் தகவற்றுத்தாலும்

☐ து. தா.வி. பொதுப் பள்ளியில் இது வரை 126 நாட்கள் ஆங்கிலப் பேற்றான்.

பொதுப் பேரவைக்கு ஒத்தோர் உறுப்பினரும் இத்த பிரதிநிதிகள் அறியப்படும். அதன் ஒரு கோரிக்கையாக உண்டு. பொதுப் பேரவை சாதாரணமாக ஆண்டுக்கொரு முறை கூடும். அகசரம் தேர்தலாம் விசேஷமாகக் கூடுதலாம் உண்டு.

[illegible]

காப்பதும் தடுப்பதும் உண்டு. இந்தத் தடுப்பிடத்தை இதுவரை நூறு கட்சிகள் அங்கு மேல் உபயோகப்படுத்திய பெருமை முக்கியமாகியேண்டும். இதர நாடுகளில் பிரதமர் தாங்கு தடையை, பிரிட்டன் இது முடியவும், பதவிக்கு ஒரு தடையும், அமெரிக்கா ஒரு தடையும் உபயோகித்தது. எஃகிபு விவகாரத்தில் பிரிட்டன் முதல் முதலில் 'விட்டோ'வை உபயோகித்தது. தென் கொரிய விவகாரத்தில், அமெரிக்கா முதல் முதல் (1970) விட்டோவை உபயோகித்தது.

☐ த.அ.அக அலகம் பெருத தாமரை !
செழும்பும், கவிட்டா! காத்து, சிழிதிரு
நெய்யிலும், வடமொகியா, தென்மொகியா,
விழும்பும்.

எந்தத் தரப்பிலும் சாதாரண நபர்
நினைவாளியப் பெறுவதற்காகச் சலிப்பை
வாங்கி வ. தா.வில் சேரவில்லை.

ஆதலால் செஞ்சிவத்தினை வாய் நெறு,
அகன்றியே நாயுடைய கொண்ட செஞ்சிவ
பொன்ற நாயெனக்கு ஐ. நாயின் இதுவரை
இடையிடையாகவாய்,

கு. தா.வி. கோர்த்த நாகேசுவரர் இடைப்பதிவில் கோர்த்த ஓரே நாரே இந்தோனீசியா, மலேசியாவைப் பாதுகாப்பது கவுண்டரிக் கருவியாக உறுப்பினராகச் சேர்ந்ததைக் குறித்து 1963ம் இந்தோனீசியா கு.தா.வி.இருந்து விலகிச் சென்றது. ஆனால் 1965ம் மார்ச்சுமீச் சேர்ந்ததென்றது.

— 3. **अनुसूचित जाति**

ராமாயணம்

இப்படி பெல்லாம் மிகக் குரூரப் பேச்சுக்களைக் கேட்டும், பயங்கர சொரூபங்களைப் பார்த்தும், சேத, "ஓ!" என்று வாங்கிட்டு அழுதாள். எவ்வளவு தைரியமாக இருந்தாலும் இவர்களை வேகத்தை வழியடைப்பது கஷ்டம். ஆவடியால் குழந்தை போல் அழுதாள். அழுதபோதிலும், நித்தம் கலங்காமல் ராமனைத் தியானித்துக் கொண்டே விருந்தாள்.

"பதினாறாயிரம் ராக்ஷசர்களை ஜன உதானத்தில் நிர்மூலம் செய்த என் ராமன் மூன் என்னை மீட்டுக் கொண்டு

ராஜாஜி

போக இன்னும் வரவில்லை? தண்ட வாரியத்தில் விராதனை வதம் செய்த வீரர்கள் ஏன் என்னைப் பற்றி இன்னும் சம்மா இருக்கிறார்கள்? நான் இவ் விடம் இருப்பது அவர்களுக்கு இன்னும் தெரியவில்லை என்றே எண்ணுகிறேன். தெரிந்திருந்தால் சம்மா இருப்பார்களா?

"கழுக்கரன் சூடாயுடும் அரக்கனால் கொல்லப்பட்டான். அவன் உயிர் வைத்திருந்தால் விஷயத்தைச் சொல்லி விடுப்பான், ஆனால் என்னை அரக்கன் தூக்கிப் போவதைப் பார்த்துப் பொறுக்க முடியாமல் கோர ஏதும் சொல்ல அவன் உயிர் நீத்து விட்டான். ராமனுக்கு நான் இருக்குமிடம் இன்னும் தெரியவில்லையென்றே எண்ணுகிறேன்.

"ஆனால் தெரியாமலா போகப் போகிறது? இந்த வங்கையும் ராக்ஷசர்களும் அழிவாமலா போகப் போகிறார்கள்? கட்டாயம் இந்த நகரத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அரக்க குலத்துப் பெண்கள் விதவைகளாகி அழுது புரண்டு அகையப் போகிறார்கள். இந்த நகரமும் ராவணனும் அரக்கக் குழமும் அழிந்து போவது நிச்சயம்."

இவ்வாறு தனக்குள் யோசித்துக் கொண்டிருந்தாள். யோசித்துத் தைரியம் அடைந்தாள். மறுபடியும் வேறு ஊகங்களை ஊகித்துத் துக்கத்தில் பூழ்கிறாள்.

"என்னை இரத்த துக்கத்தினால் ஒருவேளை இராமன் உயிரை விட்டுவிட்டானோ? அப்படியே நடந்திருக்கலாம்.

இவ்வாஸிட்டாய் இப்படி என்னை
விட்டு விட்டு இவ்வளவு நாட்கள்
கும்மா இருந்திருக்க முடியாதே!
ஆறா! அவளையேயோ பாக்கிய

வான். தேவர்களை ஒரு
சேர்த்து விட்டான்.
நான்கையேயோ பாவம்
செய்தவன். இத்த
நிலையில் இருக்கிறேன்.
என் இதயம் கல்லா
கவே இருக்க வேண்டும்

றும். இவ்வளவு நேரத்தும் உலிருடன்
இருக்கிறேன்!"

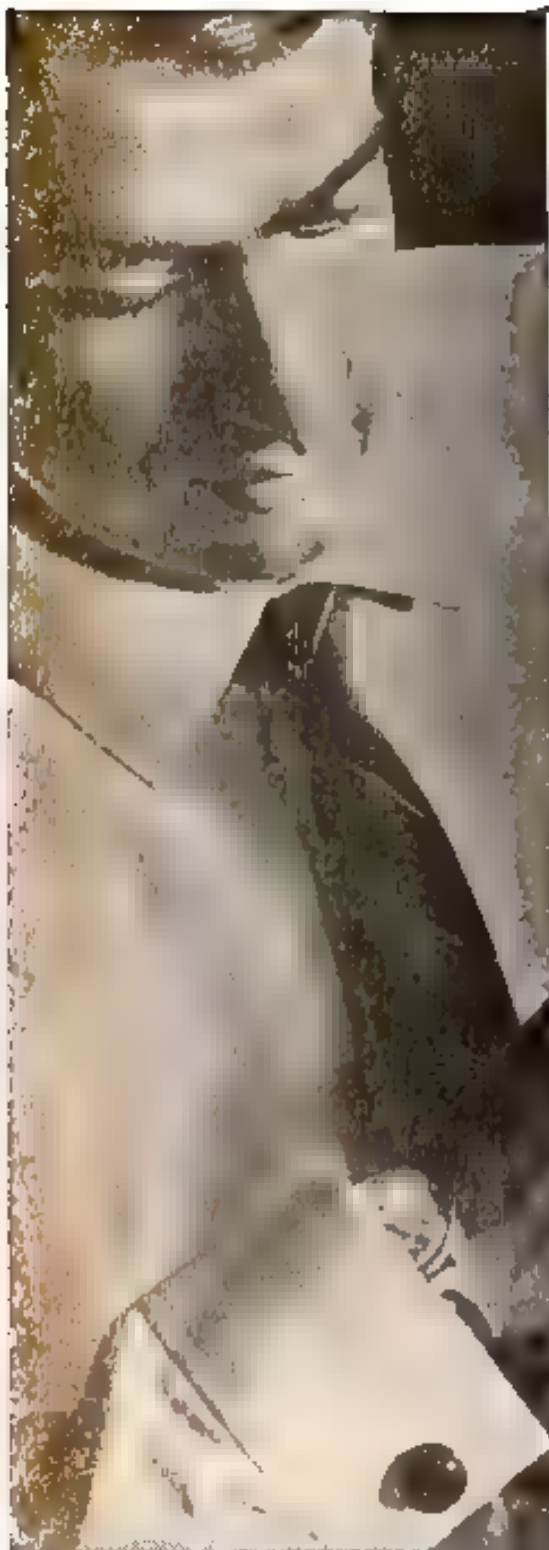
மறுபடியும் வேறு பாவம் தோன்றிற்று.
"ஒருவேளை தலம் செய்திருக்க ஆயிரக்
கழிக்கத் தீர்மானித்துவிட்டு என்னைப்
பற்றிய எண்ணத்தை விட்டுவிட்டார்
களோ? இப்போது இப்போது அப்படி ஒரு
நாளும் செய்ய மாட்டார்கள். வீரன்
தன் கடமைவை விட்டுவிட்டுச் சந்தி
யாச வாழ்க்கையில் புதுவானது? இன்ன
நான் எண்ணியது அநியாயம். நான்
இருக்குறியும் அவர்களுக்குத் தெரிய
விக்கிறேன் என்பதை காரணம்.

"ஒருவேளை என்மேல் ராமனுக்கு
இருந்த அன்பு ஒய்ந்து போய்விட்ட
தினா? உருவம் மறைத்தால் அன்பும்

மறையும் எங்கிருக்கிறேன். ஒருவேளை
அப்படியிருக்கிறதே? மறைத்தது மறத்
தும் போதும் என்னைக்கள் அவ்வளவு?

"ச. ச. இப்போது என்னும் பாபமாவும்.
என் ராமன் என்னை மறப்பானா? ஒரு
நாளும் இப்போது, என்னை ராமன் மறந்து
விடுவதாவது குற்றம் நான் ஏதும்
செய்திருக்கிறேன்! அதுவல்ல காரணம்.
ஒரு வேளை ராமன் என்னை திருட்டும்
மோசடும் செய்து வந்திருந்து ராஜ
குமாரர்களைக் கொன்று விட்டானோ?"

இவ்வாறு மாறி மாறிப் பல
போதனைகள் செய்து கொண்டு துயரக்
கடையில் மூழ்கினான். உயிரை விடுவதே
தவம் என்பதற்கு முடிவுக்கு வந்தான்.
சிங்கபா மரத்துக் கிடக்க ஒன்றில் தன்

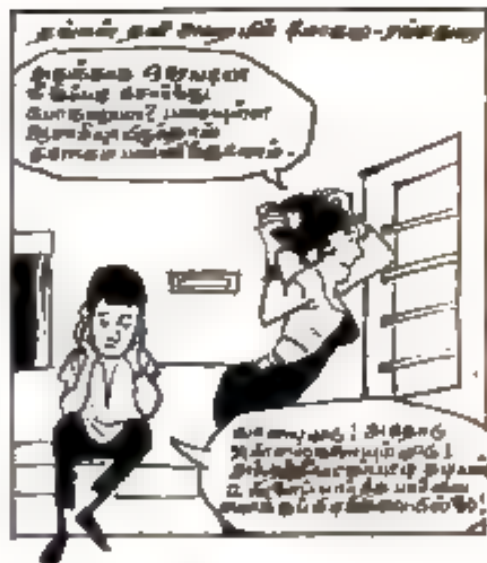
பின்னியின்
 துணிக்கிறப்புள்ள
 பாஸி-யென் :பிஸிஷ்
 கோண்ட
 கிரிஸ்டல்
 லஸ்டலின்
 கரோலின்
 நேடுநாள் உழைப்பவை
 ...மிருதுவானவை

உயர்தரமான இந்த பின்னி பாப்ளின் ஷர்ட்டிங்குகளில் உங்களுக்குத் தேவையானவற்றை தேர்ந்தெடுங்கள். ஒவ்வொரு துணியும் பாஸி-யென் பிஸிஷ் செய்யப்பட்டது. அதன் அனுபவம் துணிக்கு அதிகப் பாதுகாப்பு, மேலும் பார்க்கலுக்குப் பளபளப்பு.

மறுபடி நினைவூட்டுகிறோம்! கிரிஸ்டல், லஸ்டலின், கரோலின் — உயர்தரமான பின்னி பாப்ளின்கள்.

பின்னி

87/9921

இருமலே, போ!

அவன் சற்று முன்புதான் இருமலால் திணறிக் கொண்டிருந்தான்...
பிறகு க்ளிகோடினின் சாப்பிட்டான். இப்பொழுது அவனைப் பாருங்கள்!
சோர்வைத்தரும் இருமலிலிருந்து விடுபட்டு எவ்வளவு
நிம்மதியாகத் தூங்குகிறான்!

**பூரண இருமல் கட்டுப்பாட்டுக்கு
க்ளிகோடினுக்கு இணை எதுவுமில்லை!**

இருமலிலிருந்து பூரணமாக நிவாரணம் தர மருத்துவரீதியாக அங்கீகரிக்கப் பட்ட க்ளிகோடினின் ஃபார்முலா செயல்படுகிறது இப்படித்தான்:

- **மூலத்தில்**—இருமல் கேந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது.
- **தொண்டியில்**—சளி அடைப்பை அகற்றி எரிச்சலைச் சமனப்படுத்திற்று.
- **மார்பில்**—இறுதிய நகைசார்களுக்கு இத் முனிந்து சுலபமாக வலரிக்க உதவுகிறது.
- **நுரையீரல்களில்**—அடைத்துக் கொண்டிருக்கும் கொடிநெய்யை நகர்த்தி சளியை வெளியேற்றுகிறது.

க்ளிகோடினின்
டெர்ப் வகைகா
இருமல்களுக்கு,
மிக அதிகமாக
விற்பனையாகும்
நம்பகமான
விட்டு நிவாரணி

everest/5591/ACW lm

**ஸ்டீடெல்லாவின
செல்லக் கிளி**

இத்தொடரில் உள்ள இரு அட்டைகள்

[illegible]

கனம் பேரவைத் தலைவர்: கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பற்றியும் இது சம்பந்தம் கமிட்டிக்கு, 'சி' பற்றியும் கருத்துப் பற்றியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கமிட்டியை வைப்பது, இப்படிப்பட்ட சம்பந்தம்

“பரணை எட்டிச்செல் ஈயிடல் இடமுதல்
கிடைத்த ஆணையினை மயிற் மயிற்
கண்ட எங்கென்றோ” என்று அழகுநீர் திற
நிறுத்தபொழுது, உதிறப் பரிசைத் திறை எட்
டிச்செல் ஈயிடல் இடம்பெறு தெளிவெனது.
ஒன்று வாய்நடை அகல எந்த வேறது நூற்
கட்டையிலிருந்து வெளிப்படுவோம்.

“தீப்பறவைகளாகத் தான் எங்கள் உணவு”

“தலை, கம்பு, பீரவோர இம்முன்று தானி
வயங்கியும் கைத்து, நாசகம் ஓர் ஆறாங்கு
விதம் கணக்குகள் ஒரு தட்டில் வைத்துவிட்டு
போம். அந்தப் பாவனை நீரும் புதிதாக
வைக்க வேண்டும். இங்கேயே பெரிய பாத்த
ரிருக்கிறது. திறந்து நீர் வைப்போம். நீரின்
சீர்திறைப் போட்டாவிடும் பரமங்கனென
கவனப்படுத்துங்கள். நோய்க்கிருமிகள் புகாந்து
விடும். பரணைகள் மிகவும் கவனமாக இருப்போம்.
தானியோடு இரு தடவைகளும் இரத்தமில்
நீரில் தரிசுத்துக் குடித்து விடுகின்றோம். இவ்
றுக்கு வயங்கும் தானியம் கவனமாகக்
மாதம் பத்து மாதம் விண்ணுர் நாயர் கொ
வாறுதான் அது ஒரு பொருள். கைத் போன்ற
போன்ற, குறையாததுக்கு தயவு போகுது
மேலும்” என்று தலைவர் சொன்னார்.

மேலும் கருத்துக்கள் தெரிவித்துக் கொள்ளும் வகையில்
புத்தகம் கிளிக் செய்து பதிவாகும் முறையில் உள்ளது.

“எம் மனம், அநீதமாக போர். நீதி எதிர்த் தரப்பதில் கொடுத்த விடுவார மன்னு நிறைக்கூட மன்னுக் கிடக்காது. இந்தநாடும் விடுவார. நான் அதுதான். இது என்மனம் விட்டுக் கொடுக்க மன்னு மாதிரி ஆகிறது. இம்மாதிரி ஒரு விதி இத்தது. பதவி என்னு போய், பதவி போய் காட்டுக் கொடுக்க” என்று அது பதவி போனது போல் நினைவாக இருக்கிறது.”

“அதற்குள் நான் பூங்கா அருகில் போய்விட்டேன்” என்று அறிவித்த அந்த மகன் தான் தந்தை மனதில் தங்கியிருந்தான்.

[illegible]

11. [How to use the Google Analytics API](#)
 12. [How to use the Google Analytics API](#)

மனத்தையுடைய பூத மனம் ஒன்றாக
கொண்டு, மனம் அது தான், அது,
நினைவாக அது, நினைவாக, நினைவாக
புத்தகம். புத்தகம், புத்தகம், புத்தகம்
புத்தகம், புத்தகம், புத்தகம், புத்தகம்
புத்தகம், புத்தகம், புத்தகம், புத்தகம்

"*And I have seen the light*"

"சாமிநாத சாதகத்தின் தந்தை வித்வான் பிப்பங்குட்டி, அவரது மகனாகிய இராஜகுமாரன் என்பவருக்கு தந்தையார் காலத்தில் அளித்திருந்த பெயர் அம்மாநல்லூர் அழகன் சாமிநாதன். நான்காம் முதலிய பிரதமரணம் தொடங்கியபோது."

“ஆக ௨3 வினாக்கள் இருக்கிறதா? ஜோடிப்பாக வந்திருந்தால் நான் துடிக்கிறேன்” என்று சர்க்கார் சத்தத்தைக் கேட்டுக்கொண்டேன்.

“இந்த மனம் நுழைந்தால் அங்கு எப்படி துற்றையாவது பார்க்கிறார்களோ, தெரியாது. விட்டால் ரோகமாக அனாதைகள் அகற்றப்படவேண்டியதாகிவிட்டிருக்கிறார்கள். தனி, துறையாக இருக்கும் பொழுதுதான் அது நம் பேச்சைச் செவித்திருப்பியைப் பெறும். ரோகியாக இருந்தால், வெளியே போய் பசிதீர அச்சம் இருக்காது!” என்பதிலே இரு கருத்துக்கள்.

Cheng, M. S. & Li, J. 2000

பிறு னாககள் இருந்தாவும் யோபுது யோவிருக்கே!

5TH Prestige பிரஸ்டிஜ் பிரைமர்துக்கர் வாகன்களிடங்கள்!

பிரஸ்டிஜ் பிரஷ்ஞுக்கர் உங்கள்
பொன்னான சமையல் நேரத்தில்
ஒருமணி மிச்சமாகக்கூறது

[illegible]

பிரதமர் இரவு தளத்தில் உள்நுழைந்தார். உடனடியாக குடியிருப்பதற்குத் தேவையான அளவுக்குள்ளான உணவுகளைப் பரிசீலனை செய்தார்.

**தமிழ்நாட்டின்
மீதான கரு**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்
அ. சீனிவாசன்

சு.சு.(பிரதேச) வி.வி.பெட்., பெங்களூர்-16

117.5250 #

மின்சோபனு ஜோஷி என்ன பொருளில் குப்தாவைப் பற்றிக் குழந்தை பென்று சொன்னாளோ, தெரியாது. "ஆமாமாம்; அவள் ஒரு குறுகுறுப்பான குழந்தை. உவகமே தெரியாத குழந்தை!" என்று அவளோடு பாஸ்கரனும் சேர்ந்து கொண்டு சொன்னார்.

"உடனும் கபடு இல்லாத, ஆனால் படிப்பினால் உடல் மெலிந்து போன குழந்தை; சரியாக அழக்கூடத் தெரியாத பாப்பா!" என்று அவள் கண்கள் பளபளக்கச் சொல்லி விட்டு, இந்தப் பக்கமே பார்த்துக் கொண்டிருந்த குப்தாவைப் பார்த்து மிகவும் செல்லமாக விரல்களினால் விசிறிக் காட்டினார்.

இந்தச் சோபனுக்குக் குப்தாவிடம் என்னவோ பொருமைதான் என்று எண்ணிக் கொண்டான் பாஸ்கரன். தன்னிடம் நெருங்கிப் பழக அந்த இருவருமே போட்டி போடுவது போல் அவனுக்குப்பட்டது.

"என்ன பார்த்தீர்கள், பாஸ்கர்? நீங்கள் இப்பொழுது சொல்லுங்களேன், பாரிடம் யாருக்குப் பொருமை என்று" என்றான் சோபனு.

அவன் மலத்தால் நினைத்ததை அவன் வாயினால் சொல்லளைதக் கேட்டு, ஒருகணம் அசந்தே போனான் பாஸ்கரன்.

"நீ என்ன, எதிலே டாக்டர்?... சைக்காலஜியிலா?"

"டாக்டர்களுக்கு சைக்காலஜியும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்."

"நான் என்னிசீயர், எனக்கு என்ன தெரியும் அதைப் பற்றி!"

"உண்மைதான், உங்களுக்கு இதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாதுதான்!"

"ஆனால் உனக்கு அவனிடம் என்னமோ பொருமை என்று மட்டும் இப்போது தெரிகிறது. காரணம்தான் தெரியவில்லை."

மில் சோபனு ஜோஷி மிகுதுவாக நயந்து நனைத்து விட்டு, "நிஸ்டர் பாஸ்கர்! குப்பாக எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தால் ஒன்று கேட்கிறேன். ஒளிக்காமல் சொல்லுங்கள், உங்களை இதுவரையில் எந்தப் பெண்ணும் நேரிக்க வில்லையா?" என்று உருக்கமாகக் கேட்டான்.

"ஏன் அப்படிக் கேட்கிறாய், நிம ரென்று?"

"காரணமாகத்தான் கேட்கிறேன். என் ஊகம் சரியானால் இதற்குள் எனவே ஒருத்தியின் நெஞ்சிலே நீங்கள் புகுந்துதான் இருக்க வேண்டும்."

"அதென்னமோ எனக்குத் தெரியாது. என் நெஞ்சில் அப்படி யாரும் இதுவரையில் புகவில்லை என்று நிச்சயமாகத் தெரியும்."

"சரி போகட்டும்; இது வரையில் இல்லையென்றால் ஸீரைஸிலேயே ஒருத்தியின் இதயத்தை நீங்கள் கவரத்தான் போகிறீர்கள், அதில் சந்தேகமில்லை."

"இது என்ன, ஜோசியமா சொல்வதா?"

"ஜோசியம் ஒன்றும் இல்லை. உங்களை எப்படி இத்தனை நாட்கள் விட்டு வைத்திருந்தார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. உங்களுக்கே தெரியுமோ என்னமோ! இள மங்கலின் கோமாளி இவையத்தைக் கவருகிற அம்சங்கள் அதற்கெல்லாம் உங்களைடமிருக்கின்றன."

"இந்தப் பாராட்டுக்கு ரொம்ப நன்றி" என்றான் பாஸ்கரன்.

"நீங்கள் இதை எப்படி எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி; உண்மையானதான் நான் சொல்கிறேன். அதிலும் அமெரிக்காவில் இருக்கிற வரையில் நீங்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். உவ்வத்தைக் கவருகிற யாப்பி இரு தரப்புக்குமே அதிகம் உஷ்ணம்!"

"வாய்ப்புக் கிடைக்கும், என் விஷயத்தில் என்ன நாட்க் வேண்டும் என்று நீ எதிர்பார்க்கிறாய்?"

"சொல்லட்டோமா? என்ன ஆனாலும் சரி; உங்கள் நெஞ்சைக் கவராதவன் நம்முடைய நாட்டைச் சேர்ந்தவனாக

இருக்கட்டும். அதைத்தான் நான் உங்க ளிடம் எதிர்பார்க்கிறேன்!"

"நீ என்ன சொல்வாய் என்று நானும் இதைத்தான் உன்னிடம் எதிர்பார்க்கிறேன்!" என்றான் பாஸ்கரன்.

அமெரிக்கா போய்ச் சேர்ந்து வரையில், போய்ச் சேர்ந்து பல மாதங்கள் வரையில்கூட, பாஸ்கரன், ருப்தா, மிஸ் சோபனு ஆகிய மூவரும் அடிக்கடி சந்தித்து அளவளாவிப் பேசிக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள். ஒரு வருஷம் படிப்பு முடித்து ஊருக்குத் திரும்புகிற சமயத்தில்தான் சோபனு உண்மையை வெளிவிட்டான். ஆரம்பத்திலிருந்து அவன் உன்னத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கவர்ந்து கொண்டதுடன் தன் உன்னத்தைச் சன்னம் சன்னமாகப் பறி கொடுத்தும் விட்டானாம் அந்த ஹரிநாராயண ருப்தா! பாஸம், அவன் குழத்தை! பாப்பா!

மீள் சோபனு ஜோஷியின் காதலைப் பற்றி ஒரு வருஷம் வரையில் ஒன்றுமே தெரிந்துகொள்ளாமல் போனது பாஸ்கரனுக்கு அதிசயமாகத்தான் இருந்தது. அவனைப் பற்றி அவன் நினைத்திருந்த தெல்லாம் இப்படியா போய்த்துப் போகும்? அவன் வரையில் இது இன்பம் கலந்த ஏமாற்றமாக முடிந்து விட்டது.

ஹரிநாராயண ருப்தாவின் விஷயம் எப்படியோ, தெரியாது. ஆனால் மீள் சோபனு ஜோஷியின் காதலுக்குத் தான் ஏற்றவனல்ல என்பது மட்டுமே நிச்சயம் பாஸ்கரனுக்குத் தெரியும்.

வெவ்வேறு கல்லூரிகளில் படித்தாலும் அதேகமாக ஒவ்வொரு வாரக் கடைசியிலும் அவர்கள் சந்தித்துக் கொண்டார்கள். மிஸ் சோபனு ஜோஷி அந்த வேலைகளிலெல்லாம் பாஸ்கர னிடம்தான் அதிகமாக உரையாடினான். அவனிடம்தான் யோசனை கேட்டு நடந்து கொண்டாள். அப்படி இருந்தும் அவ னுக்கும் ஹரிநாராயண ருப்தாவுக்கும் இடையே அன்பு கலந்து பிறந்த காதல் அருமையானது அவனுக்குத் தெரியாது; மனம் கமழ மகார்த்தமும் தெரியாது. இதுதான் அவனுக்கு எப்படி என்று புரியவில்லை.

மூவரும் அடிக்கடி சந்தித்துக்கொண் டாலும் இதயத்தில் அவர்கள் இருவர் மட்டுமே சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உண்மை கடைசியில் தான் அவனுக்குத் தெரிந்தது. தனிக் துச் சந்திக்காமலே, வாய்க்கிட்டு வெளிப்

படைவாகப் பேசிக் கொள்ளாமலே தம் கவிதையே அரும்பிய காதலை அவர்கள் போஷித்து வளர்த்து வந்த நேரத்தி லைப் பற்றியும் அவர்கள் பரிமாறிக் கொண்ட எதிர்காலத் திட்டங்கள் பற் றியும் அப்போதம்தான் பாஸ்கரன் விவர மாக அறித்து கொண்டான். பாஸ்கர னுக்குத் தெரியாமலே அந்த ஓராண்டுக் காலத்துக்குள் அவர்கள் நூற்றுக்கணக் கான கடிதங்கள் எழுதிக் கொள் முகத்திருந்தார்கள். சோபனு சொல் ளாமல் இருந்தது சரி; ஹரிருப்தா எப் படி இதுபற்றி ஒன்றுமே சொல்லாமல் இருந்தான்? அவர்கள் சந்திக்கும்போ தெல்லாம் அவன் ஒவ்வொரு நடனங் கும் பாஸ்கரனுக்குத் தெரியாமல் ஹரி யின் கையில் ஒரு கடிதத்தைத் திணித் திருக்கிறான். எத்தனை சாமர்த்தியம் அவனுக்கு!

"அவன் கொடுத்த சாமர்த்தியம் இருக்கட்டும்; நீ எப்படி வாய்க்கிக்கொண் டாய்? துலிக்கட நீ அதைப் பற்றி இது வரை மூச்சுக் காட்டவில்லையே? எனக் குத் தெரியக் கூடாது என்று அவன் தடுத்திருந்தானா?"

பெண்களின் நானாம் போல் ஹரி நாராயண ருப்தாவின் முகம் வெட்கத் தால் சிவந்து போயிற்று.

"ஊரும்; இல்லை. தான்தான் அவ ளிடம் சொல்லி விருத்தேன்."

"வெட்கமா, பயமா?"

"இரண்டும்தான்!"

"உனக்கு என்னிடம் என்ன வெட் கம்? பயம்?"

"வேறு யாரிடம் போய் வெட்கப் படச் சொக்கிறாய்? வேறு யாரைப் பற்றி யும் எனக்குக் கவலியில்லை."

ஆரம்பம் முதலே சோபனு பேசிய வார்த்தைகளையும், நடந்து கொண்ட மாதிரிகளையும் ஆர அமர யோசித்துப் பார்த்தபோதுதான் அவனிடம் என் னைக்கும் எந்த உரிமையான முரண்பாடும் இல்லை என்ற உண்மை பாஸ்கரனுக்குப் புரிந்தது. மிஸஸ் விமான தீவியத்தில் அவனிடம் வலிய வந்து பேசியதிலிருந்து கடைசி வரையில் அவள் ஒரே மாதிரி யாகத்தான் நடந்து கொண்டிருந்திருக் கிறான். அவனுக்குப் பொருளும் யெல் லாம் ஹரிநாராயண ருப்தாவிடம் இல்லை; தன்மீது என்பது அப்போதம்தான் அவனுக்குத் தெளிவாகிற்று. அவன் தான் அவனைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறி விட்டான். அவன் பேசியவற்றுக்கெல் லாம் ஒரே பொருள்தான். அவன்தான் தப்புக் ணைக்குப் போட்டு விட்டான். ஹரியின் அன்பைக் கெடுவதும் அவ னுடைய தெஞ்சில் நீங்காத இடத்தைப்

பெறுவதும் தான் அவளுடைய முக்கியமான குறிக்கோள். அதில் அவள் முழுவதும் வெற்றி பெற்று விட்டாள். பால்கரணுக்கும் வெற்றிதான். இந்த மாதிரி விவகாரங்களிலிருந்து அவள் தப்பியதே ஒரு வெற்றிதானே!

உண்டையில் மின் சோபனு ஜோஷியின் காதல் தோற்றமும் அதன் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியும் கெட்பதற்கே இனிவ காலியம் போல இருந்தது அவனுக்கு. ஹீதாராவன் ரூப்நாஸிடம் அவளுக்கு உண்டாவ கழிவிரக்கம், மெல்ல மெல்ல அன்பாக உருப்பெற்று, காதலாகக் கவித்த மாயம் அடைந்தும் வெகு இயற்கையாகவும் இந்தியப் பண்புக்கு முரண் இல்லாமலும் அதே சமயத்தில் அசாதாரணமாகவும் இருந்தது.

மில் சோபனா ஜோஷி காதலில் தலுருத்து போகவே, கடலமயிலும் தலுருமே, வந்த காரியத்தைப் பெருமை சேர முடித்துக் கொண்டு, இதயத்தை இல்லினும்பிலிருந்து ஹரிதாராயன் குப்தாவிடமே ஒப்படைத்து விட்டு, சொந்த நாட்டுக்குப் புறப்பட்டாள். பாண்டரங்குக்கும் அவனுக்கும் இப்போது மேல்படிப்புப் பூர்த்தியாகி விருத்தது. நேரிடைப் பயிற்சி பெறுவதற் காக மேலும் ஆறு மாதங்கள் ஏதாவது ஒரு நிலவளத்தில் சேர்ந்து வேலை செய்ப வேண்டி யிருத்தது. சோபனாவுக்கு இவர்களை பெயலாம் விட்டுப் பிரிந்து செல்வதில் வருத்தம்தான்.

"சொந்த நாட்டுக்குப் போகிற சத் தோஷமே எனக்கு வரவில்லை" என்றான் அவன், விமான கூடத்தில்.

"புரிமிறது" என்று சொன்னான் பாண்டரங்.

"உங்களுக்குச் சரி; ஆனால் உங்கள் தன்புக்கு அப்படி ஒன்றும் புரிந்தது போலத் தெரியக் காணோமே!"

"ஹரீக்கு இப்போதெல்லாம் எதை யும் பிறருக்குத் தெரியாமல் மறைத்து வைத்துக் கொள்கிற பழக்கம் மீள தன்ருக வந்திருக்கிறது."

சோபனா இதைக் கேட்டுச் சிரித்து விட்டு, "இதுவரைமீக் இருந்திருக்கலாம், இனிமேலும் இந்தப் பழக்கமேல் உங்கலாம் இருக்கலாமா? இந்தப் பழக்கத்தை மறக்கும்படி நீங்கள்தான் செய்ப வேண்டும். உங்கலிடம் அவரை இந்தப் பொறுப்போடு சேர்த்துத்தான் ஒப்படைத்து விட்டுப் போகிறேன்!" என்றான்.

இதைச் சொன்னப்போது அவன் கண்களில் கண்ணீர் கிழிந்து நின்றது. விழிக்கையில் துனித்த கண்ணீரோடு அவனைக் கடைசியாக விமான கூடத்தில் கண்ட தோற்றம் அவர்களுடைய தொழில் மீட ஆழமாகப் பதிந்து விட்டது. முப்பால் திரும்பியதுமே, அவன் மேயின் கொடுத்திருந்தான். அதற்குப் பிறகு அவனிடமிருந்து தொடர்ந்து தபால்கள் வந்து கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அவனுடைய கடிதத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டன. ஹரிதாராயன் குப்தாவின் கண்களும் ஒரு கணம் கலங்கி நிற்கும். ஆனால் மறு கணமே அவன் நிலைபை உலுக்கிக் கொண்டு தன் வேலையில் ஈடுபட்டுவிடு வான். மில் சோபனா ஜோஷி சரியாகத் தான் சொன்னான். அவன் ஒரு குழந்தை என்று. எந்தக் குழந்தைக்குமே சத் தோஷமோ, அழகையோ ஒரு நிமிஷத் துக்கு மேல் திணுத்திருப்பதுண்டா? அழுத கண்ணீரோடு சிரித்தனிடும்;

சிரிப்பை அழகையாக முடித்து விடும் அப்படித்தான் ஹரீவும் இருந்தான்.

அவனைப் போல் தன்னால் இருக்க முடியவில்லையே என்று பாண்டரங்குக்கு குறைதான். அதிலும் சென்னையிலிருந்து தாண்டுவந்த மாயி காலமாரி விட்டான் என்று அவனுடைய அம்மா கடிதம் எழுதியிருந்ததைப் படித்தபோது அவன் அப்படியே இடித்து போய் உட்கார்த்த விட்டான். எதனாலோ இந்தச் செய் திலை அவனுக்கு தாங்கிக் கொள்ள முடிய வில்லை. இரண்டு நாட்கள் போன எந்த வேலையும் அவனுக்கு ஓடவில்லை.

"உங்களை பெயலாம் கண்டால் அங்குசியம் என்று சொல்வாபே, அந்த மாயிதானே இவன்! இதற்கு ஏன் இல் லவளவு வருத்தப்படுகிறாய்?" என்று கேட்டான் ஹரி.

"என்ன இருந்தாலும் அவன் எனக்கு மாயி இல்லையா? அவன் கையாக ஒரு வேலையாவது சாப்பிட்டிருப்பேனோ! எத் தன் ஆசைப்பட்டு அவசரம் அவசரமாகத் தன் பெண்ணுக்குப் பெரிய இடமாகப் பார்த்து மாயினைத் தேடி வைத் தான்! பாவம், அந்த இன்னும் கொஞ் சம் காலமாவது இருந்து பார்த்துச் சத் தோஷப்படாமல் போய் விட்டானோ!" என்றான் பாண்டரங்.

"அதற்கு யார் என்ன செய்யலாம்? உனததில் அப்படித்தான் சில பேர் அவசரம் அவசரமாகக் காரியங்களை விட பாஷ் செய்துவிட்டு, அவதூறல் அவசரமாகக் கண்ணையும் முடிக்க கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இதுபோல எத் தன்யோ பார்த்ததில்லையா?"

"பார்க்கப் போனால் மாமாதான் எப் பொதுமே உடம்பு சரியில்லாதவர். மாயி நல்ல திடமாகத்தான் இருந்தான். இருந்தும் அவன் எப்படிப் போனான்? நம்பியே முடியவில்லை. ஆனால் அம்மா எழுதியிருக்கிறேன்!"

"இப்படிப் போய் விடுவோம் என்று தானே என்னவோ, உனக்குத் தன் பெண்ணைக் கொடுக்க அத்தன் அவ சரப்பட்டிருக்கிறான். அது நடக்கவில்லை. கையோடு வேறு இடத்தில் முடித்துக் கொண்டு கண்ணை முடி விட்டான்."

"அப்படித்தான் நினைக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அந்தாவை நினைத்தால் தான் இன்னும் வருத்தமாக இருக்கிறது!"

"உனக்கு இருக்கலாம். ஆனால் அவன் எப்படி இருக்கிறானோ? அவன்தான் உன் பாணம் - ஆனாலுமேயே குஷியாகத் 'தென் நிலவு'க்குப் பல நாட்களுக்குக் காம் போய்விட்டு வந்தவனாச்சே! அத்தன் வசதியில் இருப்பவனைப் பற்றி வருத்தப்பட என்ன இருக்கிறது?"

கல்யாணம் என்று ஆகிவிட்டால் அப் புறம் பெண்களுக்கு அதற்கப்பறம் அப்பாவாகது, அம்மாவாகது! எவ் வரம் அவர்களோடு இருக்கிற வரையில் தான். அப்பறம் ஒன்றுமே வில்லை. எனக்குத் தெரியும். எங்கள் அக்காவுக்கு எங்கள் அம்மா செய்துப்போன துக்கம் கொஞ்ச நேரம்தான் இருந்தது. கண் ணீர் ஈரம் வந்துவதற்குள் அம்மா போட்டிருக் கொண்டிருந்த வயற தெக் வேண்டி அவள் தீவியு போய் விட்டாள்."

ஹரி படிப்பைத் தவிர மற்ற உலக விவகாரங்களை ஊன்றிப் படித்திருப் பான் என்பதைப் பாஸ்கரனும் நம்ப முடியவில்லை.

ஹரிநாராயண் குப்தா அதிகமாகப் பேசுமாட்டானே தவிர, அப்படி ஒன் றும் விஷயம் தெரியாதவன் அவன். சோபனுவைக் கவர்த்த அந்தக் குழந் தைக்கு எந்த விஷயத்தையும் மெனன மாசுவே இருந்து புரிந்து கொள்விற சாமர்த்தியம் அதிகம். பாஸ்கரனு டைய நெஞ்சத்தில் இப்போது அஜி தாவுக்கோ அவ்வது வேறு எத்தப் பெண் ணுக்கோ இடம் இல்லை என்பதை அவன் தெரிந்து கொண்டதான் இருந்தான். பாஸ்கரனுடைய நெஞ்சில் திறைத் திருப்பதெல்லாம் தொழில் துறையில் மூன்றேறுவதற்கு வழி என்ன என்ற யோசனை ஒன்றுதான் என்பதும் அவ னுக்குத் தெரியும்.

அத்தியாயம் 10

பம்பாய், சாந்தாக்கும் விமான நிலையத்துக்கு ஹரிநாராயண் குப்தாவை யும் பாஸ்கரனையும் வரவேற்கத் தம் பெற்றிருக்கூடானேயே வந்திருந்தாள் டாக்டர் மில் சோபனா ஜோஷி. ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு பார்க்கிற ஹரி நாராயண் கண்களுக்கு அவள் வழிகே டுத்து நிற்பாது போலத் தோன்றினாள். பெரிய கிழிசையும், தளதளப்பாங் மேனி யுமாய், சரியான உயரமும் கசிதொண்ட பருமனுமாய், வண்ணக் கெற்றாட யணித்து அவள் நின்ற கோலம் அவன் கண்களே பட்டுவிடும் போலிருந்தது.

"ஹி, எம் ஏஞ்செல்!" என்று கிபா வப் படிவிலிருந்தபடியே அவன் கை களைத் துக்கினான்.

சோபனாவும் கூட்டத்தில் நின்ற படியே கைகளைப் பிதுக்குத் தூக்கி வரவேற்றாள். அருகில் வந்ததும் அவள் அவனை என்ன செய்து விடுவானோ என்று பாஸ்கரன் ஏற்றுப் பவத்து போனான். அப்படி ஒரு தேக்கம் நடு

விலும், ஆனால் நம்ம வேதையாக கிபர்த மாய் எதுவும் நடந்து விடவில்லை. விழி களாய் அவனைப் பகுதியபடியே அவன் விவகியே நின்றுள்.

புத்தம் புதிய நம்பிக்கைகளோடும், புதுமையான பல திறமைகளோடும் புதிய திட்டங்களோடும் வந்திருந்த அவர்கள் மூகத்தில் ஒரு தன்னம்பிக்கை மூலி வியது. சோபனாவின் பெற் றோர்கள் அப்போதே ஹரியைத் தங்கள் மாப்பிள்ளையாக வரித்து, பாஸ்கரனை மாப்பிள்ளைத் தொழனாக ஆக்கித் தடபுடவாக உபசரித்தார்கள். மாப் பிள்ளைக்குக் கீழ்ப்போ, காய் வலியோ என்று அநாவசியத்தெல்லாம் கவலைப் பட்டார்கள். ஹரியைக் காட்டிலும் அவர்கள் வெருளிகவாக இருந்தார்கள். பாஸ்கரனுக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே அவர்களை மிகவும் பிடித்து விட்டது.

அவ்வை பூமிவின் மடியில் அடி பெடுத்து வைத்ததுமே இனி அடுத்த தது என்ன என்று கேள்விக்கு ஒரு சரி யான விடையோடு வந்திருந்தார்கள் நண்பர்கள் இருவரும். அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளில் வெவ்வேறு துறைகளில் விசேஷப் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பிய பலருடைய கதைகளை அவர்கள் கேண்டிய மட்டும் கேள்விப் பட்டிருந்தார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தின் கையை எதிர்பாராமல் சோத்த மாக ஏதாவது ஒரு புதிய தொழிலை நிறுவுவது என்ற முடிவுடன் வந்திருப் பதை அறிந்த சோபனா மிகவும் சத் தொஷப்பட்டாள்.

அரசாங்க வேலைக்குப் போகாவிட் டாலும் அரசாங்கத்தின் கையை எதிர்பார்க்காமல் ஒரு தொழிலையும் நிறுவு முடியாதே என்று சத்தேஷப்பட்டார் ஜோஷி. இருந்தாலும் அவர்கள் இரு வரையும் தங்கள் சோதனை இருப்பிட மான அகமதாபாத்துக்கு வந்து விட்டுப் போக வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வேண்டிக் கொண்டார். சோபனாவும் சேர்ந்து கொள்ளலே, ஹரிநாராயண் குப்தாவுக்கு வேறு வழிவ்லை. ஆனால் மாதவர்கள் மெதுவாகத் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டாள்.

மதுரையும் கிரைவிய் எதிர்ப்பதாக ஏற்பாடு செய்து கொண்டு மதுதான் அவன் செய்குக்குப் பயணமாணான். பம்பாயில் தங்கியிருந்த அவ்று இரவில் அவன் அஜிதாவோடு டெலிபோனில் தொடர்பு கொள்ள முயன்று பார்த்தான். அவன் பம்பாயில் மிகவும் வசதி யாக இருப்பதாக அம்மா அவனுக்கு எழுதியிருந்தான். டெலிபோனில் ஒரு விசமாக நம்பர் விடைத்தது; தொடர் பும விடைத்தது. ஆனால் அஜிதாதான்

“எடுக்கப்பட்ட எழுத்தாளர் நேரமும்! கனம் ஹைட் கட்டிப் போட்டாகவிட்டதை எதை எழுதுவதை திருத்த மட்டிவர்.”

“கனம்ஹைட் கட்டிப் போட்டிப் பாருங்கள்!”

வயலில் விடைக்கவில்லை. யார் யாரோ வந்து வந்து விசாரித்தார்கள். ஆனால் பாருக்கும் அஜிதா வீட்டில் இருக்கிறாளா, இல்லைவா என்று சொல்லத் தெரியவில்லை. அஜிதாவையே தெரிந்தவர்களாக அவர்கள் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. வெகுநேரம் ரிஸீவரைக் காதில் வைத்துக் காத்திருந்த பிறகு தடிப்பான குரலில் யாரோ அதிகாரமாகப் பேசினார்கள். கிட்டத்தட்ட அடிக்கவருவதுபோலிருந்தது பேசிய தோரணம்.

“யாரு அங்கே பேசறது?”

“என் பெர் பால்கரன்; அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கேன், மெட்ராஸ்.....”

“சரி; யார் வேறும்?”

“அஜிதா — அதாவது அஜிதா முரளிதரன்!”

“ஓ! இன் நாட் துரியர்!”

“பட் மே ஹ்.....” என்று பால்கரன் ஏதோ சொல்ல வருவதற்குள் பட்டுவென்று மண்ணில் பதில் அடிப்பதுபோல் எதிர்ப்பக்கம் ரிஸீவரைக் ‘தொட்டி’வில் வைக்கும் சத்தம் கேட்டது.

சரியான அநுபவம். இன்னொரு தடவை மூன்று பார்சுக்கிற ஹைரியம் அவனுக்கு வரவேயில்லை.

“இந்திய நாடாம்; பண்பாடாம்; வாய்தான் கிழிநிறு நமக்கு!” என்று முணுமுணுத்து விட்டு, டெலிபோன் டைரக்டரியில் கண்ட மூகவரிக்கு நேரிலேயே போய் விசாரிக்கலாமா என்று கூட ஒரு கணம் நினைத்தான். பிறகு அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்

கொண்டான். அந்தத் தடித்த குரல் பதில் சொன்ன மாதிரியிவிருந்து அந்த முயற்சியை மேற்கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் மரியாதை என்று தோன்றிவிட்டது. அந்த நேரத்தில் அல்சேஷியனை மேலே பாய்த்து பிடுங்க வராது என்பது என்ன நிச்சயம்?

பம்பாயில் வந்து தங்கியிருந்தும் அஜிதாவைப் பார்த்தாமலும் அநுதாபமாக இரண்டு ஆறுதல் வார்த்தைகள் சொல்லாமலும் போகிறோமே என்று அவனுக்கு வருத்தமாகத்தான் இருந்தது. அஜிதா இத்தனை எட்டாத உயரத்தில் இருப்பான் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை.

“ஓ! இன் நாட் துரியர்!” என்றால் என்ன அர்த்தம்? அவன் அந்தச் சமயத்தில் வீட்டில் இல்லைவா, அவன் இருப்பது அந்த வீடே இல்லைவா — எது என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வழியே இல்லாமல் போய் விட்டதே! பேசினவன் ஒரு சமயம் வீட்டில் எதுமாவது — அதாவது அஜிதாவின் மாமாளுராக — இருப்பானோ? இருந்தால் நல்ல ருணவான்தான்! அஜிதா சரியான இடத்துக்குத்தான் வந்து சேர்ந்திருக்கிறான்!

மறு தாள் காலை யில் விமான நிலையத்துக்குப் போகுமுன் கடைசித் தடவை யாகப் பார்த்து விடுவோம் என்று உயல் செய்து பார்த்தான். எதிர்ப் பக்கம் மணி அவறிக் கொண்டே யிருந்தது. ஆனால் ரிஸீவரைக் கையில் எடுப்பாரைத்தான் காணோம். பால்கரனுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றம்.

போகக் வைத்துவிட்டு அவன் விமான நிலையத்தை நோக்கிக் சென்றான். விமானத்தில் காலை வைத்த மறு கணம் முதலே அஜிதாவைப் பற்றிய நினைவை அடியோடு மறந்து விட்டான். விமானத்தில் போய் அமர்ந்ததுமே அவனுக்கு ஊர் நினைவு வந்து விட்டது. பல இயிரா முகவர்கள் அவன் கண் முன்பே தோன்றின. அம்மானையும் அண்ணனையும் மன்னியையும் குழந்தைகளையும் நெருங்கிய நண்பர்கள் பலரையும் பார்த்துப் போகிறோம் என்பதே ஆனந்தத்தில் அவன் தொய்ந்து போனான். யார் யாரெல்லாம் விமான நிலையத்துக்கு வந்திருப்பார்கள் என்று? என்னவென்ப பார்த்தான். விமானம் தரையை விட்டு எழும்பியுவிருந்து இத்தனை நேரமும் அவனை அடிக்கடி ஒரு மூகம் எதிர்பார்த்துவிருந்தது திரும்பிப் பார்த்தபடி இருந்ததை அவன் கவனிக்கவில்லை. (தொடரும்)

புதுபதி
ராக்கவ

தமிழகம்: ராஜாஜி

50 - (II)

“உங்களை சாஸ்திரங்களுக்குள் எது பிரமாணம்?” என்று பாலில் மாத்ரூஸ் எல்பவர் கேட்டார்.

காத்திரி தம் மார்க்சைத் தொட்டுச் சொன்ன பதில்: “பிரமாணம் இங்கே இருக்கிறது.”

சைத்யுன்பட சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட எதைப்போ என்றுமைய அறிவைக் கொண்டுதான் பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய பகுத்தறிவுக்கு விரோதமான விருத்தாங்க அனை நான் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறேன். சாஸ்திரமாகக் கருதப்படும் நூல்கள் தெய்விக உணர்ச்சியைப் பெற்று எழுதியவை தான். ஆயினும் அவற்றில் இரு வகையான குற்றங்களுக்கு இடமுண்டு. தெய்வப் பிரசாதம் பெற்றதாயினும் ஒரு மானுடன் வழியாகத் தானே வந்துள்ளது. மேலும் அதற்கு உரை எழுதி யிருப்பவர்கள் மானுடர்கள். கடவு ளிடமிருந்து நேராக எந்த சாஸ்திரமும் வந்ததில்லை. ஒரே விஷயத்தை மாத்ரூ ஒரு மாதிரி எழுதலாம்; நான் மற்றொரு மாதிரி எழுதலாம். ஆனபடியால் புனித நூல்களைச் சாஸ்திரமாக நான் ஒப்புக் கொண்டாலும் என்னுடைய பகுத்தறிவைத் துறக்க முடியாது.

எல்லாவற்றையும்விட மூக்கியமான விஷயம் ஒன்றுண்டு. சாஸ்திரங்களின் பொருளை பிரதானம். அதுவே உயிர். சொற்களும் வாக்கியங்களும் அவற்றின் மேல்லாசியான அர்த்தமும் உண்மைப் பொருளை அழித்து விடும். “சொல்லாது கொல்லும்; பொரு ளானது உயிரைத் தரும்” என்று பைபிளில் காணப்படும் கொரிந்தியன்ருக்கு எழுதியிருப்பதில் பால் முனிவர் சொல்லியிருக்கிறார் அல்லவா?

“இப்படி நான் சொன்ன போதினும் எல்லாமே பகுத்தறிவைக் கொண்டு முடிவு செய்ய வேண்டும்; பக்திக்கும் நம்பிக்கைக்கும் இடமில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சில விஷயங்கள் அறிவுக்கு எட்டாதவை. கடவுள்

உண்டா இல்லையா என்று முடிவு செய்வதற்குப் பகுத்தறிவுப் பிரமாணம் போதாது. அந்த விஷயத்தில் என்னுடைய நம்பிக்கையையும் பக்தி யையும் காதங்களினால் அசைக்க முடியாது. கொரின்திலொரு பாடிய செய்தித் தெரியுமல்லவா? அதில் ஒரு சிறிய பெண் ‘நாங்கள் ஏழு பேர்’ என்று இறந்து போனவர்களுக்கும் சொத்தே திருமயத் திருமயப் பிடிவாதமாகச் சொல்லுகிறார் அல்லவா? அந்தப் பெண்ணின் பிடிவாதமே என்னுடைய பிடிவாதம். யார் என்ன காதம் செய்து என்னைக் குழப்பப் பார்த்தாலும் கடவுளின் உண்மையை நான் கைவிட மாட்டேன். நான் இருக்கிறேன் என்றே சொல்லுவேன். (1955-5-12-36)

புத்தகம் படிப்பதிலின்று ஞானம் வராது. ஞானம் அதுவாகவே நம் உள்ளத்தில் தோன்று வேண்டும். நால் கைப் படிப்பது ஓரளவு உதவும். அல் லவலே. சில சமயம் படிப்பானது ஞானம் உதயமாவதற்குத் தடையாகவும் இருக்கும். (1955-17-7-24)

திருமயத் திருமயச் சொல்லப்படுவதனால் அல்லது எழுதப்படுவதனால் உண்மையிலாதது உண்மையா இ னிடாது. உண்மையை யாரும் காணாததாய் அது போய்விடுகிறது. உண்மை எப்போதும் உண்மையே.

(1955-3-1-23)

பகுத்தறிவுக்காவது மனசாட்சிக் காவது விரோதமான சாஸ்திர வசனத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன். விவேகத்துக்கு இணைந்த சாஸ்திரப் பிரமாணங்கள் பயன்படும். விவேகத்தைப் புறக்கணிக்கும் சாஸ்திரப் பிரமாணம் பயன் தராது. நம் மூடைய உள்ளத்தில் பேசும் மனசாட்சியின் குரலுக்கு விரோதமான சாஸ்திரப் பிரமாணங்களை நான் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன். (1955-5-12-36)

கிசையல்லாம் போற்றும் இசை மேதை

(சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி)

இரண்டாவது உலக மகாபத்தம் நடந்து கொண்டிருந்த சமயம் பல நாட்டும் முடையீரர்களும் கெட்டு ரகிக்க யதனாடு மெனுதலின் கச்சேரிகள் செய்தார். இத்தக கச்சேரிகளின் எண்ணிக்கை ஐந்தாறுக்கும் மேலாகும். போர் முகாம்களிலும் ஆஸ்பத்திரிகளிலும், கப்பல் களிலும் அவரது இசையைப் சீர்பாய்க்கப் பட்டு மெழ்த்தனர். துணைக்கு யாகுமின்றி இன்னிசை கேழ்த்துயதற்கெனப் போர்க்களங் களுக்குப் பல தடவை மெனுதலின் ஒன்று க்கும் போர் கிமான்களில் பறந்து சென்ற துண்டு. அவரது யுத்தகாலக் களையவைக் கண்டு மெழ்த்த ஜெனரல் டி.காஸ்டிரோத்து விஜய் ஆர்ப் தரணர் (Lion of Norway) என்ற பிரபல நாட்டிய உயர்த்த பட்டத் தைப் பெர்சுர் மெனுதலின்.

அழற்பெண் பெயில் ரஷ்யா சென்று கச்சேரி நடத்திய முதல் அமெரிக்க இசைக் கலைஞர் மெனுதலின. மான்சுகாவில் நடந்த அவரது கச்சேரிக்கு டிசம்பர் 1940ல், (25)வ மக்கள், பன்வீரன்கு மணி பிராம் 'கீழ்'மீட்டர் ரை ரை!

1942ம் ஆண்டு நெருநிலில் அழற்பெண் பெயில் பாரதத்துக்கு விஜயம் செய்த மெனு தலின் அளித்த இசை விருந்து, பிரதமரின் 'நிவாரண சீலிக்கு முன்ன இடம்'ம் ருபாய்

திரட்டி அளித்தது. தொடர்ந்து 1954, 1956ம் ஆண்டுகளில் பாரதத்துக்கு அவர் விஜயம் செய்துள்ளார்.

உலகத்தில் மெனுதலினின் இசை நிகழ்ச்சி நடைபெறுத நாடு செஞ்சுது ழன்றுதாம். செஞ்சிலுவைச் சங்க நிதி, ருஷ்ய யுத்த நிவாரண நிதி, சீரு நிதி முதலிய பல தர்ம் நிதிக்குகென

மெனுதலின் கச்சேரி செய்து உதவிபலுண்டு. அவரது இசையைப் பட்டு மெழ்த்த விஞ்ஞானி ஆல்பர்ட் ஸ்க்கைடல் அவரைத் தழுவி அவரது இசையில் தாம் கெட்குநக் கண்டதாக்க உறிஞர்.

ஸ்விட்ஜர்லாந்தில் ரயிலில் ஜெனீவா வுக்குப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார் மெனுதலின். ரயில் மாற வேண்டிய ஒரு சத்தியில் அவரது சாமான்களையும், கவலின் கும் எடுத்து வந்த போர்ட்டர் வருமும் ரயில் இளம்பியதால், மெனுதலின் அபாய அறி விப்புச் சங்கெனைய இழுக்க நேர்ந்தது. தக்க காரணமின்றி இப்படிச் செல்லோருக்கு அந்த நாட்டில் சினைத் தண்டனை உண்டு. ரயில் நின்றவுடன் வந்த போலீசார் அங்கு இரவு ஜெனீவாவில் அவரது கச்சேரி இடக்கைத் ழுன்னிட்டு, அவருக்கு ழம்பது பிராய்ஞகன் அபராதம் மட்டும் விதித்தனர். ஆனால் ரயில் இளம்பியவுடன் மெனுதலினின் இசையைப் பட்டு மெழ்த்திருந்த போலீஸ் அதிகாரி அவரிடம் வந்து, அவர் செனுத்திய அபராதத் தொனையில் பாதனாய்க் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார். "ஏன் இப்படிச் செம்பெரிசுகள் அபாய அறிவிப்புச் சங்கெனைய இழுக்கை துற்றுகாடு?" என்று கேட்டார் மெனு தலின். "அது சரி, ஆனால் நீங்கள் அபாய அறிவிப்புச் சங்கெனைய இழுத்திராவிட்டால்

இன்று மாலை உங்கன் வயலின் கச்சேரி நேரிலாவதில் தடைபெறாமல் போய்க்விட்டிருக்கிறோம்" என்று போலீஸ் அதிகாரி.

மற்றொரு காலம் வடக்கு அப்பிரிக்காவின் கச்சேரி நடக்க வேண்டிய ஓர் காரணம் போதும் வயலில் ஆற்று வெள்ளம் காரணமாக அவரது பயணம் தடைப்பட்டது. ஆற்றில் பாவம் இல்லை. ஆற்றில் படுகை மீதே காயை. போட்டாவில் உண்ண பிரவானி இசை சாலை. மேலுறியில் என்பதை அறிந்ததும் அக்கம்பக்கத்திலிருந்து மக்கள் மேலுறியில் போட்டார் காரோடு தூக்கி, அந்தைக் கம்பத்திற்கு உதவியாக வந்த பெரிய வாய் ஸ்தலில் மீது வைத்து விட்டார்கள்! காரைச்

சேருவது எளிதானது. தற் போது காரர் ஸ்பந்த ஸ்பந்தத்தைப் போலவே இயங்கி வருகிறார்கள். அதுமே ஆராய்ந்து அதை இசை சாலைப் பள்ளி வாய்க் கச்சேரி தெரிந்த பிரதிக் சேர்த்துக் கொள் கிறார்கள். ஒரு முதல் பதினெழு வயது வரை உணவாகக் கொடுக்கப் படுகிறது.

இசை சாலை அடுத்த போகாசனப் பதினெழு

தான் மேலுறியிலிருந்து ஆரம்பம் அதிகம். தமது உடல் தகுதிக் கும், மன அமைதிக்க் கும், வயலின் இசை யில் தரது திறமைக் கும் காரணம் போகா சனப் பதினெழு என்பது அவரது திடமான கருத்து. பல ஆண்டு களுக்குமுன் தீயன லாற்று விபரண தீயன போன்றில் விமானத் துக்குக் காத்திருக்கும்

பக்கம் :

காத்திரக் கோட்டியை இன்கும்
காத்திரக் கோட்டியை

ரவீந்தர் - கோட்டியை
இன்கும்

பொருள் கோட்டியை
கோட்டியை

கமந்தபடி அந்தப் பெரிய வாய் ஆற்றை எளிதாக்கி காத்து விட்டது.

மேல்தாட்டு இசைகளைப் போன்ற நிறத்தாலான சாஸ்திரிய சங்கீதத்தையும் ரவீந்தர்பிரகாசம் அறிந்திருக்கும் மேலுறியில் வயலினில் சில ராகங்களைத் தவிராகவும், ரவீந்தர்பிரகாசம் சேர்த்தும் காத்திருக்கிறார். இந்த ராகங்கள் அடங்கிய இசைத்தட்டு வெளிவந்த முதல் காரத்திலேயே 15,000க்கு மேல் விற்பனையாகியிருந்தது.

வயலின் மேலதலமாகவும், ஏறத்த கரத்திய போலிடி, நடத்துவதாகவும் (மேல்தாட்டு) விளக்கும் மேலுறியிலிருந்து கிடைத்திருக்கும் பட்டங்களும், பரிசுக்கும் அடுத்தும், பின்பிடி அரங்கம் "கார்" என்ற பட்டத்தை அளித்து அவரைக் கௌரவித்தது. ஆகவே போர்டு, மேல்தாட்டு முதலிய எட்டு சர்வ கவாசாலைகள் அவருக்குக் கௌரவம் பட்டங்கள் அளித்துப் பெருமையடைந்திருக்கின்றன.

தற்போதம் கண்டனில் வசித்து வரும் மேலுறியில் பின்புட்டனின் கார் (கார்) பகுதியில், உட்கார்ந்த 1953ம் ஆண்டு இசைப் பள்ளி ஒன்றை திறக்கிறார். இதில்

போது போகாசனம் பற்றிய ஒரு புத்தகத்தின் சில பகுதிகளைப் பொருத்தபொருக்காய் படிக்க தேர்ந்தது. மற்றவை அந்நிலைக்குத் தவிர பதினெழு சென்று பார்த்தார் மேலுறியில்; தொடர்ந்து செய்தார். அவர் உடல் நிலையிலும், மன நிலையிலும் சில போற்றத்தக்க மாறாதவை ஒற்பட்டன. இதைப்படுத்துப் பாரதத்துக்கு வந்திருக்க போது மேலுறியிலிருந்து பம்பாயில் பிரபல போகாசன ஆசிரியர் பி. கே. என். அய்யங்கார் அவர் களைச் சந்திக்கும் காரணம் கிட்டியது. போகாசனப் பட்டங்களைத் திரு அய்யங்கார் உடல் பதினெழு தொடங்கிய மேலுறியில் அவரைத் தமதுபுடன் க்கிட்டுள்ளாத்துக்கு அமைத்தும் செய்து தீவிர ஆசனம் பதினெழு திருக்கிறார். பாரதம் வந்திருக்க மேலுறியில் முதல் முதலில் நேருஜியைச் சந்தித்த போது அவர்கள் இருவரும் சேர்த்து தவிர தீவிர தீவிர சிசாசனம் செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது. போகாசன அறிவைத் தமக்களித்து உதவிய திரு அய்யங்காருக்குக் குருதட்சிணமாக, "என் ஏறத்த வயலின் ஆசிரியர் பி. கே. என். அய்யங்காருக்கு அன்

கீதைக் கதைகள்

"அருளுடன் போத்து எரிந்துவிடப் பாவனைவை உடைக்க முடியாது. பக்தியின் பாவனையிலும், உடைத்த துகிலொரு வடிவத்திலும் மனிதனும் அரங்கத் தரிசிக்க முயலுகிறதே..."

16. வினை

அரணை நோர்ந்த பக்தன் சிவலிங்க பூசனையில் ஈடுபட்டிருந்தான். வந்த சீத்தலு சிவலிங்கு அவனுடைய மெய் பருத்ததற்குக் குழப்பமடைந்ததைத் தெரிவித்தது.

"வினைவா வழியாகப் பருத்திருப்பதும் முயற்சியை என்ன. அது மூர்த்தமே ஸார்த்தம்" என்று சீத்தலு சொன்னான்.

"பருத்ததற்கு என்ன நீ சொல்வது உன் அதிவின தளத்தையும் பொறுத்ததுதானே! அதற்குள் வினைவா வழியாட்டின் மகத்துவம் சிவகுடியில்லம் மென்றால், அங்கு உன் அதிவின எங்கே கட்டினாயோ காட்டுகிறது. பக்திமயமான பாவனையுடன் இவ்வினைவா நோக்கு. அப்போதுதான் உன் வழியாட்டின் மகத்துவம் விளக்கும்" என்று பக்தன்.

"அருளுடன் அரங்கமளிக்கும், உட்கொள்ளும் நம் பிணை கைத்திருக்கும் அதிவினாவே நீ, என் அதிவு நிலைமை என்ன போன்றது அப்படி. இவ்வினையின் கைக்கத்திற்கென்று கைத்தருக்கைமதனும் வேண்டாது. கொழுகக் கட்டித் தருகிறது..."

"முதலியன் வேண்டி இருமென்கின்ற சிவ திருமெனில் போக வழியும், சிவ திருமெனில் போவதும் மூலம், சிவ திருமெனில் போக வழியும் கொண்டுகை. முடிவின், உயிர்த்துள் போகப் புர்த்துப்பொருட்டும், வினைவின் கிட்டித்து பொருட்டும், மெய் முக்தி உருவதற்பொருட்டிலும். நீத் தத்துவத்தை நீ அதிவாயோ"

"தெய்வீகம் போலி கைத்திருக்கும் எதிர்ப்போ மென்கள் என்னை மருட்டிப் பரக்கின்றன. இவ்வின திருத்த உருவில் கைத்தருக்கென்பதற்கு முன்னர் என்னவாக இருந்தது?"

"வேறும் வன்மை இருந்தது..."

"திருவின கைக்கைக்காரனே இருக்க சிவ எங்கே! சிவகாலமும் இது கைக்கத்திற்குத் தென்கிள் பொருளாகிவிட்டது. அப்படியானால் நீ மனிதனுடைய கைக்கத்திற்குத்தானே தென்கை மென்று வளங்குகிறதும்?"

"நீ போவது உருவம் பற்றிவது. இது கைக்கத்திற்குத் தென்கை மானாக மானாக மிகவும் கைக்கத்தான்! கைக்கிள் இருக்குது கைக்க உருவம் என்று கைக்கத்திற்கு மென்கை. தென்கை என்று வளங்கும் பாவனைவை இவ்வின இவ்வினும்பொருளுதான் சிவ சிவ தென்கைக்கத்தின்மை உயிர்ப் பொருது. இவ்வின பக்தியின் மகத்துவம்..."

"பக்தி என்னும் என்ன?"

"உன்னை கைக்கத் என்னும் கைக்கி..."

"புத்திரன்! உன் கைக்கிவின் மூலமோ, அன்றை பக்தியின் மூலமோ இருந்தான் தென்கைக்கத்திற்கு" என்ன உன் சீத்தலுதான் சிவலிங்கத்திற்கு மெய் பொருது உடைத்தான்.

"நீ உடைத்தது கைக்கத்தானே! அருளுடன் போத்து என்னுடைய பாவனைவை என்றும் உடைக்க முடியாது. என் பக்தியின் பாவனையிலும் உடைத்த துகிலொரு வடிவத்திலும் மனிதனும் அரங்கத் தரிசிக்க முயலுகிறதே..." என்று பக்தன் மெய்மே அருந்தி வர நம்பிக்கையாக.

சீத்தலுதான் மென்கைக்காரன்!

- எஸ். பொன்னுத்தனம்

பணிப்பு" என்று பொறிக்கப்பட்ட வினை உலர்ந்த ஒமெனா கைக் கைக்காரம் ஒன்றைப் பரிசாக அளித்திருக்கிறார். தவிர யோகா எனப் பற்றிய வினியான புத்தகம் ஒன்றை எழுதும்படி அய்யங்காரை உற்சாகப்படுத்தி அப்புத்தகத்துக்கான முன்னுரைவைத் தாமே எழுதிப் பெருமை சேர்த்தார்.

உடவுள் கொடுத்திருக்கும் உண்மை இயற்கை நிலையில் உலர்ந்திருக்க நமம் என்வது மெனுதலின் கருத்து. ஆகவே, அவர் செயற்கை முறையில் கைக்கிவின் பட்ட சர்க்கரைவையும், ரசாயன உருவகவின் மூலம் வளர்ந்த உண்மைவையும், முன்னதாகச் சமைத்துப் பரிசாகக் கைக்கப்பட்ட பண்டங்களையும் உண்பதில்லை. கல் இயற்கைநிலையில் அரைக்கப்பட்ட மாவிலும் ஆவ் ரொட்டியைப் பருக்காள் அவர் உயிரியைப்பெறு வரக்கூடும்.

சில ஆண்டுகளுக்குள் நடத்த ஒரு சம்பவம், மெனுதலின் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை விளக்குவதாக உள்ளது. கச்சேரிக்கேள் நிலையாக்கி விருந்து வண்டலுக்குப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது அவர்

விமானம் மூடுபனி காரணமாக அயர்வாத்தின் ஷானன் விமான நிலையத்திலிருந்து விளம்பத் தாமதமாயிற்று. கச்சேரி தொடங்குவதற்கு மூன்று மணி நேரம் இருந்தது. சுற்றும் கைக்க மடைமாமல் விமான நிலையத்திலேயே அமைதியாக வயலின் சாதகம் செய்வத் தொடங்கினார் மெனுதலின். காலதாமத மாய்க் விளம்பிய விமானம் அதே மூடுபனி காரணமாக வண்டலில் இருந்தமால் எழுபது மைல் தொலைவில் உள்ள மான்சுட்டன் விமான நிலையத்தில் இறங்கியது. அங்கிருந்து மொட்டாசார் மூலம் கச்சேரி நடக்க வேண்டிய இடத்திற்கு ஒரு மணி நேரம் தாமதமாக வந்து சேர்த்தான் மெனுதலின். அவர் வயலின் இசையைக் கேட்பதற்குச் சமையல் ஆளுவிரம் ரகிகள் போதுமையுடன் காத்திருந்தனர். கச்சேரி முடிந்தவுடன் எதிர்பாராதவிதமாக அவருக்குச் சிரமம் ஏற்பட்டது பற்றிக் சிலர் பேசினார்கள். மெனுதலின் அப்போது ஒரு நிமிஷம் மத வேதாந்தியைப் போல், "நடப் பது நடந்தே சீரும். எதைவும் சந்தோஷமாக ஏற்று அனுபவிக்க வேண்டும்" என்றார்.

ஐ. ஏ. ஏ. நாடகக் குழுவினர் "இம்பெரீப் பீபெக்ட் மான்ட்" (Imperfect Man) என்று ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்றி ஸார்ன். அதுகுறையே சொக்ஷ ருடியாதபடி பரீபெக்ட் (Perfect) டாக் இருந்தது. இப் போது, ஸீரிஸ்-172 (Flight-172) என்ற நாடகத்தை அரசு வெற்றி வுள்ளார்கள். இந்த நாடகத்தில் வரும் விமானம் இவெரீய் கிளம்ப மாட்டே வெல்லிறது. விமானம் மட்டுமில்லை, நாடகமும் அப்படித் தான்! ஒரு வேளை 'பந்தகாத விமானம்' என்று தலைப்புக் கொடுத்திருந்தால் நாடகம் 'ஜி.டி.எஸ்' உயர்ந்திருக்குமோ எல்லாமோ?

நாடகம் தொடர்ந்து போவதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமில்லை. கதை இலகர குறை. நகைக் கலவரத் துணுக்குகள்; மேலும் சில ஹாஸ்ய வெடிசை; இன்னும் கொஞ்சம் ஜோக்குகள்; பொயஸ்ஸாக மேற் கொண்டு கிரிப்புத் துணுக்குகள் என்று இப்படியாகச் சிரிப்பு வளர்ந்து; நாடகம் வளரவில்லை!

கம்மா சொக்ஷக் கூடாது; மௌனியின் வசனங்களில் கூடச் வாக்கிய ஹாஸ்யம் அதிகமில்லை. அந்தப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். பழைய பத்திரிகைகள் வீரத்து எடுத்துச் சாகுபாளப் பட்ட ஹாஸ்யம் நுப்பித் தவறி ஏதோ ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம்; அவ்வளவுதான். 'ஒரிஜினல் ஜோக்கஸ்' ஏராளம்.

'கூடாப் கூட்டி' வைத்துக் காட்டுப் பண்ணி யிருந்தால் இரண்டரை மணி நேர நாடகத்தில் குறைந்தது ஒன்றரை மணி நேரமாகது அகாடமி ஹாலில் சீர்ப்போல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது என்பது உறுதிப்பட்டிருக்கும். ஆனால் ஒன்று, அன்று பிறும்மகான் சபை 'ஏ குருப்' அங்கத்தினர்கள் நகைக்கவளைய அனுபவித்தும் கிரித்தார்கள்; ஒரே இடங்களில் 'ஜியோ! இதுவும் நகைக் கவையா?' என்று கேட்கும் விதமாகவும் கிரிப்பாய்ச் சித்தித்தார்கள்.

நாடகத்தின் நுணுக்கப் பார்க்கும் கண்ணுக்கு ரசிக்கும்படியான விஷயங்கள் பல இருந்தன. இவற்றில் முக்கியமானது கோ-ஆர்டினைசன் (Co-Ordination). எத்த நாடகத்துக்கும் மெருகு ஏற்றுவது இந்த அம்சம்தான். நடிகர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் மட்டுமில்லி. நடிகர்களும் வாத்நிய இளையும், நடிகர்களும் ஒளி அமைப்பும் எல்லாம் ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாக இணைந்து அனுசரித்துப்போக வேண்டும். இது மிக இயற்கையாக இருவராக நடப்பது போலும் தோன்ற வேண்டும். ஐ. ஏ. ஏ. குழுவினர் இதில் மூலம் வெற்றி கண்டிருந்தனர். சார்ன் - கண்டு மடுகத்திரா புரம் வாசித்தல்; மூக்குக் கண்ணாடி இயலாததால் ஆள் மாநியது அநிபாது பெரிசு கொள்படுத்தல்; ஏ. ஆர். எல். 'நவிரிஸ் எம்ப்'டை அணைத்துவிட மதறவர்கலின் வாய் அசைவு மட்டும் அவையோருக்குத் தெரிதல், ஆரம்பத்தில் விமான உபகரணம் பெண் பார்வையாளர்களை விமானத்தில் பவணம் செய்ய அழைப்பது போல் நாடகத்தையும் தயாரிப்பாளர், கூடரக்டர் முதலாளிகளையும் அறிமுகப்படுத்துவது மிக தல்ல வுத்தி.

கிளம்பாத விமானம்!

விமானத்தில் பறக்கவிடுக்கும் பிரவானிகளுள் ஒரே ஒருவரை மட்டும் வாதொன்றுமே பேசாமல் கடைசியைக் கம்மா உட்கார் வைத்திருக்கிறார்கள். பக்வேறு மனிதர்களின் குண இயல்புகளைச் சித்தரிக்கும்போது இப்படியும் ஒரு மனிதரை அமர வைத்திருப்பது அபூர்வமாகவே தோன்றக்கூடிய நல்ல யோசனை.

பரீக் பெற்ற லாட்டரி டிக்கெட்ஸ், ஏ. ஆர். எல். கிறித்துப் போடுவது பிரசாரம்தான் எல்லாறும் வரவேற்புப் பட்ட வேண்டியதே! இப். ஜி. பி. ஏ. ஆர். எல். ஆவியோர் கூடரக்கல் ஏ. ஒஸ். விமான நிலையத்தில் விமானம் புறப்படக் காத்திருக்கும் பவர் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக் கொள்வதை வைத்தே நாடகத்தை நடத்தி முடித்து விடுகின்றனர். நடப்பு, கூடரக்கல், மௌனியின் வசனம், நகைக்கவளைய போன்ற எல்லாம் நல்லபடியாக இருந்தும் கதை இங்கே? 'உடையில் எக்ஸாமை சரியாகத்தான் இருக்கின்றன; ஒரு குறையும் இல்லை - ஹார்ட் மட்டும் தான் வீக்' என்பது போலத்தான்! பெய்ஸ்ட் லெரிசீப் எழுதிய "1001 ஜோக்குகள்" என்ற புத்தகத்தை ஆரம்ப முதல் கடைசியை ஒரு ஜோக்கில் படித்து ரசிக்கக் கூடியவர்களுக்கு இந்த நாடகமும் ரொம்ப ரொம்பப் பிடிக்கும். சாரி, இந்த விமரிசை அந்த ரசனைச் சேர்த்தவரில்லை.

- குட்டி கிருஷ்ணன்

போராட்டங்கள்

16. கட்சிக்குள் நடந்த சதி |

இரவில் 'பாரதமணி'ப் பத்திரிகைக் கட்டடத்தில் உதவி ஆசிரியர்கள் கறு கறுப்புடன் வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். முரளி, தலைவங்கம் எழுத்துவதில் ஈடுபட்டிருந்தான். அவனுக்கு எதிரே சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த கழகாரம் எட்டு முறை மணி யடித்தது. அதைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு சாமிநாதன் பரபரப்புடன் உள்பேர் வந்தான்.

"நம்முடைய எல்லைப் பகுதிக்குள் சீனர்கள் ரோடு போட்டிருப்பதாக வந்தறி பரவிவிருக்கிறது" என்றான் பட பட்டப்புடன்.

"எங்கிருந்து வந்த செய்தி?" என்று கேட்டான் முரளி.

"தில்லியிலிருந்து. பாரிமெண்ட் அங்கத்தினர்கள் 'லாபி'யில் இது பற்றிப் பேசுகிறார்களாம். நான், பாரிமெண்டில் சென்சி வரலாமாம்" என்றான் சாமிநாதன்.

முரளி சிறிது நேரம் மெனமென யிருந்தான். எதைப் பற்றியோ சித்தமையில் ஆழ்ந்தான்.

"இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம், மக்களிடமிருந்து மறைத்து விட்டதாம்" என்றான் சாமிநாதன்.

முரளி பதில் ஏதும் கூறாமல் தலைவை மட்டும் வெறுப்புடன் அசைத்தான். அவனுடைய முகத்தில் எவ்விதச் சாயல் படந்திருந்தது.

"திபெத்தை விடுவதி விட்டது. இனி இந்தியா மீது கை வைக்குமோ என்னவோ? நம்முடைய ரேதமர் இதை எப்படிச் சொல்லிப்பாரோ...? இன்று இரவு விமானத்தில் தில்லிக்குப் போகிறாயா?" என்று கேட்டான் முரளி.

"நானா...?" - சாமிநாதன் திகைப்புடன் கேட்டான்.

"ஆமாம். நான் பாரிமெண்டில் தடப்பைவகளைப் பற்றி சிப்போர்ட் அனுப்பு.... பிளேனுக்கு உடனே டிக் கேட் 'புக்' பண்ணு....போ..." என்றான் முரளி.

சாமிநாதன் சென்றதும் சற்று நேரத்தில் விவரமான் அங்கே வந்தான். இரவில் அந்த நேரத்தில் அவன் முரளி எதிர்பார்த்தவர்களை யாதலால் திகைப்புடன் அவனைப் பார்த்தான்.

"உன்னிடம் ஓர் உதவியை நாடி வந்திருக்கிறேன். தட்டாமல் செய்ய வேண்டும்" என்றான் விவரமான். அவனுடைய முகத்தில் தோன்றியிருந்த உதவியையும் மன உளைச்சலையும் முரளி உணர்ந்து கொண்டான். மிகுந்த பரிபோடு விவரமனைப் பார்த்தான்.

"உன்னுடைய திருபர, இன்று நடந்த பய விஷயங்களை சிப்போர்ட்டோ எடுத்திருக்கிறோம்."

"உனக்கு யார் சொன்னது?"

"சாரதா சொன்னாள்."

"சாரதாவா...? அவளுக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று வியப்புடன் கேட்டான் முரளி.

"திருப்பரே சொன்னாராம்."

"அந்தப் படங்களை உனக்கு வேண்டுமா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே சிப்போர்ட்டுக் கையில் எடுத்தான் முரளி.

"படத்தைக் கேட்க வரவில்லை. அந்தப் படங்களை நீ 'பாரதமணி'யில் அச்சிடக் கூடாது.... இந்த உதவி செய்தால் போதும்" என்றான், விவரமான். முரளி சிரித்தான். சிப்போர்ட்டு கேழைவத்தான். பிறகு சொன்னான்:

"செய்யுனிட் கட்சியின் தலைவன் ஒருவன் இப்படி வந்து கெஞ்சிக் கேட்பது அதிசயம்தான். அன்று 'பாரதமணி'மேல் எவ்வேறித்தது மாதிரி, இன்றும் உன்னுடைய தொழர்களை ஏன்விட்டால் இந்தக் கட்டத்துக்குள்ளேயே நுழைந்து நீ கேட்கும் போட்போக்களைப் பறித்துக்கொண்டு போய்விடலாமோ? இந்த மாதிரி நீ இவ்வளவு தூரம் இரவில் வந்து வேண்டுகோள் விட வேண்டிய அவசியம் இல்லையோ?"

விவரமனின் முகம் சுண்டி விட்டது.

"அன்று நடந்தது என்னுடைய தாண்டுகல் என்கிறாயா, முரளி?"

ர.சு.நல்லபெருமாள்

“அழைப்பதற்கு நான் எதுவும் சொல்லத் தயாரில்லை. கல்வெறித்தவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள்” என்று முரளி, திடமாக.

“அது உண்மைதான். ஆனால் நான் துண்டிவிட்டேன்...என்னை நீ தம்பலாம்.”

“ஓ...! தலைவனுக்குத் தெரியாமல் தொண்டர்களே புரட்சியில் இறங்கி விட்டார்களாக்கூட... நீதானே இந்த மாநிலத்துக்குத் தலைவர்?”

“மன்னித்துக்கொள், முரளி! அன்று நடந்த சம்பவத்தை மறந்துவிடு. எனக்குத் தெரியாமலே காரியம் நடந்துவிட்டது. இனி அப்படி நடக்காது. உறுதி தருகிறேன்.”

“ஆ...உன்னைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. சிவராம்! இப்படியப்பட்ட ஒரு கட்சியில் சேர்ந்து வைத் தியமாகிக் கொண்டிருக்கிறாய்.”

“அது என் விடயம்..... கட்சியில் பலதரப்பட்டவர்கள்

இருப்பார்கள். பல விஷயங்கள் நடந்து விடும்.”

“எது நடந்தாலும் தலைவன் தான் பொறுப்பு” என்று முரளி.

“அதைத்தான் ஒப்புக் கொண்டு உன் விடம் மன்னிப்பும் கேட்டு விட்டேன். இனி அந்த மாதிரி நடக்காது என்று உறுதியும் கொடுத்து விட்டேன். நிறுக்கேன்...?”

முரளி எழுந்து சிவராமனின் பக்கத்தில் வந்தான். சிவராமனின் தோளில் கையை வைத்து அழுத்தினான். “சோபப் பாதே சிவராம்!... எனக்குத் தொன்றி யதைச் சொன்னேன். கேட்பதும் கேட்காததும் உன் இஷ்டம். ஆனால் நான் என்விற முறையில் சொல்வ வேண்டியதைச் சொல்லித்தான் திரு

சிறகடிக்கும் சேலைகள்

கற்பனைச் சிறகடிக்கும் ஓடலையும், அற்புத வண்ணமும் கூடிக்கொடுத்த காட்டன் சேலைகள். நேற்றைய பவிசும் நவீன மவுசும் இரண்டற இணைந்த எழிற்கோவை, தாதுமுதல் மாது வரை கட்டி மகிழ்வதற்கேற்ற கரங்காப் பொலிவுப் படைப்பு அணிவதோர் கவினம்—அதன் சலனவயோ கவபம்—டாடா டெக்ஸ்டைல்களின் வாயில்கள்.

மோதிரிணி, ஐசர்லா, மெய்ட் ஆஃப் தி மிஸ்ட் இன்னும் வணிகப் பேரணியில் பிடித்ததை வாங்கி அணிவீர்

TATA Textiles

ULKA TF 124 Top

வேன்" எல்லாம். பிறகு சிவராம னுக்கு எதிரே மேலதலிசா விச்சம்! அம்மந்த கொட்டான்

"நானும் நன்மகன் என்பிற முறை யில்தான் உன் தன்மையைக் கருதி இப்பே வந்திருக்கிறேன்" என்றுக் சிவ ராமன்.

"படத்தை நான் அச்சிட்டாய்ம் இருப் பது என்னுடைய தன்மையாகவோ?" விவரம் கேட்டான் முரளி.

"நீ அச்சிட்டால் கட்டித் தொன் டர்களுக்குக் கொடும் வரும்."

"ஓவிரா... தொண்டர்களுக்குக் கொடும் வந்து தயைவரைக் கூட மட் சியம் செய்வாயம் புரட்சி செய்வத் துணிந்து விடுவார்களே...? சிவ ராமன், இந்த மாதிரிப் பயறறுத்தல் களுக்கு நான் பயத்து விடுவேன் என்று தீர்மானித்தாயா?"

"நீ பயப்படுவாய் என்று சொல்ல வில்லை. முரளி. என்னை இக்கட்டான நிலையில் வைத்துவிட்டாய் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். நீ வேறு விரா மிருத்தாய், நான் அவ்வாறு என் டேன். எதை எழுதினாயும் நான் அக்கறை கொள்ள மாட்டேன்."

"உனக்கு ஓர் இலட்சியம் இருப்பது போல் எனக்கும் ஓர் இலட்சியம் உண்டு. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான் உனக்குக் கட வுள் என்றால், எனக்கு அது ஸைத்தான். அதை எதிர்த்துக் கொண்டதான் இருப் பேன்" என்று முரளி அறத்தமாக.

"அது உன் இஷ்டம், இப்போது இந்தப் படங்களைப் பிரசுரிக்க வேண்டாம்."

"உண்மையை மக்களுக்குக் கருவது பத்திரிகை தர்மம். அதிலுக்கு விசை முடியாது."

"நன்மையாக உண்மையை மனறக் கவும் செய்யலாமே! படங்களை அச் சிட்டு அதனால் இன்னும் குழப்பமும் கொந்தளிப்பும் வரவில் ஏற்படுமானால்..."

"கொந்தளிப்பு கம்யூனிஸ்த்துக்கு எதிராகக் கொம்புமானால் நவ்வது தானே?"

"தேரில் வந்து சொன்னால் கேட்பான் என்று தம்பிக் கொண்டதான் வந்ததன். சரி, உன் இஷ்டம்" என்று சனிப் படைத்தவனும் வறந்து நின்றுக் சிவ ராமன்.

"நீ இப்படிக் கட்டித்தான் மட்டிக் கொண்டே அவதிப் படுவது போகா தென்று சாரதாஸையும் உன்செ இழுத்து விட்டாயே?" என்று முரளி.

"நான் இழுப்பதற்கு அவசென்ன விவரம் தெரியாத குழத்தவா? அவ னுடைய சித்தசைக்கு எந்தத் தத்துவம் ஏற்பிறதோ அந்தப் பாதையில் வகு

கிறேன். உனக்கு ஒருவனுக்குத்தான் சித் தச்சத் தெரியுமென்று தீர்மானியோ?" என்று அவர் விவரமாகச் கேட்டு விட்டு அந்த அவதைய விட்டு வெளியேற்றுவ சிவராமன்.

முரளி போக எடுத்து உதவி ஆகிரி ன்களில் அன்றாடிக்ந்த முரளிவந்த தனிசைப் போகும்

"சொது மேகப் பூவிலிட்டாய்" - முரளி கேட்டான்.

"அதுதான் நடத்து கொண்டிருக் கிறது. இன்னும் அவர மணி நேரத்தில் பதத்து விடுவீ" என்று பதில் சொன் றவ முரளிகளின்கள்.

"கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கம்பத்தமாக எடுத்த படங்களைப் பிரசுரிக்க வேண் டாம்."

"மேகம் எடுத்து முகம் பக்கத்தில் சேர்த்தாய் விட்டதே..."

"பரவாயில்லை. அவை எடுத்து விடுங்கள்."

"சரி, சார்."

"சாமிபுரதிக இப்படி வாய் சொல் முக்கம்."

"சரி சார்."

சிறிது நேரத்தில் முரளியில் அன்றக்கு வந்தான் சாமிநாதன்.

"இங்கிரு னீட் இருக்கிறதா?" - முரளி கேட்டான்.

"புக் பன்னிலிட்டேன். சிமான நில வத்துக்குத்தான் புறப்பட்டுக் கொண்டிருத்தேன். படங்களைப் போட வேண் டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்களாம்" என்று அவன் குரலில் மலிந்தி தெரித்தது. தொடர்ந்து பேசினான்: "தூங்கும் அப்படித்தான் சார் நினைத்தோம். படங்களைப் போட்டு விட்டால் பிறகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் காரர்கள் கோபத்தில் எதையாவது செய்து விடக் கூடாது. பாருங்கள். தயைப் பயத்ததும் சரிதான் சார்..."

"ஷட் அப்... தான் பயத்தபோய்ப் போட வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை" என்று இரைத்தான் முரளி. சாமிநாதன் நடுக்கிப் போய் முர லை வெறிக்கப் பார்த்தான்.

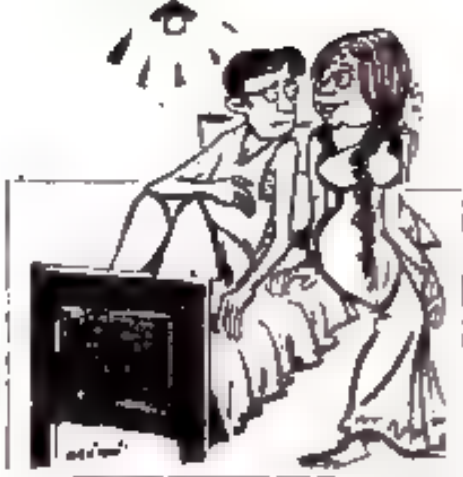
"நீ படம் எடுத்தாய், நான் முரளும் தப்பட்டேன் அதுகே வேண்டாமா?" பத்து கோபத்துடன் கேட்டான் முரளி.

"அப்படி ஒன்றும் நான் செய்யவில் லேன், சார்."

"சார் தாயி... நீதானே சொன்னாய்?"

"கட்டத்துக்குப் போயிருத்தபோது அவர்களைக் கண்டேன். பேசக் காக்கி..."

"அதனும் வந்த விசைதான் இது... இவையென்றால் இதக்க படங்களை

வாய்க்கை: உங்க அப்பா புதுசா போட்டி அளந்த அட்டில் கூடாத்தெருக்கிரா, பச்சை? மனைவி: ஆயிரக்கொட்டாய்லு வேண்டி ஸ்கால்க் கிட்டுக்காரி! அது உங்களுக்கு பம்படித் தெரிந்தது? வாய்க்கை: ஸ்கால்க் அளந்திங்க பரிசுதரனுக்கு புது ரூபா, நீங்கள்ஸயிர் பரிசுதரனுக்கு புது ரூபாஸ்து பச்சை! உன்னோ!

யும் பத்திரிகையில் போட்டிருக்கலாம். உன் வேலைப்பைப் பார்த்துக் கொண்டு போக வேண்டியதுதான். எதிரே உன் டவர்களை மெல்லாம் படம் எடுத்ததைப் பற்றிப் பறைசாற்ற வேண்டுமா?" "உங்களுக்கு வேண்டியவர்களைவிற்றே என்றுதான் நம்பிக்கையோடு சொன்னேன்" என்று கூறி விட்டு, ஸ்கால்கை உற்றுப் பார்த்தான். ஸ்கால்க் குக் அருக்கென்று இதயத்தில் எதத்தது. "சரி சரி போ... சீக்கிரம் ஏரோட் ரோலுக்குப் புறப்படு" என்று எரித்து விழுந்தான் ஸ்கால்க்.

சாமிநாதன் தலையைத் தொக்கப் போட்டுக் கொண்டு வெளியேறியான். சிறிது நேரம் கூறித்து ஸ்கால்க் வராத்தாவுக்கு வந்தபோது பக்கத்து அறையில் சாமிநாதன் கூறிக் கொண்டிருந்தது எதில் விழுந்தது.

"ஆசிரியருக்கும் படங்களைப் போடு வதில் நம்மைப் போல் பவத்தான். ஆனால் பவத்தைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் காரணத்தை வார மீதோ மெத் துவிட்டார்" என்று கூறிவிட்டு இரே சாகக் கிரித்தான் சாமிநாதன். பிறகு வையில் ஒரு சிறு பெட்டியுடன் வராத்தாவுக்கு வந்தான்.

அவன் சொன்னதைக் கேட்டு ஸ்கால்க், தனக்குள்ளேயே கிரித்துக் கொண்டு, வராத்தாவில் நின்று கொண்டிருந்தான். ஸ்கால்கைக் கண்டதும் சாமிநாதன் முகத்தில் அசை தட்டியது.

"நிகழியே போஸ் இந்த மாதிரி விவரணம் செய்து கொண்டிருக்கே

வாணா குடிக்க கொண்டு, கண்ணையும் வாகையும் மட்டும் திறந்து வைத்துக் கொள்... வா வா. நேரமாகிவிட்டது. உங்களைவிட நிறையத்தில் விட்டு விட்டுப் போகிறேன்" என்று கூறிக் கொண்டு ஸ்கால்க் விவரவாக மாடிப் படிக்கில் இறங்கினான். சாமிநாதனும் பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு அவனைப் பின்தொடர்ந்தான்.

"பிரதமன்"க் கட்டிடத்தை விட்டு வெளியே வந்த விவராமன், சற்றுத் தள்ளி ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்து பீடி வைப் புணக்கத் தொண்டிருந்த நல்ல தம்பியை நெருங்கினான்.

"என்ன சொன்னா?" - நல்லதம்பி கேட்டான்.

"சும்மதிக் கவிச்சு."

"பலாற்றுத்துவதுதானா?"

"பலப்படக் கூடியவனில்லையே?"

"படங்கள் பிரகரமானாகக் கட்டி மீதுதான் ஸ்கால்க் சாடுவாரா? பஸ்ஸில் நம் ஆட்கள் தீ வைக்கும்போது படம் எடுத்ததாகக் கேள்வி. படம் அச்சாவி விட்டால் தீ வைத்தவர்கள் பிடிப்பு விடுவாரா? கேள்வி... கவலை புடன் கேட்டான் நல்லதம்பி.

விவராமன் மரத்தடியை விட்டு விதை தெருவில் நடக்கத் தொடங்கினான். நல்லதம்பியும் தொடர்ந்து நடத்தான்.

"கலையு பட்டது போதாது போகிறதெது" என்று நல்லதம்பி கோபித்தான்.

"அவ்வைக்கு நீ செய்தது பெரிய தவறு. என்னிடம் கௌரவம் எதற்கு இந்த மாநிலி வெங்காயம் தூண்டி கிரு கிரு?"

"நான் ஏன் தூண்டி கிருகிறேன்? தலைவர் ஸ்கால்க் பலாற்றுத்தி வைக்கும்படி சொல்லி விட்டுப் போனார்."

"என்னிடம் நீ கட்டிருக்க வேண்டாமா?"

"உன்னிடம் கேட்டால் நீ வெண்டாம் என்பாய். ஸ்கால்க் உனக்கு தன்பன்."

"இந்த மாநிலத்துக்கு நான்தான் தலைவர். கட்டி சம்பந்தமாக எது நடத்தாது நான்தான் அதற்குப் பொறுப்பு... புரிந்ததா...?" என்று விவராமன், கோபித்தான். நல்லதம்பி பதில் ஏதும் கூறாமல் பீடியைத் தூர எறித்து விட்டு - நடந்து கொண்டிருந்தான்.

இருவரும் கட்டிக் கட்டித் தவறு அடைத்தபோது நடுநடுமனம் ஆகிவிட்டது. விவராமனும் நல்லதம்பியும் அங்கேயே மொட்டை மாய்மையில் படுத்துக்

ஐந்தே
காக
போதும்
உங்கள்
குடும்பம்
பெருகாமல்
தடுக்க!

நேரம்

performed in a 1000-ml beaker.

1. Order of the Court
 2. Order of the Court
 3. Order of the Court
 4. Order of the Court
 5. Order of the Court
 6. Order of the Court
 7. Order of the Court
 8. Order of the Court
 9. Order of the Court
 10. Order of the Court
 11. Order of the Court
 12. Order of the Court
 13. Order of the Court
 14. Order of the Court
 15. Order of the Court
 16. Order of the Court
 17. Order of the Court
 18. Order of the Court
 19. Order of the Court
 20. Order of the Court
 21. Order of the Court
 22. Order of the Court
 23. Order of the Court
 24. Order of the Court
 25. Order of the Court
 26. Order of the Court
 27. Order of the Court
 28. Order of the Court
 29. Order of the Court
 30. Order of the Court
 31. Order of the Court
 32. Order of the Court
 33. Order of the Court
 34. Order of the Court
 35. Order of the Court
 36. Order of the Court
 37. Order of the Court
 38. Order of the Court
 39. Order of the Court
 40. Order of the Court
 41. Order of the Court
 42. Order of the Court
 43. Order of the Court
 44. Order of the Court
 45. Order of the Court
 46. Order of the Court
 47. Order of the Court
 48. Order of the Court
 49. Order of the Court
 50. Order of the Court
 51. Order of the Court
 52. Order of the Court
 53. Order of the Court
 54. Order of the Court
 55. Order of the Court
 56. Order of the Court
 57. Order of the Court
 58. Order of the Court
 59. Order of the Court
 60. Order of the Court
 61. Order of the Court
 62. Order of the Court
 63. Order of the Court
 64. Order of the Court
 65. Order of the Court
 66. Order of the Court
 67. Order of the Court
 68. Order of the Court
 69. Order of the Court
 70. Order of the Court
 71. Order of the Court
 72. Order of the Court
 73. Order of the Court
 74. Order of the Court
 75. Order of the Court
 76. Order of the Court
 77. Order of the Court
 78. Order of the Court
 79. Order of the Court
 80. Order of the Court
 81. Order of the Court
 82. Order of the Court
 83. Order of the Court
 84. Order of the Court
 85. Order of the Court
 86. Order of the Court
 87. Order of the Court
 88. Order of the Court
 89. Order of the Court
 90. Order of the Court
 91. Order of the Court
 92. Order of the Court
 93. Order of the Court
 94. Order of the Court
 95. Order of the Court
 96. Order of the Court
 97. Order of the Court
 98. Order of the Court
 99. Order of the Court
 100. Order of the Court

பெரும்பெரும்புள்ளி யுடைய
இன்று மகிழ்ச்சி, தந்த
ஏதாவதுதான் பெரும்பெரும்-
இதற்கு நியாயம் உண்டு.

தரம் தரம் இயல்பின் சேகரம்...

முழுதகவல் அளிப்பது மிகவும்
பெரிய, முக்கியமானது. குறைந்த
வாழ்க்கை வகை அமைப்பை
விட்டுவிட்டு, உயர்வாகிய
சீதமையாக இருப்பதற்கு உதவி
கொடுக்கிறது. பெரியதில்
இருந்து சிறிய வாழ்க்கை வகைக்கு
பெறாத தகவல்கள் சிறிய வாழ்க்கை
வகைக்கு, சிறியதில் பெரியவாழ்க்கை
வகைக்கு, சிறியதில் பெரியதற்கு

உத்தரவு எண்: 100/2019

தமிழ்ச்சான்றுகள்

13 November 2014

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766 2767 2768 2769 2770 2771 2772 2773 2774 2775 2776 2777 2778 2779 2780 2781 2782 2783 2784 2785 2786 2787 2788 2789 2790 2791 2792 2793 2794 2795 2796 2797 2798 2799 2800 2801 2802 2803 2804 2805 2806 2807 2808 2809 2810 2811 2812 2813 2814 2815 2816 2817 2

www.ck12.org

தினோத் (காங்கிரஸ்) உயிர்தா
ளாகியுள்ள கருத்தோட
சாதாரண ஆண்கள் கருத்தோடா
ளாகியுள்ளனர், தினோவாற்றி
தினோத் உயிர்தாங்களும்
உயிர்தாக்கங்களாகிய நறு
தினோத் உயிர்தாக்கங்களாகிய
தினோத் உயிர்தாக்கங்களாகிய
தினோத் உயிர்தாக்கங்களாகிய
தினோத் உயிர்தாக்கங்களாகிய

தமிழகத் தீர்ப்புக் குழுவின்
மீதமுள்ள உறுப்பினர்கள், மருத்துவ உறுப்பினர்கள்,
மேற்பார்வையாளர்கள், மருத்துவ உறுப்பினர்கள்,
மருத்துவ உறுப்பினர்கள்.

கொண்டாரியன். சற்று நேரம் ஏதோ சித்தனாயிடுங்கூடத் தவிர படுத்தல் கொண்டிருந்த சிவராமன். எழுந்து உட்கார்ந்து, தலையணையை எடுத்து மடியில் போட்டுக் கொண்டான். பக்கத்துப் பாலில் நல்லதம்பி காலை மடக்கிக் காப்பெய்க் காப் போட்டுக் கொண்டு மல்லாந்து படுத்திருந்தான்.

"விஜயவாஸ்தா தலைவருக்குப் பணம் வரலா யார்...? கொலைக்கு என்ன காரணம்?" - சிவராமன் கேட்டான்.

நல்லதம்பி - திண்ணைப் பார்த்துக் கொண்டே சொன்னான்: "பணமாவது, மன்னாது... தலைவர் ஐயாவது கூப்பா ரெட்டினையப் பிடிக்கவில்லை. இவனும் விஜயவாஸ்தாவில் கட்டுக்குள் பிரவேசிக்கப்பட்டுவிடும் போலிருந்தது..."

"அதனால்..." பரபரப்புடன் கேட்டான் சிவராமன்.

"கட்டி குலைவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? கட்டுக்காக ஆணைப் பறி கொடுக்க தேர்த்தலிட்டது" என்றான் நல்லதம்பி.

சிவராமனின் உடலுக்குள் ஏதோ ஒர் உணர்வு இருந்து முதுகெலும்புக்குள் நுழைந்து நடுங்க வைத்தது. கண் கொண்டாமல் நல்லதம்பியை வெறிக் கப் பார்த்தான். நல்லதம்பியோ எவ்விதப் பரபரப்பும் இல்லாமல் அமைதியாக நிலையைப் பார்த்தவாறிருந்தான்.

முந்தின தான் இரவு, முரசு கூறியது சிவராமனின் நினைவில் படர்ந்தது.

முரசுவின் ஊகம் சரியாகி விட்டதோ! கட்டுக்குள்விருந்தும் எங்குத் தோன்றாத ஒரு விஷயத்தை முரசு ஊகித்து விட்டானே! இதுகூட எனக்குப் புரியாமல் போய்விட்டதே...!

"இது, அநேகமாகக் கட்டுக்குள் நடந்த சதியாக இருக்கும். வேதமூர்த்தியின் வேலையாகவும் இருக்கலாம்". என்றல்லவா முரசு சொன்னான்! எவ்வளவு துல்லியமாக ஊகித்து விட்டான்!

சிவராமனுக்கு ஒரே விடப்பு!

வேதமூர்த்தியின் மூலம் சிவராமனின் கண்களுக்கு முன்னும் தோன்றி, சிரிப்பது போன்ற பிரமை தட்டியது. பயத்தினால் ஒரு மூளை தன் கண்ணை மூடித் திறந்தான்.

"இந்த மாதிரி சில சமயங்களில் கட்டுவதை நன்மைக்காக நடத்து கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. கருங்காங்கிகளைக் கண்கொடுக்கவில்லை வெள்ளம், கட்டுவையே அழித்து விடும்" என்றான் நல்லதம்பி.

"பல வருஷங்களாக நீ தலைவரோடேயே சுற்றி யிருக்கிறாய். அவரைப் பற்றிக் தெரிந்து வைத்திருக்கிறாய்" என்றான் சிவராமன். இன்னும் அவன் விடமிருந்து பயம் நீங்கவில்லை.

"ஒரு சமயம் ஐயாவும், நானும் தஞ்சாவூரில் தலைமறைவாக இருந்தோம். அப்போது எல்லா இடங்களிலும் கொலை கொள்ளி நடந்து கொண்டிருந்தது. நம் தலைவர்களைக் காது செய்ய உத்தரவிட்டிருந்தது அரசாங்கம். மூன்று மாதங்கள் தஞ்சாவூரில் தலை மறைவாக இருந்தோம். நஞ்சா நூரில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் கொலை செய்யப்பட்டுத் தலை வேறு உடல் வேறு க்க் விடந்த செய்தியைக் கேள்விப்பட்டிருப்பாயே" என்று கூறிவிட்டுப் பாலில் எழுந்து உட்கார்ந்தான் நல்லதம்பி.

"ஆமாம். அப்போது நடத்துக்கொண்டிருந்தேன். கொலை செய்தது யார்?" - அவனுடன் கேட்டான் சிவராமன்.

"தஞ்சாவூரில் திருவிழா நடந்து கொண்டிருந்தது. நானும் ஐயாவும் டீர்டுமென்ஸ்ட்ரீவில் கட்டத்தொடு கட்டமாக நின்று கொண்டிருந்தோம். அப்போது, சற்றுத் தள்ளி நின்றுகொண்டிருந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர், ஐயாவை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவரும் ஐயாவும் ஒரே வகுப்பினர் நடத்தவர்களாம். ஐயாவை அடைவானம் கண்டு கொண்டு விட்டார். சப் இன்ஸ்பெக்டர் சற்றுத் திரும்பியதும் ஐயா, சற்றுத் தூரத்தில் மாறு வேகத்

கல்கி

சிஞ்சு சிறுகதைச் சிறப்பிதழ்

தவம்பர் 29

நில் நின்று கொண்டிருந்த தஞ்சாவூர் தோழரிடம் சப் இன்ஸ்பெக்டரைக் கூட்டிச் சாட்டிச் சாட்சிச் செய்துவிட்டுக் கூட்டத்தில் மறைத்துவிட்டார். நானும் கூட்டத்துக்குள் நுழை விட்டேன். அவர மணி நேரத்துக்குள் சப் இன்ஸ்பெக் டரின் கதை முடிந்து விட்டது."

சிவராமன் நிறத்த வால் மூடாமல் விழி புதுங்க நங்குதம்பியைப் புர்த துண்டிவாடிருந்தான். அவனுடைய உடல் வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது. தொண்டை வரண்டு விட்டது. நாக் கினால் உதட்டை இரண்டு முறை தட விக்க கொண்டான்.

"இப்படி ஒன்று இரண்டா... கட் டை! வளர்க்க ஐயா பட்டிருக்கும் பாடும், நானடி வந்த ஆபத்துக்களும் சொல்லி முடியாது...". என்று நங்கு தம்பி கூறிவிட்டு, மீண்டும் பாயில் படுத்தான்.

சிவராமனும் பாயில் படுத்துக்கொண் டான். அவனுடைய மனத்தில் குழப் பம் குடிக்கொண்டிருந்தது. நீடிவு. அவர்கள் இருவரையும் உற்றுப் பார்த்த வானு நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

திடீரென்று சிவராமன், பரபரப் புடன் எழுந்து உட்கார்த்தான். நங்கு தம்பி அசைந்து கொடுக்கவில்லை. மங் லாந்து படுத்தவாறு வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"விஜயவாடாக் கொண்டுவரப் பற்றிப் போனில் துப்புத் துவக்கி விட்டால்?" - திடீரென்று சந்தேகத்தைக் கிளப்பி னான் சிவராமன். அவனுடைய கேள்வி யில் பயலும் சேர்ந்து வந்தது. நங்கு தம்பி சிரித்துக் கொண்டே மென்ம எழுந்து பாயில் உட்கார்த்தான்.

"இந்தப் போனில் கையில் ஆகப் படும்படியாகவாரும் கட்டுவின் வேலைகள் இருக்கும்? எல்லாம் கச்சிதமாக நடந்து விட்டது. அந்தக் கவலையே வேண்டாம்" என்று அவ்விவரமாக, பிறகு சொன்னான்.

"ஐயாவிடம் ஒரு லிஸ்ட் இருக் கிறது. அவர் யாரை வேலவாரம் சத் தேகப்படுகிறாரோ அவர்கள் பெயர்கள் அதில் இருக்கின்றன. எத்தப் பேய ருக்கு ஆயிவாவது சிவப்புப் பென்சி லாக் கொடு இழுத்து விட்டார் என்றால் அந்த நபருடைய கதை மூன்று நாட் களுக்குள் முடிந்துவிடும். ஐயாவுடைய அந்தரங்கக் காரியதந்தியாக இருக் கிறாரோ, தண்டாயுதபாணி, அவருடைய பொறுப்புத்தான் எல்லாம். காசி யத்தை முடித்து, அறிக்கையும் சமர்ப் பித்து விடுவார். ஐயா லாய்விட்டுச் சொல்வதும் மாட்டார். விண்ணத்

திலமும் தண்டாயுதபாணி பார்ப்பார். எத்தப் பேயருக்காவது சிவப்புக் கோடு கண்டால், அதற்காக வேலவின் உடனே இறங்கி விடுவார்!"

சிவராமன் அருவாய்ப்புடன் முகத்தைக் கனித்தான். "எவ்வளவு கொடுமை யான காரியம்" என்றான். அவன் நெஞ்சில் நிறைந்திருந்த கசப்பு, வாய்க்கவகையில் தெளிந்தது.

"கொடுமைதான். திருநெல்வேலியில் 'கம்யூனிஸ்ட் சதி வழக்கு' நடத்ததே தெரியுமா?" - நங்குதம்பி கேட்டான்.

"ஓ... நன்றாக ஞாபகம் இருக் கிறது. ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஐம்பத்து இரண்டில் அந்த வழக்கு நடத்தது இல்லைமா?"

"அப்போது ஐயா, அந்தக் கட்டியில் ஒரு முக்கியமான தோழர். எவ்வோரும் துணைவராகச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. அப்போதுதான் நடராஜன் என்ற தோழரைக் கொலை செய்வ வேண்டிய தீர்ப்புத்தம் கட்டுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது."

"நீவும் அப்போது உடன் இருக் ளாயா?" பரபரப்புடன் கேட்டான் சிவராமன்.

"வேறு வழி? கட்டுக்கட்டை இட்டு விட்டது. காரியத்தை முடித்துத்தானே தீர வேண்டும்....? நடராஜன், கம்யூ னிஸ்ட் கட்டியில் ஒரு முக்கியமான நபர். திடீரென்று துரோகியாறிவிட்டான். போலீசுக்கு உளவு சொல்லும் அள வுக்குக் கூடப் போய் விட்டான். கட்டி, அலகைத் தீர்த்துவிட முடிவு செய்து விட்டது. அம்பாசமுத்திரத்துக்குப் பக் கத்தில் கருணை ஆற்றுகவரையில் காத்திருத்தோம். நடராஜனை ஒரு தேர்வர், எப்படியோ ஏமாற்றி அந்த இடத் துக்கு அழைத்து வந்தார்... 'ஆட்டுக் கடாவைக் கருணையாற்றிப் கரைக்கு அழைத்து வரவும். அங்குதான் விருந்து' என்று அந்தக் கட்டித் தோழருக்குத் தண்டாயுதபாணி குறிப்பு எழுதி அனுப்பியிருந்தார். அந்தத் தோழர், நடராஜனுக்கு நண்பர். நீடிவு வெளிக் கம் நன்றாக இருந்தது. எங்களைக் கண்ட தும் நடராஜனின் முகத்தில் பிரேதக் களை தட்டி விட்டது. அவனைப் பாரக் கப் பக்தராயமா யிருந்தது! உயிரைக் காப்பாற்றும்படி அழுதான். கையேடுத் துக் கும்பிட்டான். அவனுடைய புலம்ப ளும், கெஞ்சலும் இப்போதுகூட எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கின்றன... அந்தக் காட்சி இன்னும் என் கண்களுக்குள் எழவே திறவிருது."

சொல்வதை நிறுத்தி விட்டு நல்ல தம்பி, வானத்தை அண்ணாந்து பார்த் தான். (தொடரும்)

குடும்பத்தின் அனைவரும்
இருக்கவேண்டியதுடன் நிகழும்
பாஸ்போமின்

பாஸ்போமின்

- உத்தம அறிவுக்கிறந்த
- பரிசுயத் தூண்டுதிறந்த
- உயிர்வாழ்வு பெருக்குகிறந்த
- கோபங்களை எதிர்த்துத்
- உத்தம உட்கொடுத்த-

பாஸ்போமின்
SARABHAI CHEMICALS

இது, உத்கரிப்புகளால் இம்-
கூட்டுகொடுக்கல் கொடுக்கல்
பெறுகின்றன. இது உத்கரிப்புகள்
உத்கரிப்புகள், இம்மூட்டு இம்மூட்டு
உத்கரிப்புகள் உத்கரிப்புகள்

பாஸ்போமின்...
பழைய மனம் கழித்து
புதிய நிற விடமின்
உத்கரிப்புகள்.

சாராபாய் கெமிக்கல்ஸ்

The best mills use **Nylon** yarn

NYLON YARN brings a new kind of well-known to labels. Fabrics with a beautiful difference—sensually soft, vibrantly textured. In a wild plume of colors. A charming cascade of gondolas. From **HIMSONS**. With flowing hosiery and trousers. From **STANDARD SILK MILLS**. A midnight blue sky studied with gold is this alluring hostess' gown that Caspary will have with.

See your agent

வண்ணத்தமிழ்ப்

எட்டைப்
படக்
கதை

பெண்ணெருத்தி

சோமால்

"என்ன அக்கா இது? இவ்வளவுப் பார்த்து என் என்ன ஜாக்ஷெட்டுகளையும் காண்டுகிறீர் போட்டிருக்கிறீர்? இத்தப் புடவைக்கு 'மாட்டா' ஜாக்ஷெட் எதைப் போட்டுக்கிறது?" என்று சினுக்கிலுள் தாரா.

"உன் அத்திம்பெரியாட காசியம். 'ஏதப் பட்ட அழுக்கு சேர்ந்து போய் விட்டது' என்று சத்தம் போட்டு விட்டு என்னாவது ஸ்தையும் கொண்டு போய் காண்டுகிறீர் போட்டு விட்டார்."

"அது சரி அக்கா. இப்பொழுது நான் எப்படி ஓரன் பண்ணிக் கொண்டு போவது என்று தெரிகிறதேயா?"

"தப்பி உன் மேகேதான் தாரா. இவ்வளவுத் தூக்கம் 'இவ்விதம்' இருக்கும்படி உனக்குத் தெரியுமோ, இவ்விதமோ? நேரத்திலே என்னாவதற்கையும் ரெடி பண்ணி வைக்க வேண்டாமோ? சரி. இப்பவே நேர மாறிடுத்து, நீ சீக்கிரமாக எப்போட்டுப் புறப் பட்டதான் விளையும்தான். அங்கு காலிசை எவர்க்கு ஒரு ஜாக்ஷெட் இருக்கிறதே. அது புதிதா அப்படியே இருக்கு. அதைப் போட்டுக் கொண்டு போ.... உனக்கும் என்க்கும் ஒரே அளவுதான்!"

"..... அது சரி.... ஆனால்... நான் அதை எப்படியே போட்டுவிடுவா"

தாராவின் தயக்கத்துக்குக் காரணம் இம் பாயம் இவ்வை. அவள் அக்கா மங்கலாவின் ஜாக்ஷெட் வைக்கத்தது. தாரா கைலிங்காத 'ரங்க'தான் அங்காவம். அது ஓரம்புறம் 'கோட்' ஆகவும் இருக்க வேண்டும்; முதலும் தெரிய வேண்டும்.

நவ தாரைக் தயக்கம் போன்றும் தாராவைத் தான் கொள்க வேண்டும். அவள் நல்ல சிவப்பு. அக்கா கிறிகளும், அபரித்திவாள் கத்தறும். அவள் அழகுக்குத் தனி மேருகேற் திய. எப்போது அங்குக்கொருத்தேற்ற உடற் லட்டு. அதற்கென்ற உவரம். அதனால் மடவைவை நாளுக்காக. அழிந்து விடுமோ என்று பார்ப்பவர் அஞ்சம் வண்ணம் உருத் திக் கொள்ளுவதில் அவளுக்கு இவள் அவள் தான்.

பெருக்குத்தான் மங்கலா தாராவின் அக்காவ். பெற்ற தாயைவிட அதிக அங் புடன் அங்கைப் பார்த்துக் கொண்டாள். தாரா கொஞ்சம் உன் கண்களிலுள்ள மங்கலா போதக்க மாட்டாள். இத்தனைக்கும் தாராவைவிட அவள் ஒன்று வயதுதான் ஓரந்தான். சிவங்குறிய வயதிலேயே தாயை இழந்த சிவங்குறிய இடுவையையும் தங்குறியர் டம் தங்குறியின் தங்குறியை அருமைமயம் உருக்கம்... மங்கலா போட்ட என் என்

WIDENING WORLD OF GENERAL INSURANCE

NEW INDIA MEANS BEST IN INSURANCE SERVICE

THAT IS READILY AVAILABLE TO YOU

THE FIFTY-YEAR TRADITION OF NEW INDIA'S

EFFICIENT SERVICE WITH SECURITY

IS BEING CARRIED ON TODAY ON A WORLD WIDE SCALE

THE MOST PROGRESSIVE NAME IN GENERAL INSURANCE

IN 1970 NEW INDIA ENTERED IT'S 51st YEAR

AND

REDEDICATES ITSELF TO THE SERVICE OF ITS CLIENTS

★

★

★

★

★

The New India Assurance Company Ltd.

37, Mahatma Gandhi Road

BOMBAY-1

**பால
பிராஸ**

**மெந்தைகளுக்கு
குடியான டானிக்**

**மன அமைதிக்கு
மிகச்சிறந்த உபாயம்**

ஆயுர்வேத கான்ஸ்டாண்ட்

சென்னை, மதுரை

சென்னை-மதுரை - மதுரை - சென்னை

மூல நோயை

**முற்றவில்லாத
நோய்களைக் கவனம்**

வெறுடனல்லா

**உயிர்மேலாகித் த
திவிரமணம்
அடைபெறுகிறது
— மூலம்**

**சிகிச்சைகளை யும்
தடுப்புகள்**

[illegible]

வினாக்கள் நூர்நாள் திறப்பு
திருச்சூரம், அதே நேரம்
நுன்குவினா கிராமிகளிட
மீளும் உருவகங்களும்,
மற்றவர்களுக்கும் சிறப்பாக
சங்கட சூழ்நிலைகளும் பா...

தலை - 11 (மொழிகளையுடைய
பெயர்கள்) கவந்த
கவந்தாக்கப்பட்ட படிப்பில்
இந்தப் பாடங்களைப்
படிப்பது. கவந்த...
கவந்தாக்கப்பட்ட படிப்பில்
பெயர்களைப் படிப்பது.

சிந்தனா:
தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து
செயற்கூட்டுப் பள்ளிகளையும்
தமிழ் டி.பி.ஓ. மையம்.

எல்லாப் பண்டங்களையும்
கூதாவில் தயார் செய்து
உயர் ரக உணவை அடைய
முயலுங்கள்

உங்கள் உணவுக்கு கூதா தனிப்பட்ட மண, ருசியையும் கொடுத்து
உங்களுக்கு மேலும் போஷாக்களையும் அளிக்கிறது. கூதா உணவை
வும் வீருத்துப்போல் செய்கிறது.

அலுத்துப்போல் உணவை உண்டு திருப்தி அடையாதக் கட்டிலும்
பாண்டங்களை கூதாவில் தூசுத்து வீருத்துப்போல் எப்போதும்
உங்கள் உணவனுக்கு கூதா இன்றியமையாத கூதாவும்.

கூதா வனஸ்பதி

கோனா சோப் & ஆயில்ஸ் லிமிடெட்

கொழும்புத்தொடர் & ஆயில்ஸ்
கொழும்புத்தொடர் - 5 கோனா

வாழ்க்கைப் போராட்டம் - சிது தாவரங்களுக்கும் உண்டு!

ஆதலால், எதுமிகை, தார்த்தனப்போன்ற பழங்களுக்கு மேல் தோய் கண்டாகவும் எண் மெய்ப்பு படை உள்ளதாகவும் காப்பாடவும் இருக்கிறது. இது எதற்காக? கோடைக் காலத்தில் பழத்தில் சாரே இயற்கை வாய்ந்து போய்விடுவதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு. மேலும் சில பிராணிகள் பழத்தில் ஓட்டை - செய்வு வீணாக்காமல் இருக்கவும் உதவுகிறது. பழத்தின் வாழ்க்கை ஓட்டையில் எவ்வாறு அழிவடைகின்றன? உண்ண வேண்டும் என்பதோடு தவிர்க்க உண்ணப் போகிறவற்றுக்காக அது தவிர நுகர்த்தவரை பாதுகாத்துக் கொள்கிறது. ஆதலால், மரம் செடியில் 100 மாதிரி கருத்து உண்டாகும் போது.

ஆகவே வாழ்வதில் உயிர் செடிகளில், சாறு சிறந்து இடையில் மேல் படிப்பு தோய் போன்ற கண்டாகவும் மெலுத்துத் தவிரை மரம் கடிவதற்காகவும் இருக்கிறது. இதனால்

நீர் ஆகியவாகாமல் காக்கப் படுகிறது. அது மட்டுமே தாக்கத்துடன் வரும் ஓட்டைப் போன்ற மிகுக்கிகள் தங்களைத் தவிர அழித்து விடாதிருக்கக் கவனமாகவே நாட்டினதும் வளர்த்தும் கொள் கின்றன. (1) எனில் சில கண்ட மாண்பை, நீண்டவை, வேறு சில போன்ற பிராணிகள் மிகுத்து, கவனமாக காப்பாற்றுகின்றன.

பிராணி இதன் ஒரு தடவை மேய்ந்து அரை போட்டால் போதுமா? காலம் எவ்வளவுதான் எரிக்கலாம்? மறுபடியும் அதைச் செடியில் வாய் வைக்குமா?

நினைவத் தன்னாலும் குறிப்பு ஒன்றும் உள்ள பிரதேசங்களில் வளரத் தொடங்குகிறது நாட்டினோர் அல்லது கண்டாள் தோலோர் அல்லவாம் இல்லாததால். ஒரு நாளைக்கு ஓர் அடி எவ்வளவுதான் உயர்ந்தும் விளங்கும் வளர்த்து கொண்டு போகும் சக்தி அவற்றுக்கு இருந்தால் போதும்; - ஒரே ஒரு மரம் 100 மாதிரி மேய்ந்து விட்டாலும் அடியோடு அழியாமல் சமாளித்து விடலாம்.

சிரமமான காரியம் கருவ் குளிப்பு பிரதேசத்தின் உயிர் வாழ்வதற்காக. இங்கும்

வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்கான வழிகள் தெரிவுத் தாவரங்களுக்கு. கோடை - சில் ருளித்து, பூத்து, விதைகளை உற்பத்தி செய்வதில் 100 மாதிரி, விதைகளின் சில சக்தி கருவ் பணியிலும் அழியவில்லை. இது வெவ்வித காலத்தில் அமைவாகவும்.

இவ்வெரு வாரி போவடையில் செழித்து வளர்ந்து, குழிப் காலத்தில் பூமிக்கடியில் வேறுவேறுபாடாகப் புதைந்து விடும் கருவ் புதற்கான சக்தித் தோற்று வளத்துக்கொள் ளுதல். காரட், வேர்க்காய் போன்றவை இந்த மரம், இவை அடுத்த இளவேனில் காலத்தில் மீண்டும் குளிர்ந்து, செழித்து, பூத்து, பின்பு காய்ந்து 100 மாதிரி.

இப்படி ஒராளும், மரமும் வாழாமல் பல்வாண்டு காலம் பின்புறம் தாவரங் களும் இருக்கின்றன. இவற்றுக்குக் குளிர்ப் பிரதேசத்தில் காலத்தை ஓட்டிவரும் வளிகள் உள்ளன. சில செடிகளின் மேல் மட்டும் கருவிராக நிரந்தரமாக இருக்கும். கோடை யில் தளம்குறும் இடங்கள், கிளைகள் ஆகியவை கருவ் பணிக் காலத்தில் அடியோடு மறைந்து போகும். மேல் மட்டும் அடுத்த இளவேனில் எழிர்நோக்கிப் புதைந்து விடும், பூரித் தாய் மட்டும்.

விலவற்றுக்கு நிரந்தரமான வேர்ப்புதுடன் காலத்திற்கு கிளைகளும் உண்டு. பணிக்காலத் தில் இவைகள் எவ்வாறு உழிந்து பட்ட மரம் போல் காட்சி தரும். வெள்ளை விடை பெறும் தாக்கில் மாயாதலால் போய் பகலைய் புரட்டி ஏற்பட்டிருக்கும் இம்மரங்களில்.

மூன்றுவதாக ஒரு மரம் உண்டு. வெப்பமோ குளிரோ எப்போதும் பகலையாக இருக்கும். இவை மிகவும் உறுதியாக. "உள்ளுறையான சைப் பார்க்குக்கோள்" என்று சொல் பணியிடம் சொல்லக் கூடிய கல்குளிரங்களுக் கிளங்கு வனம்! அரைவாறு உழிந்து போகும் மெய்க்கி இடங்களை இவற்றில் மாரக்க நாடியாது.

- ஸ்டீவன் ஸ்டீவன்

டெலிவிஷன் காரணமாக (உக்கிப் பல்), செய்தித் தாள்களில் பழக் கண்கிளிகள் எழுது வாக்கியம் தவறானது என்று தற்போது தெரி வதற்கானது. மேலும் டெலிவிஷன் செய்திகள் தவிர இது குறித்து அங்கு நடத்தியிருக்கிற செய்தித் தாள், உரோசை, டெலிவிஷன், சக்தி கருவ் இவற்றில் ஒன்றுதான் விடக்கும் என்றால், எதற்குத் தேர்ந் தென்படுகிற காரணம் வேர்க்காய் போன்றது. 61 சதவீதம் பேர்கள், செய்தித் தாள்களையும், 28 சதவீதம் பேர்கள் கருவ் கருவ் கருவ், செய்தித்தாள்கள்.

சித்ரவீடம்

எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி

அவரம் அவசரமாகக் கோற்றை அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு ஆய்க்குப் புறப்பட்ட போது மணி ஒன்பதரை ஆகியிருந்தது. ஆய்க் பத்து மணிக் கு ஆறம்பா. ஐந்து நிமிஷம் 'கிரேஸ்' உண்டு; அடாவடி முன்பது அடித்து ஐந்து நிமிஷங்களுக்குள் ஆய்க் இருக்க வேண்டும். இயல்பாவிட்டால் 'மேட்' டாக் கவக்தாவி விடும்.

வாஸ்தேவியை மயமித்துக் கொண்டு வானிகாட் புராம் டெம்போவுக்கு ஓடிவெய். நம்ம வேலை, புராம் தவாராக நின்று கொள்புருத்தது. அவர மணியில் டக்ஷெனஸி போய்க் போக்கு விடலாம். நிம்மதியாகப் பெருமூக்கிவிட்டேன் நான்.

ஆனாலும் என் சத்தோஷம் அந்த சத்தோஷமாகப் போய் விட்டது. பஸானிப்பூர்ப் பகுதியை அடைந்ததும் புராம் சின்று விட்டது. அதன் முன்னாலும் போய்க் கொள்புருத்த புராம்களில் நன்று நண்டலானத்தி விருந்து இறங்கி விட்டதாம். பத்துப் பதினைந்து புராம்கள் வரிசையாக நின்று கொள்புருத்தன. அவற்றிலிருந்து இரங்கிய நூற்றுக் கணக்கான பிரவானிகள் அங்கங்கே கட்டம் கட்டமாக நின்று கொண்டு அவ்வழிசே. செல்லும் பங்களில் ஏற முன்னு கொள்புருத்தார்கள். பங்களிலோ கங்கத்தாவுக்கே வரிக் அபிவிருதான கட்டம். கமார் முப்பதுக்குக் குறைவாக எண்ணிக்கையுள்ள பிரவானிகள் ஓங்கொரு 'கிப்ட் போர்டை' யும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய க்கர விழுகத்தைத் தாண்டிக் கொண்டு உள்பேர் நுழைய அடியெடுத்துத் திராணி இல்லை.

பக்கத்துக் கடைவிலிருந்த கடினாரன் மணி ஒன்பத மூக்காய் காட்டியது. இன்னும் வாய் மணி நேரத்தில் ஆய்க் போய்க் போகுவது இயலாத காரணம். 'மேட்' டாக் போய்க் 'கிரேஸ்' காங்குறவன்கள் ப் போகா திருப்பதி யில் என்ரு நிர்வாணித்தேன்.

எதிர்க் டாஸித் போய். கடினாரன் மாத்ருவியை இவ்வியை எவத்து கொண்டிருந்

தான். எதிர்பாராமல் கிடைத்த ஓய்வை நன்றாகத்தானே அனுபவிக்கலாமே! பார்க்குக்கு நுழைந்தேன்.

பார்க்கில் ஒரு பெருங்கிடக் காலி இய்கி. குளிர் காப்பவர்கள் அவற்றை ஏற்கவெய் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பெருங்கியில் ஒருவர் மட்டுமே உட்கார்த்திருந்தார். அவர் பக்கத்திலிருந்த காலி இடத்தில் தான் போய் உட்கார்த்தேன்.

"ஜோசியம் பார்க்கிறீர்களா....?"

வங்காளி உச்சரிப்புடன் கடின இத்தியில் பெசியவர் என் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருந்த வர்நான்.

நிரம்பிப் பார்க்த்தேன். தீர்க் காலி ஏறி விருத்த வேஷ்புனை வங்காளி முறையில் க்கமாக அணித்திருந்தார். அவருத் தவிர வேறு துணி ஏதையும் அணிவன்கி. அடர்த்தி வான தீண்ட் தாடி இளம் காற்றில் கம்பீரமாக அசைத்து கொண்டிருந்தது. மடிவின் ஒரு விதிய விதநான் வை. தெற்றியிக் பெசிய தீத்தரப் போட்டு; காலி உட்கார்க் போலும். அவரைப் பார்த்தால் நிரேறா யுகத்து கிஷி ஓடுவார் தப்பித் தவறி இருபதாம் நூற்றாண்டு கங்கத்தாவுக்கு வந்து விட்டதாகத் தோய் தியது.

எனக்கு ஜோசியம் என்றபேர் ஓர் 'அயர்ஜி'. என்னமே எனக்கு எதிர்காண்த்தைப் பற்றி அறித்து கொண்ட ஆர்வம் கிடையாது.

"இய்கி! எனக்கு ஜோசியம் பார்க்க வேண்டாம்."

"கண்ணா! பாருங்கள். என்! நிம்மையம் எனம் மேட்டெய் என்ரு ஜோசியி தீர்க்கொரு தானு கொடுவன, யாவும்"

“எனக்கு ஜோசியம் வேண்டாம். இந்தா ரும்கள். தாவணு!” என்று கனக அலரிடம் தீட்டினான்.

“எனக்குப் பீச்சை வேண்டாம், பாபுஜி! ஜோசியத்தை நான் தொழுவாங்கூடக் கருதவில்லை. அது ஒரு கலை. ஆகையால் நான் கெட்டது கூறியல்ல, தட்சிணை! புரி கிறதா?”

அவருடைய பேச்சில் ஒரு சுமபீரம் இருத் தது; ஒரு புதுமையின் கவர்த்தி இருந்தது. அதற்கு முன்னால் என் உருதி கரைந்து போய் விட்டது.

“சரி, சொல்லுங்கள்!”

“நீங்கள் பிறந்த தேதியைச் சொல் லுங்கள்.”

நான் பிறந்த ஆகஸ்டு மாதம், மாதம், தேதியைச் சொன்னேன்.

“அது இல்லை! இத்தியம் பஞ்சாங்கப்படி நீங்கள் பிறந்த மாதம், தட்சத்திரம். எனக்கு வேண்டும்.”

“எங்கள் பஞ்சாங்கப்படி மார்குறி மாதம், உத்தரட்டாதி நகத்திரம். ஆனால் வங்காளிப் பஞ்சாங்கப்படி.....”

“தெரிவும், உங்கள் மார்குறி மாதம் எங்கள் ‘பெளஷ்’ மாதம். என்ன நகத்திரம் சொன்னீர்கள், உத்தரட்டாதிவா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே அவர் நம் லைலி விருத்த பஞ்சாங்கத்தை எடுத்துப் புரட்டி முன் பிறகு நிரூபித்தார். “எங்கள் ஆசிரியம் பாடுவதன்! இன்னதான் உங்கள் பிறந்த நாள்!” என்று கூறினார்.

கேட்க எனக்கும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. சரிவாக என் பிறந்த நாளன்று இவ்வளவு காரண நேர்த்தது ஒரு சுப சூசகமாக இருக்குமோ?.....

பஞ்சாங்கத்தைப் பார்த்து விட்டு மனத் துக்குள்ளே ஏதோ கணக்குப் போட்டு விட்டு அவர் சொன்னார். “உங்கள் தல்ல காலத் தாக இன்று உங்களை கொண்டு வந்துவிட் டிருக்கிறது. உங்கள் பிறந்த நாளான இன்று நீங்கள் நாம் சொல்வதைச் செய்தால் ஒரு வாரத்தில் உங்களுக்கு வடக்கி கடைச்சம் ஏற் படும். நீங்கள் ஸட்சாதிபதியாகி விடுவீர்கள்.”

நான் ஸட்சாதிபதியாகி விடுவேனும்! என்ற அட்படி ஆக்கும் திறமை படைத்தவர் தாவணு “நகத்திரம்” (கூறியல்ல!)க்காக ஜோசியம் சொல்லிக் கொண்டு இரிவானேன்? நான் “ஒரு மாதிரி” யாகக் கிரித்தேன்.

ஜோசியரின் இதழ்களில் ஓர் இளநகை மலர்ந்தது. நான் நிரிங்கத்து அவருக்குத் தெரிந்து விட்ட போதும்!

“உங்களுடைய அறிவுட்டத்துக்கு வழி காட்டுகிற நான் என் ஜோசியத்தில் உதவி யால் எனக்கு ஏன் ஒரு வழி செய்து கொள்ளக் கூடாது? பாபுஜி! நான் ஜோசியத் தின் பெயரால் பிழைக்கு ஆகை காட்டி, அவர்களை ஏமாற்றிப் பிழைப்பு நடத்துவான் என்று நினைக்கிறீர்கள்! நீங்கள் அப்படி நினைப்பது இயற்கையாக. ஆனால் நான் உங்களுக்கு முன்னமேயே சொன்னேன்! ஜோசியம் எனக்குத் தொழில்லை. அதற்கு உட்பட்டு எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அந்தக்

எனக்கு அனுமதி இல்லை. என்னுடைய அங்குடத் தேவை என்னை தெரியுமா? நாயனாவுக்கு 'முனி' (முட்டைய) கொடுக்கும் உரிமை நீருக்குள். அந்த ஒரு வேலை எப்போது போடு என் அங்குதையப் பாடு தீர்த்தது. நீங்கள் நாயனாவுக்கு மேலே கொடுத்தாங்கள். நான் வாங்கிக் கொள்ள முடியாது... என்ன! நான் கொள்வதை நம்புகிறீர்களா?

எனக்கு நம்ப இஷ்டமில்லை. ஆனால் நம்பாமலும் இருக்க முடியாது. அது குடைய தோறத்திலும் குதிலும் இருக்க ஏதோ ஒன்று என்னை நம்பத் தான்முடியு. நாயனாவுக்குக் கொடுத்தேன். கொடுத்தேன்... [தொண்டை கொள்வதை நம்புகிறேன்... ஆனால்...]

"என்னை... ஆனால்..."
"அநிருஷ்டம் கருவதற்கு நான் ஏதோ செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னீர்களே! நான் என்ன செய்யவேண்டும்?"

"இப்போதுக்குப் பச்சை நிறத்தில் ஏதாவது ஒரு பொருளை வாங்கி வைத்துக் கொடுத்துங்கள். வேறு ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். அடுத்த வாரம் அநிருஷ்டம் கஷ்டம் உங்களைத் தேடித் கொண்டு வருவான்!"

சாதாரண ஆண்கள் உங்களை இங்கு பெருகி வருவதை கவனமாக அங்குதையில் சிறந்த கருவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கிற வகையில் உங்கள் அங்குதையையும் கொடுக்கிறோம். ஏதோ இந்த தோறத்தோ அங்கு இந்த கடை அங்குதையின் மிகப்பெரிய பத்திரிகை கவனத்திற்கு வரும்.

ஆனந்தம், உங்களை

"ஆகட்டும்!" என்ற சொல்லி அவரிடம் நாயனாவுக்குக் கொடுத்தேன்.

"அவ்வியம் நான் கொடுக்கிறேன். செய்கை! ஏதோ ஒரு கைத்தலம் உண்டிருக்க என்று நினைத்து அங்குதையாக இருந்தது. நீங்கள். நீங்கள் எந்தச் சாமான் வேண்டுமானாலும் வாங்கலாம்; ஆனால் அதன் தரம் பச்சையாக இருக்க வேண்டும்!"

என்னிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு அவர் போய் விட்டார்.

அவர் சொன்னதை அங்கு போட்டவாறே அங்கு கற்று நேரம் உட்காரத்திருந்தேன். ஜோசியர் அங்கு வந்தபோது உத்திரவிட்ட நம்பிக்கை இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கைவாய்க் கொட்டி விட்டது.

ஆனால்... ஜோசியம் உண்மையாக இருந்தால்... நீதியாகவே என்னை அநிருஷ்டம் கஷ்டம் விட்டால்... நீங்கள் நீங்கள் பூரி பாக இருந்தது. ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய்? இப்போம் ரூபாய்! அது எட்டாம் கொடுத்த விட்டால்... மாதம் மூன்று தடவை ரூபாய் கம்பனத்துக்குக் கொடுத்தால் நாட்டிலேயே வேண்டாம்! மாதம் கைவாய்க் காரியம் உடல் கொடுக்கலாம்

என்ற நினைப்பை நீதிய வேண்டாம்! இந்த துணை தெரிசல், ஒவ்வொருவரும் குடிசை எம், உங்களுடைய பிரத்தியேகமான குடிசை பங்களம். அந்தமேல் எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு வடிவாக முடிந்தப் போட்டு விட்டு... தஞ்சாவூர் தீயகாவல், காவல்க் காவலியம்...

உட்கார் பணத்துக்கு, மிகவும் இடமாக இருந்தது. அந்தமேல் பக்காவாய்க் கொடுக்க சீன் கம்பிரமலை கொடுத்தார்கள். மன் பணம் கண்ணில் திறமாய்வுது. அவர் நிச்சயம் பச்சைக்காரன் இல்லை! அப்படியிருந்தால் நான் ஏதாவது கொடுத்ததும் கார்ப்பிக் கொண்டுக் காட்டி 1337 திறமாய்க் அவர் ஒரு கொள் ஜோசியராக இருக்கலாம்! எந்தப் பற்றில் எந்தப் பாய்ப் இருக்குமோ!

பச்சை நிறத்தில் என்ன பொருள் வாங்குவது என்ற யோசித்துக்கொண்டே பூரி வாகு வேண்டிய கத்தென்.

பூரி வாகையில் ஒருவர் வாட்டரிச் சீட்டுகள் விட்டால் சென்று கொண்டிருந்ததன் பூரிவாகில் கையில் கட்டப்பட்டிருந்த கைத்திரித்து பல ராஜ்ய வாட்டரி விளம்பரங்கள் கொங்கிக் கொண்டிருந்தன. கைத்திரி அரட்டா அங்கு கொண்டிருந்த அவன் தெருவில் செல்லவந்தேன் ஸார்! சீட்டு வாங்க அங்குத்துக் கொண்டிருந்தேன், உங்களைக் கைவாய்க் கொடுக்க!

சீட்டு மிதமிதையாமல் மூங்கல் அங்கு கொடுக்க வாட்டரிச் சீட்டுக் கட்டுக்காய், குதிரி பக்க கட்ட ரூபாய், இரண்டு கட்ட ரூபாய், இந்த கட்ட ரூபாய், பத்த கட்ட ரூபாய்... உங்களைப் பற்றிலும் பல வரிவாக கைச் சீட்டுக்கள்-கொண்ட, ரோஜா, விவப்பு, கைதா, மருகம், பச்சை...

சீட்டென்று என் மூக்கில் மிளகைப் போல் என்னைத் தொன்றியது. - ஒரு வாட்டரிச் சீட்டு வாங்கினால் என்ன? பச்சை நிறத்தில்! பரமபெருங் கைவாய்க் துறையினேன்.

நான் வேகா முடிவாக ஒரு ரூபாய் இருந்தது - அந்தக் கைவாய்க் இவ்வியம், குதிரை கைவாய்க் இங்கு!

நான் இவன் ஆசைக்கும் போகும்போது ஒன்றே என ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு போவேன். மூரம் செவடி, பூரி செவடி கை. அன்று கையில் மக்கட் கார்ப்புவதற்குப் மூரம் திறந்து விட்டதால் மக்கட் கார்ப்பு வேண்டியது. ஆகையால்தான் ஜோசியருக்குக் கொடுத்த நாயனா போகக் கையாக ஒரு ரூபாய் என்னிடம் இருந்தது. இதுவும் எனக்கு கார்ப்போகும் அநிருஷ்டத்தின் அநிருத்தினம்!

கைவாய்க் தியானம் சென்று விட்டு அந்த ரூபாய்க்கு ஒரு பச்சைச் சீட்டை வாங்கினேன். அடுத்த வாரம் குதிரைக் கைப் பிசை அந்த ஜோசியர் கைவாய்க்கொடுக்க வேண்டிய ஜோசியர்தான்.

வாட்டரிச் சீட்டைப் பெய்தல் கைவாய்க் கொண்டுபோது ஒரு கட்ட ரூபாய்க்கான செக்கைப் பெக்குள் வைத்துக் கொடுக்கலாம். மைய உணர்ச்சி ஏற்பட்டது எனக்கு. ஸார் ரூபாய் இவ்வியம்! அதற்கென்ற பொறுப் பணச்செய்யக் கட்டுவது இருந்தது. கட்டம் ரூபாய்க் சீட்டான நுதலியைக் கொடுக்க செய்வது இப்போம் போட வேண்டாமா? பணம் வர இவ்வியம் ஒரு வாரத்தானே இருக்கிறது!...

THE NEW INDIA INDUSTRIES LTD.

Registered Office: Jetalpur Road, BARODA

Makers of

PHOTO PAPER

BROVIRA - for enlargements
LUPEX - for contact prints
COPYLINE R 80 - for document copying (camera)
COPYLINE C 90 - for document copying (contact)

In collaboration with:

M/s. Agfa - Gevaert Aktiengesellschaft, Leverkusen
West Germany

Footory:

Bombay - Agra Road
Malund, Bombay - 80

Bombay Office:

Industrial Assurance Buildings
Opp. Churchgate Rly. Station, Bombay - 20

குழந்தைக்குப் பல்புகைக்கும்
உபாதையா? தீரணக் கோளவறு?
நலிந்த ஆரோக்கியம்?

அமிர்தாஞ்சன
கிரைப் மிக்ஸர்

95 சதவீத சிவரஸம்
குழந்தைகள் மிகவும்
தேவமுமிடம்
ஆரோக்கியம்
வளம் உண்டாகும்

இயற்கையின் படைப்பு, வாந்தரின் கண்டு
 பிழிப்போ-தையுப் பக்குவமாக-பாக் செய்யவே,
 ஆந்திரப் பிரதேஷ் கிராப்ட் இம்பர்

கருத்தியல் பகுதி
 இயற்கை, வாந்தரின் கண்டு
 பிழிப்போ-தையுப் பக்குவமாக-பாக் செய்யவே,
 ஆந்திரப் பிரதேஷ் கிராப்ட் இம்பர்

கனகச்சிதம், பாதுகாப்பு !

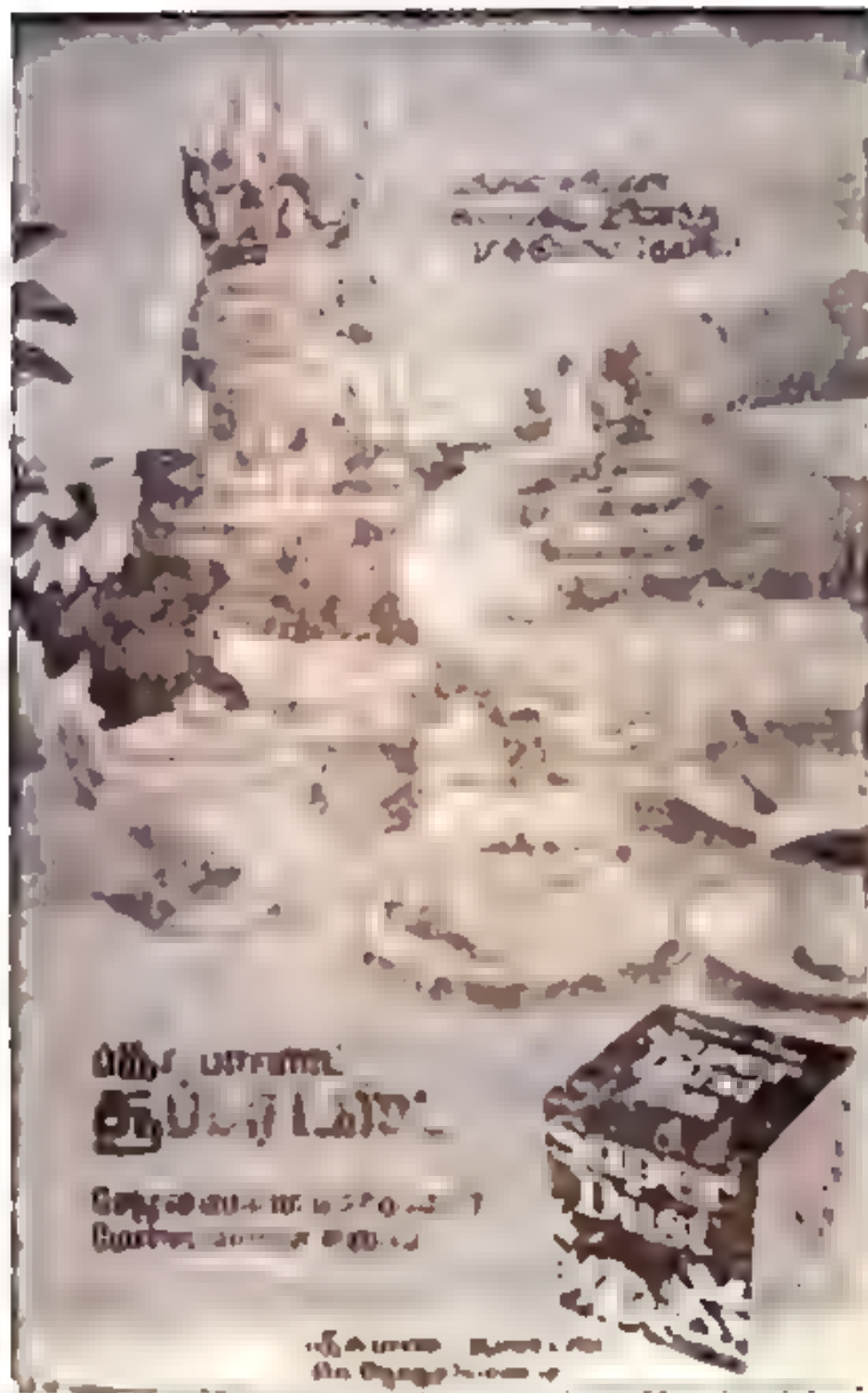

**வீட்டையே ஏன் பாங்காக
வைத்திருக்கிறீர்கள்?
புகோபாங்கில்
பணத்தைப்போடுவது
அதிக பாதுகாப்புடையது.
லாபகரமானது!**

புகோபாங்கு முயலிட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள் போலும் பணத்திற்கு வட்டி கிடைக்கிறது. மிகவும் சிறந்த தொழிலாக, ஏறத்தாழ இவ்வளவு அபிவிருத்தி செய்ய அது உதவுகிறது. அது தீவிரமாக மிகப் பொருத்தமாக, மிகவும் உயர்ந்த பரிசீலனைக்கு உட்பட்டதாகும். மிகவும் உயர்ந்ததாகும். புகோபாங்கு மூலம் உங்கள் பணத்தை முயலிட்டு வைக்க முடியும். உதவுகிறது.

தமிழக அரசு, சென்னை

தான் ஒரு சைதாஸ் புத்திசூத்திரன்! கதவுகளைத் தீக்கள் நீக்கலாகவே இல்லை. இப்போதெல்லாம் தீக்கள் நோக்குக்கு ஆயில் போகவில்லை. வேண்டுமென்றே பத்து மணிக்கு மேல் சாங்காசமாகக் கெம்பு விளிகள், நாம் சம்பாத்துக்கு வேலை பார்க்கும் இடத்தில் இப்படி வேங்கை அடர் வடித்தனம் செய்யலாமா?" கல்யாணி மடை திறந்தாதிடமேல் பெருக் கொண்டே போனாள்.

ஆம்! அவள் சொல்லியது உண்மைதான்! தான் என்னை மதியாயிடுமா மாற்றியிருக்கிறாள். இப்பொழுது கல்யாணியின் கண்ணுக்குத் தப்பவில்லை! ஆனால் ஏன் தீக் குமாஸ்தா கட்டி எதிர்ப்பாக ஆதம்போது மாட்டும் இடம் குடியுமா? நான் காட்டிச் சீட்டு காட்டுகிறேன்! கும் விஷயத்தைச் சொல்லாமல் இதை எப்படி அயலுக்கு விளக்குவது?

"கல்யாணி! நான் மாறவில்லை. ஒன்று மில்லை! நீதான் அஞ்சியவனாக ஏதேனோ கற்பனை செய்து கொண்டு ஆயத்தமாகொள் கிறது. ஆனால் ஒன்று. நான் மாறாமலே இருப் பேசினேன் என்று நீக்கலாகச் சொல்லி முடியாது. எனக்குத் திடீரென்று வட்ட ரூபாய் கிடைக்கிறதென்று எவ்வாறு சொல் னேன்! அதன் பிறகு என்னால் இப்போது மாற்றியே இருக்க முடியுமா?"

"உங்களுக்கு எங்கிருந்து வட்ட ரூபாய் கிடைக்கும்?"

"காட்டரியில் முதல் பரீக் கிடைக்கிற தென்று வைத்துக் கொள்...."

"இதோ பாருங்கள்! நமக்கு காட்டரியில் வேண்டாம், காட்டரியில் வேண்டாம்! அத் தப் பணம் வந்து நீங்கள் மாற்றிப் போகவும் வேண்டாம். இரண்டு வேலை காப்பாடு சாப் பிட்டு, மாவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத் தேவையான உடை கடுத்த நீங்கள் சம்பா திப்பது எங்குப் போதுமா. அதற்கு மேல் கிட்டு, வாகன், ரியல், டைக், காச் எதுவும் நமக்கு வேண்டாம். உங்கள் சம்பாத்தியத் துக்குள் நம் குடும்பம் நடத்துவது என் போன்று! சரிதானே! நான் உங்களைக் கெட் திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் நீக் கலாகவே இருங்கள்! நீங்கள் நீக்கலாக இல்லா விட்டால் அதற்குப் பதிலாக எவ்வளவு பணம் கிடைத்தாலும் அது குப்பை!"

அவளுடைய உறுதியைக் கண்டு எனக்குப் பிரதிபலாக இருந்தது. பேசுதலுக்கும், பேராசைக்கும் பயன்படுத்துக்கும் உதாரண மாகப் பெண்டினைச் சொல்வார்களே, அவர் களிடையே கல்யாணியைப் போல் கிவர இருக் கிறார்களா?

"நான் மாறியே மாட்டேன். நீ கல்யா னிடாமல் தூக்கு!" என்று அவளைத் தெற்றி யோன்.

என்னைத் தழுவித் கொண்டே அவள் சற்று நேரத்தின் கண்ணவர்த்து விட்டாள் என மேல் அவளுக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை!

எனக்குத்தான் தூக்கம் வரவில்லை. கல் யாணி கூறியதை நினைக்க நினைக்க மனக் குத் திகைப்பும் வலுமாய்க் இருந்தது. என் னுள்ளே திறமாவென ஒரு சைதாசன் புத்திசூ திரன்! பணம் கிடைப்பதற்கு முன்பு வேறே நான் தன்னை மறந்து கவனமாக மாற்றி

விட்டேனே! "பணம் வரும்போது நிமிஷம் கூடவே வந்துவிடும்! பணம் கிடைத்தால் கனிடம் சாவு, இருக்கம். அதுதான் இதைக் காய் இருக்காது!" என்று கண்கள் அன்று மாறவில்லை! புது நிகழ்ச்சிக்கு வந்தது. வட்ட ரூபாய் கைக்கு வந்த பிறகு இன்னும் எவ் வளவு மாற்றியிருக்கிறேன்!... கல்யாணிக்கு, நான் தானாகவே இருக்க வேண்டுமாம்! கிவரவு களை யோசிக்கலாம்! காட்டரிச் சீட்டை அடை க் தெனமாக வாய்க்கி விட்டேனே!

"நீங்கள் நீக்கலாக இல்லாவிட்டால் பணத்தால் என்ன பிரயோசனம்?" என்று கல்யாணி, எனக்குப் பைனீன் வாசகம் புன்று வேடி வந்தது. "உடல் தன் உலர்ப் புத் தலவாசைப் இழந்துவிட்டால் எதைக் கொண்டு அளவ மீளும்? உலர்ப்பாகக் குடியுமா?"... நான் பணத் திரைகள் என் மலிந்தாயினானென்றே இழந்து விட்டாய்பிறகு நான் மலிந்துவது எப்படி?

நான் கல்யாணியின் கைகளை மெதுவாக என்மேலிருந்து விலக்கிவிட்டுப் படுக்கையை விட்டு எழுந்து வந்தேன். சட்டைப் பைப் கிருந்த காட்டரிச் சீட்டை எடுத்துத் தக்கக் கக்கலாகக் கிறித்து நான் என் வரவில்லை! வெளி யில் எறிந்துவிட்டுத் திரும்பி வந்து படுத்துக் கொண்டேன்.

அன்று நல்ல, ஆழ்ந்த, கனவுகளில்லாத டூக்கம்.

*

நேரிலேயே காப்பி சாப்பிட்டதும் பாபு, பந்தை எடுத்துக் கொண்டு கிவரவாடக் கெட் டிரைட். எனக்கு வந்த கொபத்துக்கு அவ் கில்லை. "ஏன்டா ராக்கல்! கிழிந்ததும் கிழி யாததுமாக எவ்வாறு கிவரவாட்டுப் போன் தலவாசைப் பெரிவாதி விட்டாய்! இந்த மருமாயாவது பரஸ் சொல் வேண்டாம்? போய்! புத்தகத்தை எடுத்து வைத்துப் படி! கருவதை!" என்று அடம்புனேன்.

தோழனாகப் புகலக் பதற்கு அன்னிய் பெருங்குக் கொண்டு ஒவ்வொரு மணிக்குக் ஆசைக்குப் புதுப்பி இவிட்டேன்.

ஒரு நாம் தானும் கிணையும் ஆயிடு கிருந்து திரும்பி எத்துகொள்புருந்தோம். என்னை புரம் பவாவிப்பூர் பாரிக்கைக் கடந்து கொண்டிருந்தது.

கண்கள் கொள்ளுள், "ஒரு விஷயம் கெட்டதா, கெட்டு இத்தப் பூக்கா வாசலில் ஒருவன் காட்டரிச் சீட்டு கிழிவிடுவே. போன மாதம் அயன் கிற்ற சீட்டு ஒன்றுக்கு வட்ட ரூபாய் முதல் பரிக் கிழித்திருக்கிறதாம்! ஆனால் பாபு, சீட்டு வாக்கில் ஆள் இன்னும் பரிக் வாய்க்கிக் கொள்ள வரவில்லை! அவ் டுக்குக் கைக்கு எட்டியும் வாய்க்கு எட்டி விட்டேன், பார்த்திரா? அந்த ஆள் சரிவான அதிரிஷ்டக் கட்டை, பாவம்!"

"அது எப்படி அவனை அதிரிஷ்டக்கட்டை எங்கிறார்கள்?" நான் நிதானமாகக் கேட் டேன். "பரிக் வாய்க்கிக் கொள்ளாததே அவ் டுடைய அதிரிஷ்டமாகவும் இருக்கலாமோ!"

கல்யாணி அவனை "ஒரு மாற்றி"யாக வந்துப் பார்த்தாள். இவரென்று எனக்குப் பைத்தலம் பிடித்து விட்டதோ என்று திரைத் திரும்பா, பாவம்!

**உடம்பு வலியிலிருந்து
ஸிரைவில் குணமடைந்தேன் !**

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

அமிர்தாஞ்சனம் உடம்புலி, குளோசுலி, தலைவலி, கழுத்து நுயற்றிலிருந்து ஸிரைவில் குணமடைக்கிறது. உபராத ஏற்பட்டுள்ள திடத்தில் சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவி தனித நிலைமை பெறலாம். 75 க்குட்கு களாக குடும்பங்களில் பயன்படுவதும் உபயோகம் வியாதினி அமிர்தாஞ்சனம். எப்போதும் ஒரு பாட்டில் கைவலம் திருக்கட்டும். அது சிவனாரை ஐசுவரியோடு, கைது அடக்கவார டப்பாக்களிலும் விலைக்கிறத.

**சுவாஸ்தியம் பொருத்தம் நலமுடன் சாந்தி
அமிர்தாஞ்சனம் வலியுறுத்துக,
காலதாமதத்திற்கு எந்த சிவனார
அமிர்தாஞ்சனம் விலைக்கிறத.**

AMRUTANJANA

“**திட்டமும் எத்தன் வகை?**” என்று விசாரித்தார் சாட்டரிஜி.

“பெரிசெட்டிட வாகம்... அதை மணியில் போய்ச் போடுத்துவிட வாகம்” என்று பதிலளித்த விக்கிரம் சிங், தமது வழுக்கையடி கோட்டுப் பாக்கெட்டிலிருந்து சின்னச் சிறு “டபிள்”வை எடுத்து, அதிசேஷனைத் திட்டத் தொடங்கிவிட்டார். சவிறை பெய்ரூஸ் அவருக்கு உயிராம். சிறையைப் படித்துப் படித்துச் சவிறை எழுதும்-தூடுதலும் வந்துவிட்ட தென்னு கொங்கிக் கொண்டார். தமது உதற திரைப் பக்காடகோ மணியோ, அடிக்கடி “1 ரூ”யில் சில வரிக்கைகளைத் தொண்டுவிட்டு, எங்கெங்குப் பார்த்துப் புண்ணுவைப் பூப்பார்.

“அது என்ன உயக்கு மட்டும் வரி வரிவாகக் கற்பனை உதிக் கிறது... மத்திரவர்க்கெப் போய் ஒரே ‘விட்டிங்’ சின்ன உய்மகக் கவிதை எழுதவே முடியுமா?...” என்று கேட்டார் பாண்டரன் பணிக்கன் ஒரு மூன்று விக்கிரம் சிங்விடம்.

“என்னதான்னுமது? தான் சர்க்கார் உத்திரவாகத்தில் அய்யவா இருந்தேன்... அங்கே பம்பாயிலொரு படிப்படியாக-மெதுவாக-தகடுமொ அதேபொருத்தான் என் கவிதை உத்திரவாக அமைந்திருக்கிறது” என்று கொங்கியிடமுப் பெரிதாக ‘பேராக’ அடித்து விட்ட மாதிரி சிங் விசாரித்தார். தாங்களும் விசாரித்தோம்: “ஜோக்”ருக்காக அய்யா சிங் ருக்காக. பாயம், மணியர் இத்தப் பத்து நாட்களில் எங்க ளுக்காக வங்கவங்க மாடுமட்டிருப்பார். எங்கெங்கு தேவைக்கெக் கவ வித்துக்கொண்ட மத்திர விரமப்பட்டிருப்பார்?

தாங்கள் யாரென்று கொங்கியிடமிருந்து... பத்திரிகைக்காரர்கள். திடீர் திடீரென்று நம் அரசாங்கத்துக்கு ஒரு யோசனை போடும்; நாட்

யின் மூலம் மூடுக்கினை கிடக்கிற பத்திரிகையாளர் களைத் திரட்டுவார்கள்; அவர்களை ஒரு ‘வக்கரி டை’வுக்குள் நிறுத்தித் துணைக்கு ஓர் அதிகாரி வைப்பைச் செய்துவிட்டு, தா’ரின் ஏதாவது ஒரு மூலம் மூலம் மூலம் பார்வைவிடுவதற்கு ஏதாவது பண்ணுவார்களா? அதேபோல இப்போதும் செய்திருந்தார்கள். இத்தத் தடையை அணைக்கட்டு க்கையோ, பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளையோ

காட்டாமல், பாகை மப் புரட்டிச் செப்பத்தப்பட்ட சில இடங்களில் பார்வை விட்டு வருவதற்கு ஏதாவது செய்திருந்தார்கள். பணிக் கர், அட்டி, சிவந்தா, தென்னாண்டி... சாட்டரிஜி என்ற எல்லோரும் அதை

நம்புபவர்கள் சார்!

முகுந்தன்

“40 விட்டிங்” பண்ணுதற்கு ஒரு வாரம் போய் அவ தது கிடக்க நேர்ந்த வாதனம் இருந்தான்.

ஸ்ரீ. சாட்டரிஜி எழுதின 27, கொ-28, 29-30-31 என்று பெயர் குட்டுவிரர்கள் என்று திணைத்துக் கொண்டு இருந்தேன். ஆனால் கடைகிலும் வீதிய கோதுமைக்கு இடையேயாவும் பொன் தந்திரிக் கிருக்கன் என்று தெரிந்து கொண்டேன். ஒரு வித்திரசாசம்; மத்திரிகளின் பெயர் எந்த விதத்திலும் குடும்பப்படிவியல், காரணம் கேட்டுடன். “இப்போதான் எந்த மத்திரிகைப் பெயரோ கவிதையோ, வாரி விட்டிவிட்டுக் கி தாடியாரி கிணை மெது நிச்சயமற்ற குத்திரவாக இருக்க

விற்பை! தாந்தாவினைப் காப்பாற்றிக் கொள்
வதில் உய்யும் போதும், கொள் குட்டிகளில்
புத்தி போதும்?" என்று கூறுகிறான்.

கோதுமை வயல்கள், விரிவடிக் கொண்டு
கொல்லுகள், விதைப் பண்ணைகள் என்று
நூல்வெள்ளைப் பார்த்துக் கொண்டு வந்த
வர்களுடம், "அடுத்தபடி நாம் ராஜஸ்தான்
பார்க்கவருகிறோம் போகிறோம்!" என்று
பெரிய வேடிக்கைடைத் தூக்கிப் போட்டார்
விக்கரம் சிவ்.

"அப்போ என்ன இருக்கிறது, மனங்களை
டைத் தவிர?" என்று கேட்டோம்.

"மனநாடாவது ஒன்றுதான்" என்று
புத்தகங்களில் படித்திருப்பதை வயத்துக்
கொண்டு இப்படிச் சொல்கிறான்... இப்
போது பார்க்கவரும் தீவிரமாகப் போகிறான்
மாக உருமாறி விடுகிறதாக்கும்... தோப்புத்
தூவுகள், தோட்டங்கள் - ஒரே பண்பதால்
போகுகள்!"

"தீவிரமாக?"

"தீவிரமாகப் பார்க்கப் போகிறானே!
மிஸ்டர் பனிக்ஷர், உங்கள் ஸ்கீல்தான்
தென்னை வரல்கள் அறிவும் என்று பெருமைப்
பட்டுக் கொள்கிறான் அங்கு! இனி அது
தடக்காது..."

"ஏன்?"

"ராஜஸ்தான் பார்க்க தீவிரமாக தென்னைச்
சாதுபடி செய்திருக்கிறோம் ஸார்... அப்படி
மாக வளர்ந்திருக்கிறது..."

"தீவிரமாக... நான்
வந்தான் வாரோடு ஒரு
விவரம் தென்னைச்
வளர்ந்தது பார்த்திருக்கிறேன்
என்று படித்தேன்...
இப்போது உட்கார்..."

"அந்தச் சாதுபடித்
தூக்கிச் சாப்பிட்டு விட்
டாராகக் குடிசை
தென்னை மட்டுமே
பூசணி, பரக்கி, வெண்
வர்க்காது என்று
உட்கார் பண்ணி விடுக்
கிறார்கள்..."

"அப்படியா...?"

"நான் சொன்னவெனச்? தீவிரமாக
எல்லாவிதங்களையும் பார்க்கப் போகிறீர்களே!"

போட்டும்வெளியான ஓர் இடத்தில் வண்டி
போய் நின்றது. எல்லோரும் இறங்கினோம்.
காலை பத்து மணிவந்ததால் கூடாரம்
காட்டியதெல்லாம், பகல் பண்ணைக்கு
மணி போய் வெளியே தவித்தது. போதாத
தற்குக் காற்று வேறு மணிக்கு அப்படியே
கொட்டிக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தது. ஒக்
காலம், வானமேயும் அங்குண்டாகாமல்

போதிக் கொண்டு விக்கரம் சிவ்வைப் பீக்
தொடர்ந்தோம்.

மாத மணலில் இரண்டு பாலாங் தூரம்
தடத்து சென்றபிறகு திருமென்று பகலும்
புகப்பட்டது கண்டனக்கு. கோடு ஸார்,
கோடா அத்தனை பேருக்கும் ஒரே ஆக்காயம்,
இதென்ன இந்திர ஸார் என்று...

"காரைக்கல்!" என்று நெருங்க நிமிர்ந்
திகொண்டு 'சர்க்கார் பண்ணை' என்று
பெரும் பகலும் காட்டியிருந்த ஓர் இடத்
தற்கு அங்குத்துக் கொண்டு விக்கரம் சிவ்.

படித்துப் பாருங்கள்

குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியம்

இப்பகுக்குத் தெரியா விட்டால் கொடுப்பான். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் வெளியீடான குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியம் வாங்கிக் கொடு. படித்துப் பார்க்குப் பதில் சொய்கிறேன்!"

அரிக்கமேடு - புதுச்சேரியை அடுத்து அரிவாங்குப்பத்து ஆற்றின் கரையில் ஒரு மண் மேட்டின் கீழ் புதைத்து விட்கும் அழிந்து போன தரகம். இரண்டாயிரம் ஆண்டு களுக்கு முன்னால் மிகப் பெரிய துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கியது.

கவிரியியை மிகப் பெரிய பூமையுட்கும் தாவரம் ராப்பிலியா. இப்பூயின் அகலம் மூன்று முதல் ஐந்து அங்குல இருக்கும்.

ஒட்டு மீன்: வண்டுக்குத்தான் இப்படி பொரு பெயர். இரும், சங்கு தண்டு இவை யும் கூட ஒட்டு மீன் இனம்தான். செட்டி வான் ஒட்டிவழிவான் கூடவிக் கொண்ட நில ராசிகளுக்கு ஒட்டு மீன் (இவை நீர்திலை களில் வசிப்பதால்) என்று பெயர்.

மேலை நாடுகளில் குழந்தைகளுக்கான கலைக் களஞ்சியங்கள் சிறிதளும் பெரியது மாக ஏராளமாக உள்ளன. வளர்ந்து வரும் தம் பாரதத்தில் கலைக் களஞ்சியம் தயாரிப்ப ண்பது இவ்வாறான காரியம்தான். அதை இத் தில மொழிகளிலே முதலாவது முயற்சியாகச் செந்து முடிந்த பொருளும் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்துக்குத்தான் உண்டு. பெரிய அளவில் தமிழிலே கலைக் களஞ்சியத்தைப் பத்து பாகங்கள் வெளியீட்டுவார்களாம். அதை அடுத்துக் குழந்தைகளுக்கானதொரு கலைக் களஞ்சியத்தை உருவாக்கும் பணியையும் மேற்கொண்டார்கள். மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களின் மான்யமும் புனெங்கோவின் ஆதரவும் இதற்குக் கிட்டியிருக்கின்றன.

அதிலு வளர்ச்சிக்கு அவசியமானவற்றையும், தெரிந்து கொள்ளத் தக்கவைகளையும் விட்டு விடாமல் 'குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சிய'த்தில் இடம் பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குட்டிக் கலைக் களஞ்சியமும் இந்திய மொழிகளிலேயே முதல் முயற்சி. இதனையே இரண்டு தொகுதிகள் வெளியிடுகின்றன.

தன் அமைப்பு, படிக்க வசதியான பெரிய எழுத்தில் ஏராளமான விளக்கப் படங்க ளுடனும், வண்ணப் - நிறவெள்ளுடனும் வளர்ச்சியான முறையில் தயாரிக்கப்பட் டிருக்கிறது. மூலக் தொகுதிக்கு அட்டைப்

18. அமைப்பைப் போக, இரண்டாவது தொகுதியின் அட்டைப் பட அமைப்பு மோகிக்கவிக்கும். உங்களை சில படங்களில் மீது விளக்கம் கறுப்பு எழுத்துக்களில் அச் சிட்டுப்பட்டுள்ளது. அது படிக்கச் சிரமமாக இருக்கிறது. பெரிய முயற்சியில் இப்படிச் சிறு குறைகள் இருப்பது கஷ்டம்தான். அடுத்த வரும் தொகுப்புக்கள் அமைப்பிலும் கவனம் செலுத்தும் மேலும் உயர்ந்து விளங்கும் வர்ப்பை உணர் முடிவிறது. தமிழ் நாட்டுக் குழந்தைகள் அறிஞர்களின்!

வெளியீட்டோர்: தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் வித்யை, காரை: ஹிலண்ட் - ஸார்மன்ஸ் விமிடெட், 38-ஏ, மவுண்ட்ரோடு சென்னை-2; விந்: ஓங்காவாடு மதராசுரம் ரூ. 10/- தலைமையப் பதிப்பாளியர்: பெரியசாமி துரை.

குழந்தைகள் கையேலை

கவிதைதான் முதலான வொன்றுதான் அவையடி. அதன் வாய் இருந்தால் இக்கலைகள் மேலும் கீழும் தாறுவையே இவ்வகை. அடுத்த கீழே வாயைவிட்டுத் தெளிவிக்கத் தகுந்த அந்த வாய் வந்திருந்தால் பன் வாய்கள். இது அகல் அர்ப்ப வேறு கொடுத்தால். இதுபோல் இல்லாவி்த வித விதமாக எத்தனையோ வாய்களை வெள்ளம் செல்லு தகுதாராம் அதல் தல் வாய்களுக்கு. பன் வாய்க் கள்களில். இவைய், 'வெளியீ' 'இருவர்' 'வெண்' 'வெளியீ' 'அரிவா' என்றுப் பெட்டாம். வாய்க் குறையும் வாய்களை இருந்தது. கவி அறிவோர் கைத் துறைவையுள் வளர்ந்து வெள்ளம் வாய்க்கை நக் குழந்தைகள் ஒரு வெளியீ: மூன்று தோற்றங்கள் கருக்காமல் பழையவன் அக் வெளியீகளில் கவிதை வெண் வெளியீ. இத்தப் பெரு தோற்றக்கு உதவும் விதமாக நூற்பாக்களைக் கருத்துக் கொள்ள வாயை வறுதலுக்குக்காவே உதவுதல் இரு வே. நாய்க்காவைப் என்று பெரியா தல் அருவாய் வாய்க்கை குழந்தைகள் கையேலை என்று ஓர் அருவாயை புத்தகத்தைத் தயாரித் திருக்கிற தமிழ்.

அப்போல் எத்தனை விதவிதமான வாய்க்கை! கவிதைக்கு வாய்க்கை. வெட்டி, ஓட்டி, பித்தல் வெட்டி அழகறான அவையுக்கள்: பூவெண்ண, பல் குழைத்து, கவித வெண், கவிதைக் கரு வெண், நூல் வெண்துக்கள், புத்தகத்தை வெண், புதுப் பொக்கையக, துக்குப் பொக்கையக - இவ்வகை வெள்ளம் வளிக் முயற்சிக் வாய்க்கைகள் செல் வாய்க்கையான விளக்கப் படங்களுடன் வாய்க்கைத் தந்திருக்கிறார். கைத்தொழில் விளக்கப் பத்தித் துக்குக் குறிக்காயும் வளிகைத்திரைப் குறிக்க. ஆயின் வாய்க்கைக்குத் தந்த ஓர் இத்திரைப் ஒத்திரை. குழந்தையா ஏதாவதல் வெண்குறை வித்த ஒய்க்கையாக வளிகைக் கையேலைகள் வளி துக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். இப் புத்தகத்தில் கருப் பட்டிருக்கிற பொருக்கைகள் வெண்கைதான ஒயப் பொருக்கைக்கு வகையே தெருவெண் வெண்கை. வளிகை தந்திரக் குழந்தைகளிலும் வளிகைக் கைக்குப் பொருக்கைகள் வெண்கை தயாரிக்காயம். இவ்வ பொருக்கையேகுப் பட்டினம், திறமைத் தில் இவ்வகைகள் வளிகைகளிலுக் கருவாய்க்கைத் தோடுக்கொள்ளும் வாய்க்கைகூட இது வாய்க்கை.

இது நான் தெருக்கை வெளியிடுத் வந்திவ் அளிக் விளக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அந்தக் குக் வித்திரை வெளியிடுவாட்டி. இப்போது தமிழ் வெளியிடுவாட்டி. இத்திரை வெளியிடுவா வளிகை வந்திரை வெளியிடுவாத்திரை தந்திரை இதை திரைவாய் குக் இது.

அறிவி: வெண், நூல்கைகள். வெளியீடுவோர்: பூல்கைக் கையேலை 20-ஏ, வெண்கை வெண், வெண்கை. விந் ரூ. 2.

★ இது குறிப்பிட்ட

கடிதம்

கு. 15/-

பரிசு பெறுகிறது.

கொண்டு, வேலை நிறுத்தம் என்ற பொய்ச் பொதுமக்களைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்துவது, மக்களுக்குச் செல்வம் துரோகம் ஆகும். தங்களுக்கு அஞ்சுட முக்கியத் தேவைகளை நிறைவேற்றத் தவறும் அரசு ஊழியர்களிடம் எதார்த்த குடிமகன் அதிகுப்பியும், சங்கடமும் கொள்வாளுதல் அரசு ஊழியர்களிடத்தில் மக்கள் கொண்டுள்ள மதிப்பும், விசுவாசமும் போய் விடும். அரசு வேறு, மக்கள் வேறு அமைப்பு. இதை அவர்கள் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். 'நியாயமான எந்த உரிமையையும் வேட்க வேண்டாம்' என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

பழனி

18-10-70

ஜெ. ராமசாமி

திரு எதுகோபாபாதுக்கும் திரு சம்பத் துக்கும் இடையே நடந்த சம்பாஷணையை 18-10-70 தேதியிட்ட கல்வியில் படித்தேன். தங்களுடைய சங்கடம் அபிவிருத்திகளை உலகமாத சங்கடம் என்று கூறி திரு சம்பத் பெருமையுடன் கொள்வீரோ. எனக்குத் தெரிந்த தகவலின்படி, அமை இந்திய பார்வையிலார் சங்கடத்தில் பொதுக் காரியத்திற்கு பிரயோகம் ஒரு கம்ப்யூனியன், சென்ற சோதனை வலதுகாரி கம்ப்யூனியன்ட்களின் ஆகாஷ்டம் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தீவிர தோற்றார். இதற்கு திரு சம்பத் என்ன விசைகள் தருகிறார்?

திருமெல்மேலி

18-10-70

ஒரு வாகனம்

★ திருச்சி காமராசு நினைப்பதிலிருந்து 21-10-70 அன்று மாலை 8-45 மணிக்கு ஒளிபரப்பப்பட்ட பிராம நிழ்ச்சியில் இடம் பெற்ற ஒரு காட்சியைப் மக்களிடையே எவ்வளவு தவறாமல், நீய் எடுத்துக்கள் பரப்பப்படுகின்றன என்பதற்கோர் அத்தாட்சி, நிச்சயி, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றியது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தைக் கேள்விபற்ற ஒரு பிராம காட்சிக்குச் சந்தேகம். அவர் கேட்டிருந்த: "ஏன் ஸ்தா! எத்தி மகான் சொல்லியிருக்கிறீர், (அதுபோல் மனத்ததைக் கட்டுப்படுத்தித் திக் கொள்கிறீர்கள் என்று?" அதற்கு இவ்வுருவார் பதில் அளித்திருார்: "மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தவா முடியும்? வா, மனத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத எனக் காட்டுகிறேன்." அவர் அவன் அமைத்துச் செல்வார், முடியும் பிராமவாரியம், மனத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதது என ஒப்புக் கொள்கிறார். 'இப்ப நான் மனதுக்குப் போனேன்' என்ற கோரலோடும் நிச்சயி முடிவிறது. நம் நாடு ஆசிரிய நாடு. நமது பண்பாட்டே மனத்தை அடக்கி மனிதனாக வாழ்வதுதான். இதன்கூறும், காத்தியடிக்கும் "மனத்தை அடக்குவது" என்ற அரிய உண்மையைப் போதித்தார். அடிக்கின் வாகனம் 'நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது' என்ற முடிவுக்கு வருவோமானால், காத்திக்குச் சிறி, காத்திக்கு தாக்குகிற விழா. - இவைகளில் என்ன அத்தம் இருக்கிறது?

மதுரை - 18

21-10-70

எம். விசுவநாதன்

அண்மையில் 'வட்டக் குழை' பத்திரிகையில் ஓர் அன்பர் தாம் ஐப்பாசு சென்று இருந்ததையும், இந்திய எத்திரி நினைத்தது எல்பொ-70க்கு விழுவம் செல்ததாகவும் குறிப்பிட்டு, அங்கு இந்திய அரசுக்கு எந்த அளவுக்கு அவர்களையாவிர்த்தது என வினக்கியிருந்தார். இந்திய அரசின் கவர்கள் நிறைவ லிசியங்கள் விழுத்து விகாரமாய் இருத்தல்; காட்டிப் பொருளிகள் மீதும், காண வத்தவர்கள் மீதும் மயந்து நீர் விழுத்து கொண்டிருத்தது; அரங்கிலிருந்து செல்வரேயுடையாளர்களும், அடுகாரிகளும் பார்வை யாளர்களை ஏற்றெடுத்துப் பாரிக்கலிம்ம; இதற்கெல்லாம் சிறும் வைத்ததாற் போல் ஒரு சிமிற்ற இந்திய தேசியக் கொடி அரசின் உச்சியில் பறந்து கொண்டிருத்தது. (அன்று எத்திரி விழுவம்கூட) மாற்றார் நம்மைப் பரிசுள்கும் வண்ணம் இந்திய அரசின் நினைவை இருக்காத அந்த அன்பர் இவ்வாறு வினக்கியிருந்தார்.

நமது நாட்டு அன்பர்களையெல்லாம் அவர்கள் தாடுகளுக்கு அம்பலப்படுத்தியதாக ரீ.பி.வி. யோ நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் எல்பொ-70-ல் இந்தியாவை மறந் தாட்டவர் பரிசுள்கும் வண்ணம் இந்திய அரசுக்கே மோசமான வைத்திருத்தது ஏன்?

சென்னை-4

20-10-70

எம். சகலரன்

இரு கோணங்கள் என்பாஷணையைப் படித்துப் பார்த்தேன். திரு எதுகோபாபாது, திரு சம்பத் இவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த சம்பாஷணை பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயம், பார்வையிலர்களுடைய மனோபாவம் இரண்டையும் வெளிப்படுத்தக் கூடியது. ஆனால் ஊழியர்களுக்காக அவர்களுக்கு எல்லா தரிலி என்ன சமாதானம் கூறினார்கள்? எதிக் கட்டப்பட்ட பொதுமக்கள், விவாபாசிகள் அதை மன்னிக்கவோ, ஒப்புக் கொள்ளவோ கூடா ராக இல்லை. அமைப் பற்றிய கவனிக்க ஊழியர்களுக்கு இன்னமும் இருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றை அவர்கள் பொதுமகன் அரசுத் துறை ஊழியர்கள் மனத்திலும் கொள்ள வேண்டும். தங்களுக்கு வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்று கூச்சலிடும் இவர்கள் பொதுமக்களின் உயர்வையும், தேவைகளையும் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். மக்களாட்சியில் அரசு ஊழியர்கள் தங்களை ஏதோ ஒரு தனி உதாபனத்தின் ஊழியர்கள் என்று நினைத்துக்

இதோ, ஒரு தீமையற்ற தலைவலி மாத்திரை!

அவேதன்®

அற்புத 'எபெப்' அடங்கியது.
(என்-அஸிடல்-பி-எமினோ பிளஸ்)

தலைவலி மாத்திரை ஏதாவது நீக்கு விடாமல்தான் எவ்வளவு
பயனாகும், என் ஏதாவதோ தடவை தலைவலியைப் பொறுத்தக்
கொண்டு குவிப்படுகிறீர்கள்.

ஆனால் அப்படி குவிப்பை வேண்டாம். அவேதன் தலை
வலியைத் தடுக்கவும் போக்குகிறது. ஏனெனில், அவேதனில்
அற்புத 'எபெப்' அடங்கியுள்ளது. அவேதன் சாப்பிட்ட பின்
எவ்வித துன்பமான சிக் கிளவுகளும் ஏற்படாது துரிதமான
கிச்சை விடாமல் திகடக்கும்.

எனவே, தீமையற்ற முறையில் தலைவலியைப் போக்குங்கள்.
ஐயோதாஹம். பலருக்கும் இதர வலிகளையும் வேலுகளையும்
கூடத்தான்! 'எபெப்' அடங்கிய அவேதன் சாப்பிடுங்கள்.

2 டேப்லெட்டுகள், 15 கபசு.

அவேதன் — அற்புத 'எபெப்' அடங்கியது தலைவலி, ஐயோதாஹம்,
மற்றும் பலவிதமான தீமையற்ற நச்சு விடாமல்
அளிக்கிறது.

SARABHAI CHEMICALS

* டி. ஆர். கம்பர் அம்மு கம்ஸ் இன்டர்நாஷனல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ்
டீலர், மானகம் குளியிறு, என்எல் பிளாக்கட் கோடேன், கிம்மெட்
இந்த அவேதன் உலகம் பெற்றதாம்.

முதன்மையில் நிலைப்பீர் மாஸ்-பர்க்குஸ்துடன்

இதிலிருந்து பெறப்படுகின்ற விவரங்கள்
மற்றும் ஓரளவுகள் எல்லாம் கம்பி-
புகை 1015 ஓரளவுகள் பெரிதும்
விருத்தியுள்ள கம்பி-புகை இது இது
கூடுதல் பெறப்படுகின்ற. கம்பி-புகை புகை
கம்பி-புகை புகை அளியுடன், கம்பி-புகை
பெறப்படுகின்ற கம்பி-புகை
கம்பி-புகை இது கம்பி-புகை.
கம்பி-புகை 1015 ஓரளவுடன்,
கம்பி-புகை, கம்பி-புகை புகை
கம்பி-புகை, கம்பி-புகை புகை
கம்பி-புகை, கம்பி-புகை புகை
கம்பி-புகை, கம்பி-புகை புகை

TAFE

கம்பி-புகை அளவு புகை
கம்பி-புகை, கம்பி-புகை, கம்பி-புகை